

VLAAMSE RAAD

ARCHIEF
VLAAMSE RAAD
TERUGBEZORGEN

ZITTING 1989-1990

Nr. 18

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

30 JULI 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	889
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	889
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	892
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	901
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	904
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	905
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	907
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	909
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	910
C. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	911
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)	
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	913
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	931
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	932
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	934
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)	
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	938
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	939
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	939
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	940
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	941
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	942
REGISTER	945

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 63
van 12 juli 1990
van de heer F. SARENS

Vlaams Woningfonds — Ontleenmachtiging en investeringsplafond

Het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen gesproten uit het Nationale Woningfonds van de Bond voor Grote en Jonge Gezinnen (BGJG) is sinds zijn operationalisering op 1 januari 1984, uitgegroeid zonet tot de belangrijkste, dan toch tot een der belangrijkste instellingen van de sociale huisvestingssector.

Het is — dank zij de gunstige leningsvoorwaarden — voor de grote gezinnen met een beperkt inkomen de enige mogelijkheid tot het verwerven, saneren en verbeteren van de gezinswoning.

De laatste jaren heeft het Woningfonds als enige instelling geregeld positief ingespeeld op alle initiatieven van de Vlaamse Executieve, waarvoor het in 1988 zelfs de prijs van de Vlaamse Executieve heeft bekomen.

Thans kampt het Vlaams Woningfonds met zware problemen.

1. De Vlaamse Executieve heeft beslist haar tussenkomst in de rentelast van de obligatieleningen van het Vlaams Woningfonds vanaf 1 januari 1990 te beperken tot maximum 5 ten honderd. Het gevolg hiervan is dat de rentevoeten op leningen aan minder goeude grote gezinnen gevoelig dienen verhoogd (volgens de huidige marktrente met 2,50 ten honderd) zodat deze rentevoeten hoger zullen liggen dan deze van toepassing bij de Nationale Landmaatschappij en in sommige gevallen zelfs hoger dan bij de aangenomen kredietmaatschappijen van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas (ASLK).
2. Dit jaar heeft het Vlaams Woningfonds nog geen ontleenmachtiging bekomen zodat het toekennen van leningen tot een minimum is herleid.
3. Het investeringsvermogen — voor het tweede achtereenvolgende jaar beperkt tot 3,220 miljard frank — is totaal ontoereikend. Door de noodzakelijke overdracht per 1 januari 1990 van 1.943 niet gehonoreerde aanvragen voor 2,936 miljard frank moeten praktisch alle leningsaanvragen naar 1991 worden verwezen.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Om welke reden worden alleen aan het Vlaams

Woningfonds zeer negatieve maatregelen opgelegd ? Het Vlaams Woningfonds is toch voor de Vlaamse Executieve de meest interessante hypothecaire instelling vermits zij zelf instaat voor de terugbetaling van de ontleende kapitalen en het Vlaams Gewest slechts — onder vorm van rentesubsidies — tussenkomst in de rentelast van de obligatieleningen.

- 2 Kan een verhoging van het investeringsplafond worden toegekend ? De opdracht van het Vlaams Woningfonds bestaat er immers in de grote gezinnen die een gezinswoning verwerven of deze saneren en verbeteren een voor hen financieel draagbare hypothecaire lening tot te kennen. Als de grote gezinnen reeds contracten hebben afgesloten of verbintenissen hebben aangegaan doen zij een beroep op het Woningfonds. Als het Woningfonds hen niet kan helpen zijn zij verplicht elders aan voor hen zwaardere voorwaarden te lenen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting gesteld.

Antwoord

Ik kan het geachte lid verzekeren dat ik zijn bezorgdheid voor de sociale huisvestingssector en dus ook voor het Vlaams Woningfonds deel.

Naar aanleiding van een interpellatie door de heer P. Breyne had ik de eer in zitting van 12 juni 1990 hierover toelichtingen te verstrekken. Ik heb bij deze gelegenheid dit probleem ook gesteld in het ruimere kader van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Op 13 juni 1990 verleende de Vlaamse Executieve machtiging aan het Vlaams Woningfonds leningen aan te gaan voor een bedrag van 3.220 miljoen frank.

Op grond van deze machtiging werd reeds een lening goedgekeurd voor een bedrag van 1.610 miljoen frank.

De tweede helft van het ontleenvermogen zal door de Vlaamse Executieve worden toegestaan in de mate dat het investeringsprogramma voor de Vlaamse Gemeenschap zal worden vrijgegeven.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 50
van 21 juni 1990
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Impulsgebieden — Stand van zaken

Tijdens de VESOC-bijeenkomst van 15 januari jongstleden werden op voorstel van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's), de impulsgebieden definitief afgebakend. Volgens informatie werden deze impulsgebieden voor een periode van 3 jaar vastgelegd

en zou er door de SERV een jaarlijkse evaluatie worden gemaakt.

Vanaf 1990 zou een substantieel bedrag ter beschikking worden gesteld om een sociaal-economisch expansie- en reconversiebeleid te voeren. Er zou aan de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (GIMV) worden gevraagd om dit concreet in te vullen in overleg met de plaatselijke besturen. Deze studieopdracht van de GIMV moest volgens de planning zijn afgerond in februari laatstleden. De beslissingsprocedure zou in april volgen, zodat in mei zou kunnen worden gestart.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. in hoever deze planning werd gevolgd en wat momenteel de stand van zaken is ;
- 2 of voor de arrondissementen Aalst en Oudenaarde de plaatselijke gemeentebesturen concrete voorstellen hebben geformuleerd voor de invulling van dit beleid ;
3. welke de bedragen zijn die voor de gemeenten Herzele, Haaltert, Denderleeuw, Brakel, Lierde en Geraardsbergen werden voorzien ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag nummer 50 van 21 juni 1990, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (GIMV) voor de opstelling van het gevraagde stimuleringsprogramma voor de afgebakende impulsgebieden – omwille van het dringende karakter – een beroep kon doen op de gespecialiseerde kennis van een internationaal consultancy-bureau. Na vergelijking van de offertes werd de studieopdracht toegewezen aan Plant Location International, dat zijn eindrapport bij de GIMV neerlegde op 6 juni 1990.

De resultaten van deze studie (Krachtlijnen inzake mogelijke maatregelen en institutioneel uitvoeringskader) werden een eerste maal besproken in de betrokken VESOC-werkgroep op 29 juni 1990. Er wordt voorzien dit programma Impulsgebieden in december ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve te kunnen voorleggen, zodat op 1 januari 1991 kan worden gestart met de uitvoering ervan.

In het kader van de studieopdracht, werd door Plant Location International een informatieronde gehouden bij alle betrokken gemeentebesturen, intercommunales voor streekontwikkeling en gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, welke alle een eerste reeks van voorstellen hebben geformuleerd.

Wat ten slotte de financiële middelen betreft, die voor de implementatie van het impulsprogramma zullen worden voorzien, werd nog geen preciese verdeling over de onderscheiden impulsgebieden en gemeenten vastgelegd.

Vraag nr. 52
van 3 juli 1990
van de heer A. LARIDON

Fishlink – Verontwaardiging van de visserijsector

Via de pers vernem ik dat in de schoot van de GIMV de participatiemaatschappij Fishlink werd opgericht.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of het juist is dat tijdens de zitting van 29 mei 1990 de Bijzondere Raadgevende Commissie voor de Visserij deze informatie heeft geëvalueerd en dat deze Commissie unaniem krachtig uiting heeft gegeven aan haar verontwaardiging inzake :

- de geheimzinnigheid waarmee dit dossier tot stand kwam en het niet spontaan verstrekken door Fishlink van informatie ;
- de eenzijdige, onvolledige en foutieve opmaak door een privé-bedrijf van de zogenaamde Doorlichting van de Belgische Zeevisserij, op basis waarvan de GIMV de analyse-nota heeft opgemaakt ;
- het niet consulteren van de sectoriële overleg- en adviesstructuren (bedrijfsraad visserij, dienst voor de zeevisserij, rijksstation voor zeevisserij, paritaire comités) ;
- de afwezigheid van voorafgaande contacten met de toonaangevende bedrijfsleiders in de subsectoren bewerking, verwerking en aanvoer ;
- de afwezigheid binnen de huidige structuur van Fishlink van deelgenoten die tot de regio en vissector zelf behoren ;
- de tendentieuze en eenzijdige samenstelling van het investeringscomité, die indruist tegen de algemene belangenverdediging die steeds door de GIMV wordt nagestreefd ?

Antwoord

Alhoewel het niet gebruikelijk is dat een Minister vragen beantwoordt over de activiteiten van een autonome instelling als de GIMV, wil ik hier toch dieper op ingaan.

Het dossier Fishlink is in normale omstandigheden tot stand gekomen, binnen een normale sfeer van vertrouwelijkheid zoals dat normaal gebeurt binnen een raad van bestuur. De GIMV is op elk verzoek tot informatie ingegaan.

Fishlink is een participatiemaatschappij met als „produkten” GIMV, zijnde participaties in kapitaal en Kamofin zijnde tijdelijke kapitaal financieringsinstellingen. Conform met haar doelstellingen en de oprichtingsakte van Fishlink zijn de aandeelhouders de GIMV (66 ten honderd), Philosopho (19,5 ten honderd) en Delen (14,5 ten honderd).

Gelet op het feit dat de analysesnota's aan de raad van bestuur een vertrouwelijk karakter kennen, kan op de zogenaamde Doorlichting van de Belgische Zeevisserij niet worden ingegaan.

Uit door mij ingewonnen informatie blijkt dat de GIMV inderdaad noch de sectoriële overleg- en adviesstructuren, noch alle bedrijfsleiders voor de oprichting heeft geconsulteerd. De GIMV had de bedoeling over te gaan tot een snelle oprichting. Dit sluit evenwel niet uit dat de mogelijkheden tot participatie open blijven.

Fishlink is een pure financiële participatiemaatschappij die onafhankelijkheid als belangrijkste troef beschouwt. In deze context is het onmogelijk om indus-

triële vennootschappen of mensen uit de sector bij de aandeelhouders of in de raad van bestuur op te nemen.

Alle dossiers worden exclusief door personeelsleden van de GIMV onderzocht en elke beslissing wordt genomen door de raad van bestuur van Fishlink die samengesteld is uit twee personeelsleden van de GIMV en een vertegenwoordiger van de minderheidsaandeelhouders.

**Vraag nr. 53
van 4 juli 1990
van de heer J. LOONES**

Diensten van de Vlaamse Executieve – Decentralisatie

De regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat de intentie tot verdere decentralisatie van de overheidsdiensten.

Graag bekam ik dan ook antwoord op volgende vragen.

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in de hoofdstad en welke buiten de hoofdstad van het Rijk ?

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in West-Vlaanderen ? Hoe is de spreiding van die diensten over de diverse Westvlaamse arrondissementen ?

Hoeveel personen werken in deze (provinciale) gedecentraliseerde diensten ?

Welke zijn de werkingskredieten bestemd voor de gedecentraliseerde diensten ?

Kan de geachte Minister aangeven wat zijn opties zijn om een verdere decentralisatie te bewerkstelligen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

**Vraag nr. 54
van 6 juli 1990
van de heer M. DIDDEN**

Opdracht tot het opstellen van een ontwerp-ontgrondingsdecreet – Keuze van opdrachthouder

Naar ik verneem heeft de geachte Minister professor H. Boeken van de Rijksuniversiteit Gent opdracht gegeven om een ontwerp van ontgrondingsdecreet op te stellen.

Gaarne had ik de juiste opdracht gekend.

1. Bestaat dienaangaande een geschreven contract ? Kan men de inhoud van de opdracht zoals vastge-

legd in de overeenkomst tussen opdrachtgever en uitvoerder kennen ?

2. Zijn er wetenschappelijke aspecten aan deze opdracht ?
3. Waarom wordt deze opdracht onttrokken aan de administratie ? Is deze niet bij machte zonder betaalde externe hulp een ontwerp-decreet op te stellen ?
4. Welke zijn de elementen die de geachte Minister ertoe gebracht hebben om deze opdracht aan genoemde professor toe te kennen ?

Antwoord

1. De heer professor H. Boeken van de RUG heeft door middel van een geschreven overeenkomst de opdracht gekregen een ontwerp van ontgrondingsdecreet op te maken. De aanrekening van de kosten van deze opdracht gebeurt op artikel 12.20, sectie 66, titel 1 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990. De kosten zijn betaalbaar aan begunstigde na verstrekte en aanvaarde dienst.

Het geachte lid zal begrijpen dat het niet gebruikelijk is de inhoud van dergelijke overeenkomsten openbaar te maken.

2. Er zijn zowel juridisch-wetenschappelijke als technische aspecten aan deze opdracht verbonden. Juridisch dient een ontgrondingsdecreet te steunen op de exploitatiewetgeving (algemeen reglement voor de arbeidsbescherming en wetten op de mijnen, groeven en graverijen) en de wetgeving inzake ruimtelijke ordening. Er zal ook aandacht worden besteed aan de coördinatie van de werkzaamheden in het kader van het ontgrondingsdecreet met de activiteiten van de commissie belast met de herziening van het milieurecht. Professor H. Boeken is hier de geschikte persoon daar hij eveneens het voorzitterschap van laatst geciteerde commissie op zich heeft genomen.

Technisch dient een ontgrondingsdecreet rekening te houden met de geologie en de aanwezigheid van nuttige delfstoffen in de bodem, evenals de ontginningmethoden en de inplanting van installaties.

Voor deze laatste aspecten zal de heer professor Boeken beroep kunnen doen op de kennis van de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid – Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

3. De Administratie voor Economie en Werkgelegenheid beschikt niet over voldoende ervaren stafleden die alle aspecten van de problematiek inzake een ontgrondingsdecreet beheersen. Het is mijn bedoeling het aantal stafleden op te voeren tot wat in het organiek kader wordt voorzien, maar de opstelling van een doeltreffend ontgrondingsdecreet dient thans bij voorrang te gebeuren.
4. De heer professor Boeken is hoogleraar aan de Rijksuniversiteit Gent, Directeur van het Seminarie voor Milieurecht van de Faculteit Rechtsgeleerdheid en juridische raadgever van de Regionale Streekcommissie van de provincie Oost-Vlaande-

ren. Professor Boeken en medewerkers beschikken normaliter over de nodige kennis inzake alle facetten der wetgeving die nodig is voor de uitvoering van de opdracht.

Vraag nr. 55
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Verhouding Vlaanderen-Brussel – Financiële middelen VGC

Geen Gemeenschapsminister zal mij tegenspreken als ik stel dat de betrekkingen tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad verre van ideaal zijn.

Het is geenszins mijn bedoeling een oordeel te vellen over de Brusselse Vlamingen in het algemeen.

Het is een vaststaand feit – en zo iets zal ieder weldenkend mens erkennen – dat de relaties tussen beide moeten worden genormaliseerd, want de Vlamingen uit Vlaanderen en Brussel kunnen zonder elkaar niet leven : er dient dus een echte band te ontstaan !

Nu de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over meer bevoegdheden beschikt dan de vroegere Nederlandse Cultuurcommissie (NCC), zou ze ruimere geldmiddelen ter beschikking moeten krijgen.

Is de geachte Gemeenschapsminister niet van oordeel dat alle Vlaamse Gemeenschapsministers met hun Vlaamse collega's uit de Brusselse Regering – op een objectieve manier – de financiële mogelijkheden zouden moeten onderzoeken opdat de VGC haar taak op een normale manier zou kunnen uitoefenen ?

De Vlaamse Raad en Regering hebben Brussel vrijwillig als hun hoofdstad gekozen : de Vlamingen moeten er dan ook voor zorgen dat de VGC behoorlijk kan werken.

Welke burgemeester heeft er ooit eens gezegd dat de grootste Vlaamse stad Brussel niet loslaat ? Waarom zou Vlaanderen zijn hoofdstad niet met de nodige middelen bijstaan ?

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister dienaangaande.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag deel ik het geachte lid mede dat het antwoord wordt verstrekt door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

L. WALTNIEL

**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING**

Vraag nr. 179
van 14 juni 1990
van mevrouw M. VOGELS

Overdracht natuurgebied aan de gemeente Schoten – Stand van zaken

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 160 van 26 juni 1989 betreffende de overdracht van 40 hectare natuurgebied aan de gemeente Schoten ter uitvoering van een overeenkomst van 22 augustus 1979 tussen de familie van Havre en de Belgische Staat, stelt de geachte Minister tot verbazing van de betrokken gemeente het volgende.

1. en 2. Het natuurgebied is niet overgedragen aan de Belgische Staat of de gemeente Schoten.

De gronden zijn nog eigendom van de oorspronkelijke eigenaar.

3. Voor zover kon worden nagegaan is er momenteel geen dossier met betrekking tot hogervermelde aanleging op het Bestuur van Ruimtelijke Ordening, waarvan de gemeente Schoten in het bezit dient te worden gesteld.

De verbazing van de gemeente Schoten over het antwoord van de geachte Minister is terecht. Immers de voornoemde overeenkomst stelde duidelijk dat na het verlenen van de verkavelingsvergunning aan de familie van Havre deze het tweede luik van de overeenkomst zou uitvoeren, met name het overdragen van de resterende 40 hectare natuurgebied aan de overheid tegen de prijs van 1 frank. De uitvoering van deel 1 (het afleveren van de verkavelingsvergunning) dateert van 11 juni 1985 en uit het antwoord van de Minister blijkt dat 5 jaar na datum er nog geen enkel spoor is van de uitvoering van luik 2 (de overdracht van 40 hectare aan de Belgische Staat).

In een brief aan de gemeente Schoten van 22 september 1987 verklaarde Minister Pede dat hij zijn diensten opdracht gaf om in te staan voor de uitvoering van de overdracht.

Twee jaar later, in antwoord op mijn vraag van 26 juni 1989 stelt de geachte Minister dat er niet eens een dossier aanwezig is op het Bestuur van Ruimtelijke Ordening, wat voor de gemeente Schoten aanleiding was om op 9 november 1989 opnieuw een schrijven te richten aan de Minister.

Tot op vandaag kreeg de gemeente geen antwoord op dit schrijven, tenzij opnieuw een belofte tot aandachtig onderzoek. Dit getuigt ofwel van een grove vorm van

nalatigheid vanwege de diensten van de geachte Minister of wel van politieke onwil.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Welke stappen werden sinds 9 november 1989 (schrijven van de gemeente Schoten) ondernomen om de overeenkomst van 22 augustus 1979 in verband met de overdracht van het domein de List uit te voeren ?
2. Werd het domein inmiddels overgedragen aan de Belgische Staat ?
3. Wanneer zal de gemeente Schoten in het bezit zijn van het volledige dossier ?

Antwoord

Gevolggevend aan haar vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Ingevolge het schrijven van de gemeente Schoten van 9 november 1989, heb ik het dossier bij mijn diensten opgevraagd. Het werd mij vorige week overgemaakt.

Gezien de familie Van Havere heeft nagelaten haar verbintenis van 22 augustus 1979, houdende overdracht van ongeveer 40 hectare natuurgebied, op vrije basis na te leven, wordt thans aan onze raadsman opdracht gegeven de naleving van de verbintenis via gerechtelijke weg af te dwingen.

Bovendien kan deze overdracht worden gesitueerd in de globale problematiek van de overdracht van goederen, waarvoor op niveau van de Vlaamse Executieve een werkgroep ad hoc werd opgericht. Ik maak deze zaak dan ook over aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, teneinde deze aangelegenheid aan de werkgroep voor te leggen.

Vraag nr. 180
van 14 juni 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Het Sas te Weert-Bornem – Bescherming

Het oudste waterbouwkundig bouwwerk in Vlaanderen te Weert (deelgemeente van Bornem) is dringend aan herstel toe.

Zo dient onder meer een oplossing gezocht voor de nooddijk die in 1981 tegen de sasdeuren werd geplaatst. Deze grondmassa zal de duurzaamheid van de sasdeuren ongetwijfeld aantasten.

Gezien de omvang en de specificiteit van deze herstellingswerken zal dit niet realiseerbaar zijn in het kader van de beperkte onderhoudswerken door de Dienst der Zeeschelde, eigenaar van het Sas. Het herstel moet kaderen in een restauratiedossier.

Gelet op het historisch belang van het 300 jaar oude Sas op de Oude Schelde en omgeving, waarbij de geul, de vaart en de zwaikom historische relictten zijn van de economische ontsluiting van Bornem, durf ik de herhaalde aandacht van de geachte Minister vragen voor dit dossier.

In dit verband houd ik er aan te informeren naar de actuele toestand inzake de procedure tot bescherming van het Sas.

Twee jaar terug, op 18 maart 1988, stond het Sas vermeld in het ministerieel besluit van voorontwerp. Dat was de start van de procedure tot bescherming van het waterbouwkundig bouwwerk. Vorig jaar kreeg de administratie de opdracht om dit dossier te laten onderzoeken.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke de resultaten zijn van dit onderzoek en welke de fasering en de planning is om zo snel mogelijk tot de nodige bescherming van dit unieke monument te kunnen overgaan ?

Antwoord

Met betrekking tot de in rand vermelde vraag kan ik het geachte lid meedelen dat een eerste procedure tot bescherming van het Sas op de Oude Schelde te Bornem werd ingezet op 13 maart 1981. Op 6 oktober 1981 werd hiervan het ontwerp van lijst getekend.

Het Sas werd hierbij, mits restauratie, als een functionerend element voorgesteld. Gelet echter op de destijds in uitvoering zijnde verhoging van de Scheldedijken stuitte dit ontwerp op verzet, zowel van de Diensten der Zeeschelde als van het gemeentebestuur en kwam het niet tot een definitieve bescherming.

Een nieuw voorstel waarbij het Sas als een niet functionerend monument met de omgeving als dorpsgezicht werd opgenomen, werd op 5 augustus 1987 aan de Gemeenschapsminister van Cultuur voorgelegd, nadat over de aard en omvang van het voorstel vooraf een akkoord met het gemeentebestuur was bereikt. Het voorontwerp van lijst werd ondertekend op 18 maart 1988 en betekend op 14 april 1988. Bedoeld voorstel werd in aangepaste vorm aan mij voorgelegd. Eerlang zal hierover een beslissing worden genomen.

Vraag nr. 181
van 19 juni 1990
van de heer A. SCHELLENS

Haacht – Sociale woningbouw

De gemeente Haacht is de jongste jaren fel in trek als woongebied, dit door de gunstige ligging van de gemeente ten opzichte van centra zoals Leuven, Mechelen, Brussel en Antwerpen.

Niettegenstaande deze gunstige factor voor het leef- en woongebied vertoont de toename van de bevolking slechts een lichte stijging.

Deze geringe toename van de bevolking wordt door de beleidsverantwoordelijken in hoofdzaak toegeschreven aan de schrijnende woningnood, vooral op het gebied van sociale woningen.

De maatschappij Volkswoningbouw beschikt over een indrukwekkende wachtlijst, 425 kandidaat-huurders in Tildonk en 489 in Haacht.

Mag ik de geachte Minister vragen :

1. of er uitbreiding voorzien is op de planning 1990-

-1991 voor de sociale woonwijken in Tildonk en Haacht ;

2. welke concrete plannen er bestaan op het vlak van sociale woningbouw voor de gemeente Haacht ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, kan ik meedelen dat in de goedgekeurde uitvoeringsprogramma's voor sociale woningbouw van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij, respectievelijk voor de jaren 1990 en 1990,1991 en 1992, geen projecten werden opgenomen gelegen in de gemeente Haacht. Deze uitvoeringsprogramma's werden opgesteld in functie van de beschikbare kredieten, de regionale behoeften en de aard van de voorgestelde projecten.

Noch de erkende vennootschap Volkswoningbouw te Herent (NMH), noch de Gewestelijke Landmaatschappij-arrondissement Leuven (NLM) blijkt binnen de gemeente Haacht nog te beschikken over gronden die zouden kunnen worden aangewend voor bijkomende sociale woningen.

Uit een inventaris van de sociale huisvesting in het Vlaamse Gewest, blijkt dat in de gemeente Haacht tot op heden door de NMH en NLM samen 347 sociale woningen werden opgericht, of 7,77 ten honderd van het totaal woningpatrimonium. Hiermee bekleedt Haacht de derde plaats binnen het arrondissement Leuven, na Landen (11,27 ten honderd) en Leuven (9,02 ten honderd). Anderzijds ligt het aandeel van de lage inkomens (minder dan 500.000 frank) in deze gemeente lager dan het arrondissementeel gemiddelde (43,43 ten honderd ten opzichte van 44,84 ten honderd).

Men kan dus besluiten dat de sociale woningbouwactiviteit in de gemeente Haacht tijdens de voorbije jaren hoger lag dan in de meeste andere gemeenten in het arrondissement Leuven, ondanks het relatief kleiner aandeel van de lage inkomens binnen de bevolking.

Vandaar dat de prioriteiten op gewestelijk niveau gezien de budgettaire schaarste, eerst naar die gemeenten worden gericht die een aanzienlijke achterstand op het vlak van sociale huisvesting hebben opgelopen en waarin de prioritaire doelgroepen sterker zijn vertegenwoordigd. Hieraan kan worden toegevoegd dat de wachtlijsten voor kandidaat-huurders vrijwel in alle gemeenten ellenlang zijn en dat dit geen objectieve waarderemeter vormt voor het bepalen van de sociale woonbehoeften.

**Vraag nr. 182
van 20 juni 1990
van de heer M. DESUTTER**

Stadsmeubilair – Bouwvergunningsplicht

Dat stadsmeubilair zoals banken, vuilnisbakken, vlaggemasten noodzakelijk is, zal niemand betwisten. Meer en meer echter worden onze steden ontsierd door schreeuwerige reclame.

Verschillende gemeenten krijgen bijvoorbeeld stads-

planpanelen, mits de andere zijde van het paneel met grote publicitaire affiches wordt „versierd”. Ook bushaltes dragen aldus bij tot de verloedering van onze steden. Het laatste nieuwe snuffje zijn de meer dan zes meter hoge ronde kolommen, Morris-zuilen genoemd.

Personen die een dergelijke constructie voor hun huis of winkel geïnstalleerd krijgen zijn allerminst gelukkig.

Graag vernam ik van de geachte Minister of het niet aangewezen zou zijn voor dergelijke constructies een bouwvergunning wordt vereist.

Artikel 12 punt 5 van het koninklijk besluit van 25 maart 1981 bepaalt dat voor allerlei straatmeubilair zoals verlichtingspalen, telefooncellen, banken, schut-huisjes voor openbaar vervoer geen bouwvergunning is vereist. De vraag kan worden gesteld of zes meter hoge Morris-reclamezuilen ook nog kunnen worden beschouwd als gewoon straatmeubilair. Men begrijpt niet dat men voor een veranda, tuinhuisje en dergelijk een bouwaanvraag moet doen en dat dit niet hoeft voor hinderende zes meter hoge reclamezuilen.

Hierbij dient uiteraard ook rekening te worden gehouden met koninklijke besluiten en andere reglementering inzake reclame, onder andere langs rijkswegen, waarmee ook een loopje wordt genomen.

Meent de geachte Minister niet dat het aangewezen is een duidelijke omzendbrief te sturen naar steden en gemeenten, waarbij enerzijds beperkingen worden opgelegd aan wat kan worden genoemd straatmeubilair en anderzijds wordt gewezen op de geldende reglementering inzake reclame.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Het door het geachte lid genoemd stadsmeubilair wordt in principe geplaatst op het openbaar domein onder de verantwoordelijkheid van het college van burgemeester en schepenen. Het komt dan ook in de eerste plaats aan het college toe een afweging te maken tussen de functionaliteit van het stadsmeubilair, de lasten en de nadelen voor de bevolking en de omgeving, inzonderheid wat het visueel aspect betreft.

In punt 5 van artikel 2 van het koninklijk besluit van 25 maart 1981 tot vaststelling van de op openbaar domein uit te voeren werken en handeling waarvoor geen vergunning is vereist, wordt de aanleg van openbare nutsvoorzieningen zoals allerlei straatmeubilair vermeld.

Indien bedoelde reclamatoren als een vorm van openbare nutsvoorzieningen worden geplaatst, zijn ze vrijgesteld van bouwvergunning. In het andere geval dient te worden gesteld dat een reclamator die vrij hoog is, een omvangrijke diameter heeft en vast in de grond bevestigd is, als een vergunningsplichtige vaste inrichting dient te worden beschouwd overeenkomstig artikel 44 9 1 van de stedenbouwwet.

De vergelijking met de vergunningsplicht voor tuinhuisjes en veranda's gaat hier niet op, omdat deze worden geplaatst op het privé-domein en de gemeente de mogelijkheid heeft hinderend straatmeubilair te we-

ren of te doen verwijderen, gezien ze er zelf voor verantwoordelijk is.

Elke gemeente kan – zo ze dit nodig acht – een bouwverordening laten goedkeuren, die het reclameaspeet langs de wegen nader reglementeert. De stadsdiensten ten slotte zijn het best geplaatst om beteuwend op te treden tegen bouw misdrijven en tegen inbreuken op de reclamewetgeving op het gemeentelijk grondgebied.

**Vraag nr. 183
van 20 juni 1990
van de heer W. KUIJPERS**

Sint-Kwintenskerk te Leuven – Bescherming

Door de jongste negen stormen van de winter- en lenteperiode zijn de glasramen in de kruisbeuk van Sint-Kwintenskerk, Naamsestraat te Leuven erg doorgeboegen. Bovendien verbrokkelden heel wat hechtingsstenen van de LL 12 ; 13 . Een spoedige herstelling dringt zich dus op, vooraleer het vochtige najaar met de bijhorende stormen een aanvang neemt.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke dringende maatregelen hij ter bescherming van deze geres- taureerde kerk neemt.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Bij mijn Bestuur Monumenten en Landschappen werd op 25 juni 1990 door de kerkfabriek Sint-Kwintens uit Leuven een aanvraag ingediend voor het uitvoeren van dringende werken met toepassing van de ministeriële omzendbrief MW2 van 27 maart 1985.

Een eerste raming der werken belooft tussen de 3 à 3,5 miljoen frank.

Voormelde omzendbrief voorziet dat maximaal twee miljoen frank subsidie kan worden verleend. Evenwel zal ook rekening dienen te worden gehouden met het eventuele bedrag dat door de verzekeringsmaatschap- pij aan stormschade is uitbetaald.

Gelet evenwel op mijn beperkt budget voor restaura- tie werken en de massale aanvraag om subsidies zal binnen mijn kabinet een prioriteitslijst worden opge- maakt van de te behandelen dossiers.

**Vraag nr. 184
van 21 juni 1990
van de heer G. JANZEGERS**

Wijk Steyenhoflaan te Betekom-Begijnendijk – Hinder veroorzaakt door een industrieel complex

Sedert jaren zijn er problemen tussen de inwoners van de Steyenhoflaan, verenigd in een wijkcomité en het transportbedrijf BVBA Vandenberg. De wijk is in 1968 ontstaan na een verkaveling van landbouwgronden, ei- gendom van het bedrijf. De firma plande in 1984 de aanleg van een parking voor zijn vrachtwagens op en- kele onbebouwde loten. De vrees bestond dat dit het

begin zou zijn van de bouw van bedrijfshallen met alle hinder vandien (zwaar verkeer, lawaaihinder van draai- ende motoren en van de compressoren van de koelka- mers).

In 1987 heeft de firma bij notariële akte kosteloos alle wegen in de verkaveling afgestaan aan de gemeente, maar onder een paar beperkende voorwaarden : er mochten geen vluchtheuvels of verkeersdrempels wor- den opgericht noch bomen geplant langs de kant van de eigendommen van de firma . . .

Op 14 december 1989 protesteerde het wijkcomité te- gen de bouw van een loods. Het ging om een indus- trieel complex van 10 are, met als gevolg een intens verkeer van zware vrachtwagens voor een wijk met een kinderrijke bevolking. Op 21 maart 1990 dringen 102 van de 110 huishoudens van de wijk in een open brief aan het gemeentebestuur van Begijnendijk aan op maatregelen in verband met de milieu- en lawaaihinder en de verkeersonveiligheid die het bedrijf teweeg- brengt. Het gemeentebestuur antwoordde dat er geen maatregelen konden worden genomen, gelet op de vroegere afspraken bij de afstand van de wegen door het bedrijf.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Beschikt het bedrijf – en zo ja, kan dit wel – over de nodige vergunningen voor de aangelegde par- keerplaatsen en loodsen op deze oorspronkelijk als bouwgrond voorziene loten ?
2. Kan ook hier niet de oplossing zijn dat het expansie- ve bedrijf wordt verplaatst naar het 500 meter (!) verder gelegen industriepark van Aarschot ?
3. Kan een notariële akte voorrang hebben op maatre- gelen die de verkeersveiligheid kunnen verhogen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag van 21 juni 1990 heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat, gezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de geplogenheden behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, het geachte lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte zal worden gebracht van deze zaak.

**Vraag nr. 185
van 22 juni 1990
van de heer G. BEERDEN**

Vlaams Woningfonds – Financiële moeilijkheden

Het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen is uitgegroeid tot één der belangrijkste instellingen van de sociale huisvestingssector.

Het is – dank zij zijn gunstige leningsvoorwaarden – voor de grote gezinnen met een beperkt inkomen de enige mogelijkheid tot het verwerven, saneren en ver- beteren van de gezinswoning.

Thans kampt het Vlaams Woningfonds met de volgen- de zware problemen.

De Vlaamse Executieve heeft beslist haar tussenkomst

in de rentelast van de obligatieleningen van het Vlaams Woningfonds met ingang van 1 januari 1990 te beperken tot maximum 5 ten honderd. Het gevolg hiervan is dat rentevoeten toe te passen op leningen aan minder goedgeoede grote gezinnen gevoelig dienen verhoogd (volgens de huidige marktrente met 2,50 ten honderd) zodat deze rentevoeten hoger zullen liggen dan deze van toepassing bij de Nationale Landmaatschappij en in sommige gevallen zelfs hoger dan bij de aangenomen kredietmaatschappijen van de ASLK.

Dit jaar heeft het Vlaams Woningfonds nog geen ontleningsmachtiging verkregen zodat het toekennen van leningen tot een minimum is herleid.

Het investeringsvermogen, voor het tweede achtereenvolgende jaar beperkt tot 3,220 miljard frank, is totaal ontoereikend. Door de noodzakelijke overdracht per 1 januari 1990 van 1.943 niet gehonoreerde aanvragen voor 2,936 miljard frank moeten praktisch alle leningsaanvragen naar 1991 worden verwezen.

Kan de geachte Minister mij een antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

Om welke reden werden alleen aan het Vlaams Woningfonds zeer negatieve maatregelen opgelegd ? Het Vlaams Woningfonds is toch voor de Vlaamse Executieve de financieel meest interessante hypothecaire instelling vermits zij zelf instaat voor de terugbetaling van de ontleende kapitalen en het Vlaamse Gewest slechts – in vorm van rentesubsidies – tussenkomt in de rentelast van de obligatieleningen.

Kan een verhoging van het investeringsplafond worden toegekend ? De opdracht van het Vlaams Woningfonds bestaat er immers in de grote gezinnen die een gezinswoning verwerven of deze saneren en verbeteren een voor hen financieel draagbare hypothecaire lening toe te kennen. Als de grote gezinnen reeds contracten hebben afgesloten of verbintenissen zijn aangegaan doen zij een beroep op het Woningfonds. Als het Woningfonds hen niet kan helpen zijn zij verplicht elders aan voor hen zeer zware voorwaarden te gaan lenen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

De Vlaamse Executieve heeft inderdaad op 29 juli 1989 – naar aanleiding van de besprekingen over de uitgavenbegroting van 1990 – principieel beslist om de rentetussenkost ten gunste van het Vlaams Woningfonds te beperken. Bij de goedkeuring van de toelichting ter zake aan de Vlaamse Raad op 29 september 1989, werd dit nogmaals bevestigd en werd het maximum van 5 ten honderd vermeld. Bovendien bleef het investeringsvermogen beperkt tot 3,220 miljard frank, plafond dat ook in 1989 werd toegekend.

Deze beslissingen waren ingegeven door de noodzaak om het globale beleid inzake leningen aan de budgettaire mogelijkheden aan te passen. Het gaat derhalve niet om een alleenstaande beslissing, maar om een beslissing die is gekoppeld aan de herziening van het ganse stelsel van de leningen met gewestwaarborg, sociale leningen, leningen-NLM (Nationale Landmaatschappij), leningen-VWF (Vlaams Woningfonds), leningen voor middelgrote woningen.

Reeds lang heb ik het Vlaams Woningfonds verzocht om voorstellen te formuleren teneinde de gevolgen van deze beslissingen – rekening houdend met het sociale doel van de door het Woningfonds opgenomen kredieten – te vertalen in aangepaste modaliteiten voor de leningen toegestaan aan grote gezinnen. Met name werd aangedrongen – refererend naar vroegere beslissingen van de Vlaamse Executieve en naar een advies van de inmiddels ontbonden Vlaamse Concertatiecommissie voor de Sociale Huisvesting – om een vijfjaarlijkse herziening van de toegekende gunstvoorwaarden op grond van het inkomen van de ontlener in te bouwen. Onder meer het uitblijven van concrete voorstellen ter zake – ondanks de dringende vragen van de Inspectie van Financiën – vertraagde de beslissing over het toekennen van een leningsmachtiging, die uiteindelijk dan toch werd getroffen op 13 juni 1990.

Ik kan het geachte lid verzekeren dat het dossier van de leningen die door het Vlaams Woningfonds worden toegestaan aan grote gezinnen, met grote zorgvuldigheid wordt behandeld en dat de nieuwe voorwaarden door de Vlaamse Executieve in een globaal kader zullen worden bekeken. De vrees dat de door het Vlaams Woningfonds toe te passen rentevoeten hoger zullen liggen dan deze van de Nationale Landmaatschappij (binnenkort VHM) of van de door de ASLK (Algemene Spaar- en Lijfrentekas) erkende kredietmaatschappijen is ongegrond. Ter zake wordt eerstdaags een dossier bij de Vlaamse Executieve ingeleid.

Vraag nr. 187 van 28 juni 1990 van de heer G. ANNEMANS

Vlaams Woningfonds – Ontleenvermogen

Welk is het ontleenvermogen van het Vlaams Woningfonds voor het jaar 1990 ?

Wanneer zullen deze kredieten worden vrijgemaakt ?

Hoeveel gezinnen wachten momenteel op de uitvoerbaarheid van hun lening ?

Wat is de gemiddelde wachttijd tussen het aanvragen van een lening en de toekenning ervan ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het investeringsplafond voor het Vlaams Woningfonds bij decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 werd vastgesteld op 3,220 miljard frank.

Op 13 juni jongstleden werd het Vlaams Woningfonds gemachtigd om leningen aan te gaan voor hetzelfde bedrag, op te nemen in tranches in functie van de vrijgave van het globale investeringsvermogen door de Vlaamse Executieve. Wat de oorzaken betreft van de vertraging van deze leningsmachtiging kan ik het geachte lid slechts verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nummer 185 van 22 juni 1990 van de heer G. BEERDEN, lid van de Vlaamse Raad.

Het precieze aantal gezinnen dat voor het aangaan van een lening op voormelde leningsmachtiging moest

wachten is mij niet bekend, maar op 1 januari 1990 moesten nog 1493 leningsaanvragen, ingediend in 1989, worden behandeld, waarvan iets meer dan een derde op dat ogenblik reeds klaar was voor vereffening.

Vraag nr. 188
van 29 juni 1990
van de heer E. DE GROOT

Bouwvergunning – Modaliteiten bij onvoorziene bodemstructuur

Het gebeurt af en toe – vooral voor belangrijke bouwwerken – dat nadat een bouwtoelating werd verleend en de werken werden aangevangen, men tot de vaststelling komt dat de bodemstructuur verkeerd werd ingeschat. Een aanpassing van de bodemconstructie dringt zich dan ook op, bijvoorbeeld het inschroeven van palen in plaats van een bodemplaat.

De oorspronkelijke bouwplannen, voor het deel dat onder de rooilijn ligt, worden dus gewijzigd.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. of in dergelijke omstandigheden de bouwwerken dienen te worden gestaakt totdat een wijziging van de bouwtoelating werd bekomen ;
2. of integendeel de werken verder mogen worden uitgevoerd, hangende een aanvraag tot wijziging van de bouwtoelating ;
3. of in voorkomend geval de nieuwe bodemconstructie mag worden opgezet zonder dat de oorspronkelijke bouwtoelating wordt gewijzigd, omdat het deel van het gebouw boven de rooilijn ongewijzigd blijft.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Vooreerst blijkt uit de context van de vraag dat met rooilijn waarschijnlijk het maaiveld wordt bedoeld. Het is in deze veronderstelling dat volgende beschouwingen dienen te worden gelezen.

Als algemeen principe geldt dat, wanneer belangrijke wijzigingen in de loop van de uitvoering van een bouwplan, op basis van hetwelk een bouwvergunning werd bekomen, noodzakelijk of aangewezen zijn, een wijziging van de bouwvergunning op basis van een aangepast plan is geboden.

Dit impliceert dat de wijzigingen van die aard zijn dat ze een invloed hebben op de goede stedenbouwkundige aanleg en betrekking hebben op stedenbouwkundige aspecten, zoals bijvoorbeeld de inplanting, het bouwvolume, de gebruikte materialen, het uitzicht, de vormgeving en dergelijke.

Het funderingsstelsel op zich is niet zozeer een stedenbouwkundig maar eerder een bouwkundig element.

Poneren dat, wanneer wordt overgeschakeld van een algemene funderingsplaat zoals het bouwplan voorziet naar paalfundering, een wijziging van de bouwvergunning nodig is, impliceert dat de mogelijkheid moet wor-

den opengelaten dat dergelijke wijziging kan worden geweigerd.

Dit betekent dat in dit geval de overheid wel een gebouw kan aanvaarden gefundeerd op een funderingsplaat, maar precies hetzelfde gebouw, gefundeerd op palen niet zou aanvaarden. Door de bouwvergunning beschikt de vergunninghouder over een bouwrecht, met andere woorden het is hem toegelaten het gebouw op te trekken, op een funderingsplaat. De vraag is of de vergunninghouder nog beschikt over hetzelfde bouwrecht indien hij hetzelfde gebouw opricht, gefundeerd op funderingspalen.

Het funderingsstelsel heeft – zoals hoger gesteld – geen betrekking op de stedenbouwkundige aanleg of stedenbouwkundige aspecten, zodat uit dit oogpunt een wijziging van de bouwvergunning niet is vereist. Indien, door deze gewijzigde fundering, bij komende ruimtes zouden worden gecreëerd, zoals bijvoorbeeld kelders, garages, bergplaatsen, . . . dan dient in dit geval wel een nieuwe bouwvergunning te worden aangevraagd. Hier gaat het dan namelijk over aspecten die de ruimtelijke ordening en de stedenbouw aanbelangen.

Evenwel kan een wijziging van funderingsstelsel wel betrekking hebben op aspecten die van algemeen, maar niet van stedenbouwkundig belang zijn. Zo vergt het uitvoeren van een paalfundering bijvoorbeeld werken die het woongenot van de omgeving tijdelijk kunnen storen (heien bijvoorbeeld), of bijkomende verkeershinder en dergelijke teweebrengen (heikranen).

Verder is de kennis van het in werkelijkheid uitgevoerd funderingsstelsel van zeker belang voor de overheid zoals bijvoorbeeld in geval van rampen (aardbeving, gasontploffing) of voor belangrijke ondergrondse werken zoals graven van metrotunnel, toelaatbare belasting op de vloeren en dergelijke. Daarom is het nodig dat de overheid kennis heeft van het in werkelijkheid uitgevoerd funderingsstelsel.

Dit houdt in dat de bouwheer (bouwmeester, architect, aannemer of studiebureau) in elk geval de meldingsplicht dient in acht te nemen van de voorgenomen wijzigingen aan het funderingsstelsel en dit niet postfactum, maar vóór dat de desbetreffende wijzigingen worden doorgevoerd. De overheid (gemeente bijvoorbeeld) dient te beschikken over de nodige tijdsruimte om eventueel te reageren op deze voornemens, bijvoorbeeld door het opleggen van de nodige maatregelen aan de uitvoerder ter vrijwaring van het woongenot in de omgeving, de verkeersveiligheid en dergelijke. Desgevallend dient de bouwheer gewezen op een aantal bezwaren die de uitvoering van het gewijzigd funderingsstelsel met zich kan brengen zoals bijvoorbeeld het aanleggen van voorgenomen leidingen, tunnels, en dergelijke.

Er kan gesteld worden dat uit louter stedenbouwkundig oogpunt een wijziging van de bouwvergunning niet noodzakelijk is. Evenwel is in het betrokken geval wel toelating nodig omdat de overheid nog de gelegenheid dient te hebben deze verandering te onderzoeken en bijgevolg tijdig de nodige maatregelen te treffen.

Inzake funderingen welke de veiligheid zouden raken en/of geluidshinder zouden meebrengen kan de ge-

meente optreden ofwel krachtens de desbetreffende wetgevingen ofwel krachtens een politiereglement.

Inzake funderingen welke openbare werken zoals bijvoorbeeld rioleringen, collectoren, straatbeuk . . . zouden raken kan de gemeente ter zake zijn bezwaren meedelen.

Strikt genomen kan tegen de hinder, welke een zwaardere fundering dan voorzien meebrengt, worden opgetreden in de door de wet bepaalde gevallen met een kort geding, met een procedure inzake schadevergoeding krachtens artikel 1382 van het burgerlijk wetboek of desgevallend met een klacht inzake burenhinder, krachtens artikel 544 van het burgerlijk wetboek.

Samengevat kan hieruit worden besloten dat :

1. in dergelijke omstandigheden de bouwwerken principieel niet dienen te worden gestaakt omdat er geen nieuwe bouwvergunning is vereist, maar dat het aangewezen is het college van burgemeester en schepenen daarvan op de hoogte te brengen, gezien dit college de verantwoordelijkheid draagt om eventueel bijkomende maatregelen te nemen ;
2. in het geval er ook stedenbouwkundige wijzigingen aan de bouwplannen dienen te worden aangebracht, de bouwvergunning daartoe vooraf moet zijn verkregen vooraleer de werken mogen worden verder gezet ;
3. de ligging boven of onder het maaiveld niet bepalend is voor de noodzaak van een bijkomende bouwvergunning, maar wel het creëren van bijvoorbeeld nieuwe constructies, ruimten, kelders, enzoverder die een stedenbouwkundig impact hebben.

Vraag nr. 189
van 3 juli 1990
van de heer J. VAN LOOY

Ruimtelijke ordening – Rondvraag bij de gemeenten

Op het vlak van de ruimtelijke ordening doen zich zeer belangrijke evoluties voor.

Ingevolge de omzendbrief van directeur-generaal Vermeulen van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) hebben de gemeenten hun wensen op het vlak van de ruimtelijke ordening kenbaar gemaakt.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. hoeveel gemeenten op deze omzendbrief hebben geantwoord ;
2. voor welke totale grondoppervlakte in het Vlaamse Gewest bestemmingswijzigingen werden gevraagd ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geacht lid het volgende meedelen.

1. Van de 308 gemeenten in Vlaanderen hebben de meeste gemeenten namelijk 288 de ministeriële nota met vraag naar een gemeentelijke richtnota beantwoord ; 15 gemeenten gaven een voorlopig ant-

woord terwijl 5 gemeenten tot op heden nog geen antwoord hebben ingestuurd.

2. Wat betreft de vraag naar cijfermateriaal in verband met de door de gemeenten gevraagde bestemmingswijzigingen moet ik het geachte lid meedelen dat hierover geen statistische informatie beschikbaar is.

Vraag nr. 190
van 3 juli 1990
van de heer J. VAN LOOY

Afwijkingen van gewestplannen met gemeentelijke plannen van aanleg – Wettigheid en opportuniteit

Op het vlak van de ruimtelijke ordening doen zich zeer belangrijke evoluties voor. Veelvuldig zijn de dossiers die worden ingediend om met gemeentelijke plannen van aanleg af te wijken van de gewestplannen. Ik stel vast dat de uitzondering eigenlijk regel aan het worden is, met alle nefaste gevolgen voor de open ruimte en dit terwijl volgens de adviezen van de Raad van State van december 1983 dergelijke afwijkingen, die enkel „desnoods” kan gebeuren, aan zeer strenge voorwaarden moet worden getoetst. Ik meen overigens dat de meeste gemeentelijke plannen dergelijke toetsing niet kunnen doorstaan.

Mag ik in dit verband van de geachte Minister vernemen :

1. of er plannen zijn om de gewestplannen voor het ganse Vlaamse Gewest in herziening te stellen ;
2. of het niet wenselijk is in landelijke gebieden afwijkingen van het gewestplan met gemeentelijke plannen van aanleg te verbieden en daar enkel een herziening van het gewestplan mogelijk te maken ? Immers, de open ruimte dient op een voldoende hoog niveau te worden beschermd. En dit algemeen belang is niet zonder meer de som van de gemeentelijke belangen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat er op dit ogenblik geen plannen bestaan om tot een algemene herziening van de gewestplannen over te gaan. Het onderzoek van de resultaten van de voorstellen van de gemeenten tot wijziging van sommige bestemmingen voor hun grondgebied in het kader van de rondvraag naar de gemeentelijke richtplannen, zal uitwijzen in hoeverre een gedeeltelijke herziening van de gewestplannen nodig of gewenst is.

De afwijkingen van het gewestplannen via gemeentelijke plannen van aanleg zullen – ingevolge het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 maart 1990 tot wijziging van het Executieve-besluit van 22 februari 1989 tot delegatie van de beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve – worden goedgekeurd of geweigerd door de Vlaamse Executieve.

Deze procedure zou een waarborg moeten bieden voor de bescherming van de landelijke gebieden. Ik wil er trouwens op wijzen dat steeds zal rekening moeten worden gehouden met het advies van de Raad van State van 20 december 1983 waarbij de voorwaarden worden bepaald waaraan afwijkende plannen juridisch

moeten voldoen om in aanmerking te komen voor eventuele goedkeuring.

Vraag nr. 191
van 3 juli 1990
van de heer J. VAN LOOY

Minidecreet – Toepassing voor land- en tuinbouwbedrijven

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 (Belgisch Staatsblad van 6 juni 1989) werd de toepassing van het minidecreet voor bepaalde gebieden van het gewestplan uitgesloten.

Voorland- en tuinbouwbedrijven zijn hiervan het slachtoffer daar het vooral gaat om groengebieden, bosgebieden, parkgebieden enzovoort waar nog heel wat landbouwbedrijven zijn gevestigd. Bij benadering kan worden gesteld dat voor het Vlaamse Gewest ongeveer 1.000 land- en tuinbouwbedrijven worden getroffen. Dit betekent voor hen een standstill die leidt tot grote bedrijfseconomische en woonproblemen, vermits het vaak gaat om oude gebouwen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of hij geen nieuw besluit zal voorleggen aan de Vlaamse Executieve waarbij een uitzondering wordt gemaakt voor land- en tuinbouwbedrijven.

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De problematiek met betrekking tot de toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 heeft niet alleen betrekking op land- en tuinbouwbedrijven maar ook op allerlei andere constructies zoals woningen, bedrijven, recreatieve accommodatie en dergelijke.

Tevens werd een voorstel van decreet neergelegd bij de Vlaamse Raad (voorstel van de heer A. Beckers en consorten – van 7 december 1989) hetwelk onder meer ook betrekking heeft op de ter sprake gebrachte problematiek. Ik neem me voor, naar aanleiding van de bespreking van dit voorstel in de Commissie van de Ruimtelijke Ordening van de Vlaamse Raad, de aan de orde gestelde problematiek aan de leden van de Commissie voor te leggen.

Het gaat hier echter om een zeer delicate problematiek, die en dit niet in het minst, zware bindingen heeft met de noodzaak tot bescherming en behoud van de nog resterende open ruimte (zie vraag nummer 190 van het geachte lid).

Het zoeken naar een verantwoord evenwicht gesteund op het redelijkheidsbeginsel, tussen enerzijds de taak van bescherming van de open ruimten en anderzijds het zogenaamd slachtofferen van land- en tuinbouwbedrijven is één van de moeilijke opdrachten waarmee de ruimtelijke ordening wordt geconfronteerd.

Vraag nr. 193
van 4 juli 1990
van de heer H. DE LOOR

Bouw van een hercompressiestation voor gas te Brakel – Vergunning

Naar aanleiding van een nieuw aan te leggen gasleiding Zeebrugge-Franse grens, werd door Distrigas beslist een hercompressiestation voor gas te bouwen in Brakel. Aanvankelijk werd geopteerd voor de deelgemeente Elst, thans zou de voorkeur worden gegeven, aan Brakel.

Oorspronkelijk werd eerst gunstig advies verstrekt door het schepencollege van Brakel, maar nadien werd de beslissing herzien en ongunstig geadviseerd met als voornaamste bezwaren dat de installatie veel te dicht tegen de dorpskern ligt, dat er wordt gevreesd voor geluidshinder, geurhinder en dat 7 hectare landbouwgrond voor de bijl gaat.

Mag ik aan de geachte Gemeenschapsminister vragen :

- of er reeds een bouwvergunning werd verleend ;
- zo neen, of deze binnenkort wordt verleend ;
- of hierbij rekening wordt gehouden met de protesten, die door de plaatselijke bevolking werden geuit ;
- of er naar alternatieve vestigingsplaatsen wordt gezocht en zo ja, waar ;
- of er desgevallend specifieke voorwaarden aan deze bouwvergunning zijn verbonden of zullen worden verbonden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. Er werd nog geen bouwvergunning voor een hercompressiestation voor gas te Brakel verleend.
2. Op 16 juli 1990 heeft de NV Distrigas een bouw-aanvraag ingediend bij het Hoofdbestuur van de Ruimtelijke Ordening.

Betreffende het station te Brakel wordt bij deze enkel vergunning aangevraagd voor het oprichten van een schraapkolffstation volgens inplantingsplan 4.08.460.3301D en voor het aanleggen van het terrein bestemd voor het toekomstige compressiestation, met inbegrip van een groene zone. Het compressiestation zelf en de gebouwen zullen in een latere fase het voorwerp uitmaken van een afzonderlijke aanvraag.

Volledigheidshalve is het beschrijvend overzicht van het gehele station zoals ingediend bij de aanvraag voor het bekomen van een gasvervoervergunning bij het Ministerie van Economische Zaken ter informatie bijgevoegd.

3. In het kader van het onderzoek van deze bouwaanvraag wordt aandacht besteed aan de stedenbouwkundige en planologische aspecten verbonden aan deze aangelegenheid. Bij dit onderzoek worden alle gegevens betrokken welke blijken uit de door de wet op de ruimtelijke ordening voorgeschreven documenten, die het dossier moet bevatten.
4. Wanneer een bouwaanvraag wordt ingediend is het de taak van de bevoegde overheid zich daarover uit te spreken. Wanneer de aanvrager alternatieve voorstellen voorlegt kunnen deze tevens worden onderzocht.
5. In het algemeen kunnen bij een bouwvergunning bepaalde voorwaarden van stedenbouwkundige of planologische aard worden opgelegd.

Het verder onderzoek zal moeten uitwijzen of bouwvergunning kan worden verleend en zo ja, of er daarbij uit stedenbouwkundig en planologisch oogpunt voorwaarden moeten worden opgelegd.

**Vraag nr. 194
van 4 juli 1990
van de heer J. LOONES**

Diensten ?an de Vlaamse Executieve – Decentralisatie

De regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat de intentie tot verdere decentralisatie van de overheidsdiensten.

Graag bekam ik dan ook antwoord op volgende vragen.

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in de hoofdstad en welke buiten de hoofdstad van het Rijk ?

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in West-Vlaanderen ? Hoe is de spreiding van die diensten over de diverse Westvlaamse arrondissementen ?

Hoeveel personen werken in deze (provinciale) gede-centraliseerde diensten ?

Welke zijn de werkingskredieten bestemd voor de gede-centraliseerde diensten ?

Kan de geachte Minister aangeven wat zijn opties zijn om een verdere decentralisatie te bewerkstelligen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

**Vraag nr. 195
van 4 juli 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Planschade – Halle- Vilvoorde-Asse

Via het antwoord van de geachte Minister op de vraag nummer 140 van 12 april 1990 van de heer R. Van Hooland, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad van 14 mei 1990 heb ik vernomen dat er voor het gewestplangebied Halle-Vilvoorde-Asse een bedrag voor planschade is voorzien van 34.657.548 frank.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen aan wie men dit bedrag zal uitbetalen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat het geciteerde bedrag van 34.657.548 frank overeenstemt met de in 1988 uitbetaalde planschade voor twee gevallen in het gewestplangebied Halle-Vilvoorde-Asse.

Het betreft derhalve geen voorgenomen uitbetalingen. Die som werd na beslissing daarover, door de Vlaamse Executieve, uitbetaald in de zaak Theves en Moulaert-Van Laer.

Het op de begroting voorziene artikel tot uitbetaling van planschade voorziet trouwens geen opdeling per provincie of per gewestplan.

**Vraag nr. 196
van 6 juli 1990
van de heer M. DESUTTER**

Berekening van de vloerindex – Rondschrijven aan gemeenten

In antwoord op mijn vraag nummer 95 van 8 februari 1990 betreffende de berekening van de vloerindex, deelde de geachte Minister mij mee dat de omzendbrief van 25 januari 1968 aan de gemeentebesturen zou worden herwerkt en dat hij rekening zou houden met mijn bemerkingsen.

Graag vernam ik van de geachte Minister of dit ondertussen reeds gebeurd is en zo ja, wanneer de omzendbrief in het Staatsblad is verschenen ; zo neen, wanneer mag deze omzendbrief worden verwacht.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat het Bestuur Ruimtelijke Ordening momenteel alle nodige gegevens verzamelt met het oog op het herwerken van bedoelde omzendbrief met betrekking tot de berekening van de vloerindex.

Gezien de complexiteit van deze materie kan op het goedkeuren van de aanpassing van de omzendbrief van

25 januari 1968 nog geen concrete datum worden geplaatst.

Ondertussen heb ik mijn administratie opdracht gegeven dienaangaande de werkzaamheden te activeren.

**Vraag nr. 197
van 9 juli 1990
van de heer J. CUYVERS**

Slachthuis Bavegem – Bouwovertredingen

Uit De Morgen van donderdag 5 juli 1990 blijkt dat een slachthuis in Bavegem zich – volgens het buurtcomité althans – schuldig maakt aan een aantal bouwovertredingen.

Het lijstje bouwovertredingen bestaat uit volgende elementen :

1. de weg van het slachthuis waar de loskaaien op uitgeven, tot aan de Meulestraat, staat niet op het plan ;
2. de technische dienst van Sint-Lievens-Houtem gaf op 7 mei 1990 toe dat er 2119 vierkante meter niet-vergunde gebouwen staan ;
3. er wordt 2,10 meter te hoog gebouwd ;
4. aangezien alles zo goed als vol gebouwd is, kan de groene gordel rond het slachthuis niet worden gerealiseerd ;
5. de gastank staat in werkelijkheid op 150 meter van de bebouwde kom, terwijl de bouwaanvraag 1500 meter als afstand vermeldt.

Volgens het geciteerde krantartikel geeft de bedrijfsleider de bouwovertredingen toe.

Graag verneem ik van de geachte Minister welke maatregelen hij neemt om die manifeste bouwovertredingen te sanctioneren.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 9 juli 1990 heb ik de eer mee te delen dat, gezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de geplogenheden behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, het geachte lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte zal worden gebracht van deze zaak.

**Vraag nr. 203
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Verhouding Vlaanderen-Brussel – Financiële middelen VGC

Geen Gemeenschapsminister zal mij tegenspreken als ik stel dat de betrekkingen tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad verre van ideaal zijn.

Het is geenszins mijn bedoeling een oordeel te vellen over de Brusselse Vlamingen in het algemeen.

Het is een vaststaand feit – en zoiets zal ieder welden-

kend mens erkennen – dat de relaties tussen beide moeten worden genormaliseerd, want de Vlamingen uit Vlaanderen en Brussel kunnen zonder elkaar niet leven : er dient dus een echte band te ontstaan !

Nu de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over meer bevoegdheden beschikt dan de vroegere Nederlandse Cultuurcommissie (NCC), zou ze ruimere geldmiddelen ter beschikking moeten krijgen.

Is de geachte Gemeenschapsminister niet van oordeel dat alle Vlaamse Gemeenschapsministers met hun Vlaamse collega's uit de Brusselse Regering – op een objectieve manier – de financiële mogelijkheden zouden moeten onderzoeken opdat de VGC haar taak op een normale manier zou kunnen uitoefenen ?

De Vlaamse Raad en Regering hebben Brussel vrijwillig als hun hoofdstad gekozen : de Vlamingen moeten er dan ook voor zorgen dat de VGC behoorlijk kan werken.

Welke burgemeester heeft er ooit eens gezegd dat de grootste Vlaamse stad Brussel niet loslaat ? Waarom zou Vlaanderen zijn hoofdstad niet met de nodige middelen bijstaan ?

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister dienaangaande.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag deel ik het geachte lid mee dat het antwoord wordt verstrekt door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
WELZIJN EN GEZIN

**Vraag nr. 60
van 8 juni 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Inningstermijn in MPI's – Maatregelen

Voor 1988 was de gemiddelde inningsperiode in de medische-pedagogische instituten (MPI's) voor het departement van de geachte Minister 67,84 dagen.

Voor 1989 wordt dit 110,98 dagen en voor 1990 is geen verbetering te verwachten zodat er meer en meer liquiditeitsproblemen komen.

Hoe verklaart de geachte Minister dit ?

Hoe denkt hij daaraan te verhelpen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid hienavolgend antwoord verstrekken.

Overeenkomstig artikel 3, 0 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 december 1987, houdende de wijze van vereffening van de toelagen per dag toegekend voor het onderhoud en de behandeling van gehandicapten, geplaatst ten laste van het Fonds voor Medische, Sociale en Pedagogische Zorg voor Gehandicapten, worden aan de gehandicapteninrichtingen, -tehuizen en -diensten maandelijks voorschotten betaald ten bedrage van één dertiende van de werkelijk verschuldigde toelage voor het laatste jaar waarvoor deze toelage is gekend.

De effectieve storting van deze voorschotten gebeurt telkens bij de aanvang van iedere maand.

Het is derhalve niet geheel duidelijk wat het geachte lid bedoelt met „de gemiddelde, inningsperiode”, te meer daar het dagprijsdossier voor 1988, overeenkomstig het ministerieel besluit van 31 mei 1989 tot bepaling van de datum van indiening van de dagprijsdossier, slechts uiterlijk op 31 oktober 1989 diende te worden overgelegd en er alleszins een respectabele tijd moet worden gegund tussen indiening en berekening én betaling van bedoelde dagprijs. Een gemiddelde inningsperiode voor 1988 is derhalve in dit stadium nog niet te bepalen, gezien nog niet alle dagprijsdossiers voor 1988 zijn afgehandeld.

Dit is nog meer het geval voor de dagprijsdossiers 1989 en 1990, gezien deze, met toepassing van artikel 2 van het genoemde Executieve-besluit, pas respectievelijk op 30 juni 1990 en op 30 juni 1991 dien(d) te worden ingediend.

**Vraag nr. 64
van 4 juli 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Slachtofferhulp – Stand van zaken

De Raad van Europa liet vorig jaar door de overheden van 17 landen onderzoek verrichten over het misdada-beleid. Uit deze enquête blijkt dat de criminaliteit in België het Europees gemiddelde benadert. Slechts de helft van de Belgische slachtoffers lijkt tevreden over de tussenkomst van de politie. De andere helft meent dat de politie niet genoeg deed om het hen aangedane misdrijf op te lossen of vond de politie niet genoeg geïnteresseerd.

Melders van misdrijven worden – zoals uit het onderzoek naar voor komt – sterk beïnvloed door de mogelijke reactie van de instanties aan wie wordt gemeld. Men meldt niet omdat men als slachtoffer vindt dat het misdrijf niet erg genoeg is, maar wel omdat de politie toch niets kan doen of toch niet wil helpen.

In België scoren gespecialiseerde hulpdiensten, meer bepaald de slachtofferhulpcentra, zeer behoorlijk in vergelijking met de andere landen. Gevictimiseerden appreciëren blijkbaar de steun van deze hulporganisaties.

De diensten voor slachtofferhulp vallen onder de bevoegdheid van de geachte Minister, tenminste wat de Vlaamse en Brusselse centra betreft. Alles wijst erop dat België in de toekomst een hogere plaats zal innemen op de (wereld)ranglijst van criminaliteit. Voor diefstallen met geweld staat ons land derde gerangschikt !

Aanvragen voor erkenning van diensten voor slachtofferhulp zijn reeds geruime tijd hangende. De Minister maakte daarbij zijn voorkeur kenbaar om geen diensten meer te erkennen waar enkel met vrijwilligers wordt gewerkt. In weerwil van de plaatselijke werking en van ondersteunend wetenschappelijk onderzoek worden aldus hele gebieden in Vlaanderen blijvend verstoken van welzijnsorganisaties zoals centra voor slachtofferhulp. Diensten die dan wel met professionelen aan de slag willen moeten begrip opbrengen voor de budgettaire toestand van de Vlaamse Gemeenschap.

Ik zou aan de geachte Minister dan ook het volgende willen vragen.

1. Wat is de toestand inzake erkenning, spreiding en werking van de Vlaamse en Brusselse diensten voor forensisch welzijnswerk ?
2. Welke criteria hebben tot nu toe dit beleid bepaald ?
3. Er zijn op dit ogenblik aanvragen tot erkenning van diensten die reeds twee jaar werkzaam zijn, zonder enige overheidssteun. Wordt deze ontmoedigings-slag ongedaan gemaakt door het voorzien van de nodige kredieten of zal de overheid zijn verantwoordelijkheid afschuiven naar organisaties allerhande ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn vraag het volgende mee te delen.

Op heden telt Vlaanderen 10 erkende professionele centra voor forensisch welzijnswerk. Vijf van deze centra verlenen uitsluitend hulp aan slachtoffers, vier richten zich uitsluitend naar de daders en één centrum verleent zowel daderhulp als slachtofferhulp.

Deze centra zijn als volgt gespreid over de Vlaamse provincies :

West-Vlaanderen	: 2 centra
Oost-Vlaanderen	: 3 centra
Antwerpen	: 3 centra
Limburg	: 1 centrum
Vlaams Brabant	: 1 centrum

De vijf centra van daderhulp zijn reeds erkend sinds 1985. Toen werd ervoor geopteerd om per provincie één apart centrum te erkennen.

De hulpverlening aan slachtoffers is pas vanaf 1988 echt van de grond gekomen. Er werd niet geopteerd voor aparte centra maar wel voor de integratie van de slachtofferhulp binnen den bestaande en erkende welzijnscentra.

Om dit te kunnen realiseren was het noodzakelijk om enerzijds ten aanzien van politionele en justitiële instanties samenwerkingsverbanden te ontwikkelen en anderzijds ten aanzien van de welzijnscentra sensibiliserende en ondersteunende acties op te zetten. Deze opdrachten werden door middel van een bijkomende erkenning toevertrouwd aan een beperkt aantal bestaande welzijnscentra, gespreid over Vlaanderen a rato van 1 of 2 per provincie. Vijf centra hebben reeds een dergelijke bij komende erkenning bekomen.

Het verlenen van nieuwe bijkomende erkenningen zal, rekening houdend met de beschikbare budgettaire middelen, prioritair in functie van een optimale regionale spreiding gebeuren.

Vraag nr. 65
van 4 juli 1990
van de heer J. LOONES

Diensten van de Vlaamse Executieve – Decentralisatie

De regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat de intentie tot verdere decentralisatie van de overheidsdiensten.

Graag bekwam ik dan ook antwoord op volgende vragen.

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in de hoofdstad en welke buiten de hoofdstad van het Rijk ?

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in West-Vlaanderen ? Hoe is de spreiding van die diensten over de diverse Westvlaamse arrondissementen ?

Hoeveel personen werken in deze (provinciale) gedecentraliseerde diensten ?

Welke zijn de werkingskredieten bestemd voor de gedecentraliseerde diensten ?

Kan de geachte Minister aangeven wat zijn opties zijn om een verdere decentralisatie te bewerkstelligen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 66
van 4 juli 1990
van de heer H. LAUWERS

Leerovereenkomst als integratieproject voor gehandicapten – Beëindiging

In het kader van Rijksfonds voor Sociale Reclassering (nu Vlaams Fonds voor Integratie van Mensen met Handicap) kunnen gehandicapten een leerovereenkomst afsluiten als integratieproject.

Kan de geachte Minister antwoorden op volgende vragen ?

1. Hoeveel van deze leerovereenkomsten worden vroegtijdig beëindigd ?
2. Bestaat er een overzicht met de redenen voor het vroegtijdig stopzetten van de projecten ?
3. Hoeveel van de gehandicapten worden na beëindi-

ging van de leerovereenkomst vast in dienst genomen door de betrokken werkgever ? Hoeveel door een andere werkgever ?

4. Welke voorzieningen werden getroffen om de werkgevers en de collega's-werknemers te informeren over en te begeleiden inzake de specificiteit van de handicap van de leerling, in het bijzonder wat betreft de neveneffecten van gezichts- of gehoorstoornissen op het sociaal en emotioneel leven van de gehandicapten ? Zijn deze begeleidingen systematisch en voldoende ?

Antwoord

Bij het beantwoorden van de gestelde vragen werd er vanuit gegaan dat deze vooral betrekking hebben op de specifieke vorm van bijzondere leerovereenkomsten zoals deze voorzien is bij artikel 56, 9 2, 3° van het koninklijk besluit van 5 juli 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen, gewijzigd bij beslissing van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990.

1. Op een gemiddelde van 475 opleidingen die in 1989 in de Vlaamse Gemeenschap iedere maand aan de gang waren, werden maandelijks gemiddeld slechts 11 opleidingen vroegtijdig beëindigd op een totaal van 131 tijdens het kalenderjaar 1989.

2. De redenen van vroegtijdige stopzetting :

2.1 De meeste mislukkingen komen voor bij (ex-) psychiatrische patiënten omdat ze hervallen in hun ziekte of weinig bestand zijn tegen stress.

Bij deze groep vermeldt het Rijksfonds ook de mensen met een andere handicap die daarbij gedragsproblemen hebben. In dit verband wijst het Rijksfonds erop dat het precies met deze risicogroepen moet werken.

2.2 Stopzetting wegens redenen die ook bij niet-gehandicapten in een werksituatie aanleiding geven tot ontslag : dringende redenen (bijvoorbeeld diefstal), conflicten met de werkgever, inbreuken op het reglement.

Af en toe is het uiteraard ook de werkgever die zijn contractuele verplichtingen niet nakomt.

2.3 Stopzetting, meestal in de proefperiode, wegens onbekwaamheid van de leerling.

2.4 Soms wordt een opleiding stopgezet omdat de leerling elders aan de slag kan.

3. Het is moeilijk op deze vraag een precies antwoord te geven omdat de statistieken van het Rijksfonds een andere indeling hanteren, met name :

– tewerkgesteld in het aangeleerde (of verwante) beroep ;

– tewerkgesteld in een ander beroep.

Toch mag worden aangenomen dat een grote meerderheid van de eerstgenoemde groep in dienst wordt genomen door de werkgever die de opleiding heeft verstrekt.

Van de personen die in 1989 in de Vlaamse Ge-

meenschap een bijzonder leerovereenkomst voltooiden, vonden er ongeveer 70 ten honderd werk in het aangeleerde (of verwante) beroep en ongeveer 3 ten honderd in een ander beroep. Op een totaal van 337 voltooide opleidingen is dit respectievelijk **240** en II.

Deze gegevens kunnen in principe licht onderschat zijn omdat niet alle gehandicapten de door het Rijk ksfonds gevraagde inlichtingen meedelen.

4. De begeleiding van bijzondere leerovereenkomsten (contracten afsluiten, voorgedij, conflicthantering) gebeurt normaal door beampten beroepsrevalidatie, zo nodig bijgestaan door de adviseur beroepsoriëntering van het Rijksfonds.

De meest kwetsbare gehandicapten (mentaal en/of psychisch) worden meestal door een externe dienst begeleid vóór, tijdens en na hun beroepsopleiding, bijvoorbeeld door een centrum voor begeleid wonen of een psyche-sociaal centrum.

Met het oog op een eventuele begeleiding van werknemers met een handicap in het arbeidsmidden heeft de raad van beheer van het Rijksfonds in 1975 voorstellen uitgewerkt om onder meer deze begeleiding te doen verzekeren door de centra voor gespecialiseerde beroepsoriëntering. Jammer genoeg werden deze voorstellen nooit in reglementaire teksten omgezet en het is mijn bedoeling dit probleem te doen onderzoeken binnen het raam van het decreet houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 41
van 4 juli 1990
van de heer J. LOONES

Diensten van de Vlaamse Executieve – Decentralisatie

De regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat de intentie tot verdere decentralisatie van de overheidsdiensten.

Graag bekwam ik dan ook antwoord op volgende vragen.

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in de hoofdstad en welke buiten de hoofdstad van het Rijk ?

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in West-Vlaanderen ? Hoe is de spreiding van die diensten over de diverse Westvlaamse arrondissementen ?

Hoeveel personen werken in deze (provinciale) gedecentraliseerde diensten ?

Welke zijn de werkingskredieten bestemd voor de gedecentraliseerde diensten ?

Kan de geachte Minister aangeven wat zijn opties zijn om een verdere decentralisatie te bewerkstelligen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 42
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Verhouding Vlaanderen- Brussel – Financiële middelen VGC

Geen Gemeenschapsminister zal mij tegenspreken als ik stel dat de betrekkingen tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad verre van ideaal zijn.

Het is geenszins mijn bedoeling een oordeel te vellen over de Brusselse Vlamingen in het algemeen.

Het is een vaststaand feit — en zo iets zal ieder weldenkend mens erkennen — dat de relaties tussen beide moeten worden genormaliseerd, want de Vlamingen uit Vlaanderen en Brussel kunnen zonder elkaar niet leven : er dient dus een echte band te ontstaan !

Nu de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over meer bevoegdheden beschikt dan de vroegere Nederlandse Cultuurcommissie (NCC), zou ze ruimere geldmiddelen ter beschikking moeten krijgen.

Is de geachte Gemeenschapsminister niet van oordeel dat alle Vlaamse Gemeenschapsministers met hun Vlaamse collega's uit de Brusselse Regering — op een objectieve manier — de financiële mogelijkheden zouden moeten onderzoeken opdat de VGC haar taak op een normale manier zou kunnen uitoefenen ?

De Vlaamse Raad en Regering hebben Brussel vrijwillig als hun hoofdstad gekozen : de Vlamingen moeten er dan ook voor zorgen dat de VGC behoorlijk kan werken.

Welke burgemeester heeft er ooit eens gezegd dat de grootste Vlaamse stad Brussel niet loslaat ? Waarom zou Vlaanderen zijn hoofdstad niet met de nodige middelen bijstaan ?

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister dienaangaande.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag deel ik het geachte lid mee dat het antwoord wordt verstrekt door de heer H. Weckx, Gemeenschapsministek van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 272
van 12 april 1990

van mevrouw F. BREPOELS

Koninklijk besluit betreffende het geluidsvermogensniveau van energieaggregaten — Uitvoering

Inzake de uitvoering van het koninklijk besluit van 1 juli 1986 betreffende het toelaatbare geluidsvermogensniveau van energieaggregaten oordeelde de Raad van State bij arrest nummer 29.694 van 25 maart 1988 dat de nationale overheid inzake de bestrijding van geluidshinder slechts bevoegd is voor de vaststelling van het maximum toelaatbare geluidsniveau en voor het opleggen van de technische normen waaraan de installatie moeten voldoen en dat de uitvoeringsbesluiten dienaangaande door de Vlaamse Gewestexecutieve moet worden genomen.

Ik vernam in dit verband van de geachte Minister dan ook graag of door de Vlaamse Gewestexecutieve reeds uitvoeringsbesluiten ter zake werden genomen en zo neen, wat de geachte Minister zal ondernemen opdat het bedoelde koninklijk besluit in het Vlaamse Gewest toepassing zal kunnen vinden ?

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de Vlaamse Executieve bij haar besluit van 14 december 1988 (Belgisch Staatsblad van 25 april 1989) de nodige wettelijke maatregelen genomen heeft om de EEG-richtlijnen 84/536/EEG en 85/408/EEG betreffende het toelaatbare geluidsvermogensniveau van energieaggregaten om te zetten in Vlaams recht volgens de in het arrest nummer 29.694 van 25 maart 1988 van de Raad van State voorgestelde bevoegdheidsverdeling.

Mijn nationale collega bevoegd voor Leefmilieu heeft tegen voormeld besluit van de Vlaamse Executieve evenwel beroep aangetekend bij de Raad van State.

Vraag nr. 321
van 15 juni 1990
van de heer J. CUYVERS

Luchtvervuiling — Impact van brandstof van slechte kwaliteit

Via een krantartikel van Het Volk van 13 juni 1990 vernam ik dat de Brugse brandstoffenfirma Rosseel is veroordeeld omwille van het leveren van brandstof van slechte kwaliteit aan de Regie voor Maritiem Transport (RMT).

Graag verneem ik van de geachte Minister :

- of de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) van deze feiten op de hoogte is gesteld door de RMT ;
- welke initiatieven OVAM heeft genomen om er voor te zorgen dat deze firma ook aan de andere

klanten in de toekomst geen brandstof meer zal leveren van slechte kwaliteit, in acht genomen de duidelijke negatieve impact van dergelijk brandstofverbruik op de luchtkwaliteit.

Antwoord

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) werd door de Regie voor Maritiem transport (RMT) van deze feiten niet op de hoogte gesteld.

Uit inlichtingen recent ingewonnen bij de RMT bleken de overtredingen te dateren van twaalf jaar geleden en was de slechte verbranding niet te wijten aan het meer of minder bijmengen van afvalstoffen.

Het is trouwens zo dat de reglementering inzake brandstoffen onder de bevoegdheid van het Ministerie van Economische Zaken — Inspectie der Brandstoffen, valt. Enkel het verbranden van afval valt onder de OVAM-bevoegdheid.

OVAM heeft gezien het voorgaande geen initiatieven genomen in deze zaak.

Vraag nr. 327
van 21 juni 1990
van de heer G. JANZEGERS

Wijk Steyenhoflaan te Betekom-Begijnendijk — Hinder veroorzaakt door een industriecomplex

Jarenlang zijn er al problemen tussen de inwoners van de Steyenhoflaan, verenigd in een wijkcomité en het transportbedrijf BVBA Vandenberg. De wijk is ontstaan na een verkaveling van landbouwgronden, eigendom van het voornoemde bedrijf. In 1984 plande deze firma de aanleg van een parking op enkele nog onbebouwde en onverkochte loten in de wijk en dit voor haar vrachtwagens. De wijk vreesde dat dit het begin zou zijn van de bouw van bedrijfshallen met alle hinder vanden (zwaar verkeer, lawaaihinder van draaiende motoren en van de compressoren van de koelkamers).

In 1987 heeft de firma bij notariële akte kosteloos alle wegen in de verkaveling afgestaan aan de gemeente. In de „bijzondere voorwaarden” werd nochtans gestipuleerd dat de firma steeds de wegenissen zou mogen gebruiken met vrachtwagens, dat geen vluchtheuvels of enige hindernis zouden worden aangebracht op de wegenis en dat er tevens geen beplanting van bomen zou gebeuren langsheen de wegenis gelegen voor de percelen, nog eigendom van de afstanddoende partij.

Op 14 december 1989 protesteerde het wijkcomité tegen de bouw van een loods van 10 aren. Men vreesde het zware wegverkeer doorheen de wijk met een kinderrijke bevolking. Op 21 maart 1990 drongen 102 van de 110 huishoudens van de wijk in een open brief aan het gemeentebestuur aan op maatregelen in verband met de milieu- en lawaaihinder en de verkeersonveiligheid die uitging van het bedrijf. Het gemeentebestuur antwoordde dat er geen maatregelen konden worden genomen, gelet op de vroegere notariële overeenkomst.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Beschikt het bedrijf over de nodige vergunningen om in een residentiële wijk bedrijvig te zijn (loodsen, parkeerplaatsen, . . .) ?
2. Is het eigenlijk niet aangewezen dat het bedrijf zijn activiteiten verplaatst naar bijvoorbeeld het 500 meter verder gelegen industriepark van Aarschot ?
3. Is het normaal dat beperkingen inzake verkeersveiligheid notarieel kunnen worden vastgelegd en voorrang hebben op de bekommernissen van de verontruste ouders die in een residentiële wijk wonen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid voor eerst meedelen dat de stedebouwkundige en verkeersveiligheidsaspecten niet tot mijn bevoegdheid behoren.

Wat de exploitatievergunning betreft werden de nodige vaststellingen door het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) gedaan.

Vraag nr. 328 van 22 juni 1990 van de heer E. GRYP

IHE — Analyse van waterstalen uit Vlaanderen

Volgens de heer De Brabander van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) worden als gevolg van de staats hervorming, sinds 1988 door het IHE voor analyse van leidingwater geen stalen vanuit het Vlaamse Gewest meer afgegeven. In principe mag het IHE nog steeds analyses voor de Gewesten uitvoeren op basis van een samenwerkingsakkoord tussen de Gewesten en de nationale overheid. Een en ander zou tot gevolg hebben dat het leidingwater niet meer wordt gecontroleerd sinds 1987 en dat België hiervoor door de Europese Commissie terecht wordt gewezen.

De Gewesten zouden die kwaliteitscontroles nochtans nu zelf uitvoeren, doch volgens het IHE beschikken zij niet over de nodige infrastructuur.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij bevestigen of deze situatie inderdaad bestaat ?

Is het juist dat het leidingwater, waarvan de kwaliteit nochtans door de industriële en agrarische vervuiling van oppervlakte- en grondwater steeds meer wordt bedreigd, sinds de staats hervorming niet meer wordt gecontroleerd ?

Zo ja, welke maatregelen neemt de Minister om aan deze ongezonde toestand een eind te maken en om een zoveelste veroordeling van België voor het niet-naleven van Europese richtlijnen te vermijden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de controle op de kwaliteit van het leidingwater in het Vlaamse Gewest is geregeld door het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater.

Hierbij worden, in overeenstemming met de richtlijn 80/778/EEG betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water, de parameters voor vier types van onderzoek met de bijhorende monsternamefrequentie vastgelegd. Dit onderzoek, volgens voorgeschreven methode en frequentie, is opgedragen aan de drinkwaterproducenten die elk jaar vóór 1 april alle resultaten met betrekking tot het voorgaande jaar, moeten meedelen. Het is dus totaal onjuist dat het leidingwater niet zou worden gecontroleerd

Vraag nr. 329 van 22 juni 1990 van de heer A. LARIDON

Geluidsnormen — Uitrustings administratie

Het Bestuur voor Leefmilieu hanteert met betrekking tot de type-exploitatievoorwaarden voor eersteklassevergunningsplichtige inrichtingen de norm dat geluidsmetingen, uitgevoerd in open lucht bij windsnelheden hoger dan 5,5 meter per seconde, ongeldig zijn.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of voormeld Bestuur behoorlijk is uitgerust om op correcte wijze representatieve waarden inzake windsnelheid te meten in de zich bij ons voordoende omstandigheden (snelle variaties in de windsnelheid en turbulenties omheen gebouwen) teneinde achteraf betwistingen, bijvoorbeeld van juridische aard, te vermijden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het hoofdbestuur en de vijf buitendiensten van het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) inderdaad beschikken over meetapparatuur die met voldoende nauwkeurigheid de windsnelheid kan meten.

Vraag nr. 345 van 12 juli 1990 van de heer J. VALKENIERS

Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC

Geen Gemeenschapsminister zal mij tegenspreken als ik stel dat de betrekkingen tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad verre van ideaal zijn.

Het is geenszins mijn bedoeling een oordeel te vellen over de Brusselse Vlamingen in het algemeen.

Het is een vaststaand feit — en zoiets zal ieder weldenkend mens erkennen — dat de relaties tussen beide moeten worden genormaliseerd, want de Vlamingen uit Vlaanderen en Brussel kunnen zonder elkaar niet leven : er dient dus een echte band te ontstaan !

Nu de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over meer bevoegdheden beschikt dan de vroegere Nederlandse Cultuurcommissie (NCC), zou ze ruimere geldmiddelen ter beschikking moeten krijgen.

Is de geachte Gemeenschapsminister niet van oordeel dat alle Vlaamse Gemeenschapsministers met hun Vlaamse collega's uit de Brusselse Regering — op een

objectieve manier — de financiële mogelijkheden zouden moeten onderzoeken opdat de VGC haar taak op een normale manier zou kunnen uitoefenen ?

De Vlaamse Raad en Regering hebben Brussel vrijwillig als hun hoofdstad gekozen : de Vlamingen moeten er dan ook voor zorgen dat de VGC behoorlijk kan werken.

Welke burgemeester heeft er ooit eens gezegd dat de grootste Vlaamse stad Brussel niet loslaat ? Waarom zou Vlaanderen zijn hoofdstad niet met de nodige middelen bijstaan ?

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister dienaangaande.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord op deze vraag wordt gegeven door de heer Hugo Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 346
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Publikaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines enzovoort worden er op het departement en de onder zijn bevoegdheden bestaande diensten verspreid ?
2. Graag ontvang ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?
5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar het gecoördineerd antwoord van de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 82
van 20 juni 1990
van de heer G. ANNEMANS

VZW Coloriek — Subsidies

Welke subsidies werden door de Vlaamse Gemeenschap aan de VZW Coloriek toegekend tijdens de laatste drie jaar ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de VZW Coloriek geen subsidies ontving tijdens de laatste drie jaar en hiertoe evenmin een aanvraag heeft gedaan in genoemde periode.

Vraag nr. 83
van 22 juni 1990
van de heer W. SEEUWS

Lokaal jeugdwerk — Gemeentelijke subsidiëring

Luidens zijn antwoord op mijn vraag nummer 69 van 19 april jongstleden kan uw collega van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt mij niet antwoorden op de vraag welk totaal bedrag, tijdens de jongste drie jaren, in de begrotingen van de Vlaamse gemeenten werd voorzien ter subsidiëring, met eigen middelen, van :

1. de lokale afdelingen van de klassieke jeugdbewegingen ;
2. de lokale initiatieven van het open jeugdwerk ;
3. de infrastructuur van lokale jeugdverenigingen ;
4. eigen gemeentelijke initiatieven voor jeugdwerk.

Tijdens de hoorzitting met vertegenwoordigers van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten zou men over totale bedragen ter zake beschikken die statistisch zijn samengebracht ?

Het zou mij een genoegen doen indien de geachte Minister mij deze gegevens kon overmaken met het oog op het debat over de hervorming van de subsidiëring voor het jeugdwerk.

Antwoord

Evenmin als dit mogelijk was voor mijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, is het voor mij mogelijk om het geachte lid een overzicht te kunnen geven van de middelen die in de begrotingen van de Vlaamse gemeenten werden voorzien die betrekking hebben op de subsidiëring van lokale afdelingen van klassieke jeugdbewegingen, de lokale initiatieven van het open jeugdwerk, de infrastructuur van lokale jeugdverenigingen en de eigen gemeentelijke initiatieven voor jeugdwerk.

Ik beschik namelijk niet over de gemeentebegrotingen.

Uit informatie die ik inwon bij de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten blijkt dat ook deze vereniging geen inzicht heeft in de aangehaalde elementen.

Vraag nr. 87
van 4 juli 1990
van de heer J. LOONES

Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie

De regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat de intentie tot verdere decentralisatie van de overheidsdiensten.

Graag bekwam ik dan ook antwoord op volgende vragen.

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in de hoofdstad en welke buiten de hoofdstad van het Rijk ?

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in West-Vlaanderen ? Hoe is de spreiding van die diensten over de diverse Westvlaamse arrondissementen ?

Hoeveel personen werken in deze (provinciale) gedecentraliseerde diensten ?

Welke zijn de werkingskredieten bestemd voor de gedecentraliseerde diensten ?

Kan de geachte Minister aangeven wat zijn opties zijn om een verdere decentralisatie te bewerkstelligen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 89
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Verhouding Vlaanderen- Brussel — Financiële middelen VGC

Geen Gemeenschapsminister zal mij tegenspreken als ik stel dat de betrekkingen tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad verre van ideaal zijn.

Het is geenszins mijn bedoeling een oordeel te vellen over de Brusselse Vlamingen in het algemeen.

Het is een vaststaand feit — en zoiets zal ieder weldenkend mens erkennen — dat de relaties tussen beide moeten worden genormaliseerd, want de Vlamingen uit Vlaanderen en Brussel kunnen zonder elkaar niet leven : er dient dus een echte band te ontstaan !

Nu de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over meer bevoegdheden beschikt dan de vroegere Neder-

landse Cultuurcommissie (NCC), zou ze ruimere geldmiddelen ter beschikking moeten krijgen.

Is de geachte Gemeenschapsminister niet van oordeel dat alle Vlaamse Gemeenschapsministers met hun Vlaamse collega's uit de Brusselse Regering — op een objectieve manier — de financiële mogelijkheden zouden moeten onderzoeken opdat de VGC haar taak op een normale manier zou kunnen uitoefenen ?

De Vlaamse Raad en Regering hebben Brussel vrijwillig als hun hoofdstad gekozen : de Vlamingen moeten er dan ook voor zorgen dat de VGC behoorlijk kan werken.

Welke burgemeester heeft er ooit eens gezegd dat de grootste Vlaamse stad Brussel niet loslaat ? Waarom zou Vlaanderen zijn hoofdstad niet met de nodige middelen bijstaan ?

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister dienaangaande.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag deel ik het geachte lid mee dat het antwoord wordt verstrekt door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 90
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Publikaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines enzovoort worden er op het departement en de onder zijn bevoegdheden bestaande diensten verspreid ?
2. Graag ontving ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?
5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag deel ik het

geachte lid mee dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 92
van 13 juli 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Nationaal Orkest en Koor van de Munt — Optreden voor politieke partij

Via de media vernam ik dat het Nationaal Orkest en het Koor van de Munt op zaterdag 18 juni 1990 optraden op een feest van de Socialistische Partij (SP) in Genk.

Mag ik de geachte Minister vragen welk bedrag de SP hiervoor heeft betaald en of andere partijen of organisaties aan dezelfde voorwaarden een beroep kunnen doen op dit koor en orkest ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid deel ik hier mee dat het Nationaal Orkest en de Munt nationale culturele instellingen zijn en dat zijn vraag moet worden gericht aan de (nationale) Minister van Binnenlandse Zaken en van de Nationale Wetenschappelijke en Culturele Instellingen.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER
VAN VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 39
van 15 juni 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Hulpverleningsorganisaties — Subsidies

Kan de geachte Minister mij meedelen welke subsidies worden uitgekeerd door zijn departement aan

1. het Belgische Rode Kruis ;
2. het Vlaamse Kruis ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat voor 1989 door mijn departement volgende subsidies werden toegekend.

1. Het Belgische Rode Kruis
9.500.000 frank.

Dit bedrag omvat een zeer omvangrijk aandeel personeelskosten en drukkosten voor het project GVO in het onderwijs waarvoor het Rode Kruis belast is met de logistieke opvolging.

- 2 Het Vlaamse Kruis : geen subsidies.

Vraag nr. 40
van 21 juni 1990
van de heer J. CUYVERS

Vestiging van een nieuwe woonwijk te Buggenhout — Sanering van het bedrijf Wattex

De gemeente Buggenhout plant een grote woonwijk ten noordoosten van de firma Wattex. Uit het recente onderzoek, „Hinderonderzoek in de omgeving van het bedrijf Wattex te Buggenhout” blijkt dat sanering van het bedrijf zich opdringt op het vlak van lawaai (vooral nachtlawaai) en emissie van een 18-tal probleemstoffen, waaronder kankerverwekkende stoffen.

Graag verneem ik van de geachte Minister of hij om preventieve gezondheidsredenen heeft aangedrongen bij zijn collega's bevoegd voor Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening op een spoedige sanering van het bedrijf en op een bouwstop in afwachting van de sanering van het bedrijf. Zolang de firma niet is gesaneerd zullen de toekomstige bewoners van de nieuwe wijk aan een te hoge belasting voor hun gezondheid worden blootgesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op de door hem gestelde vraag het volgende mee te delen.

Tot op heden hebben mijn diensten nog geen klachten ontvangen over eventuele overlast die veroorzaakt zou zijn door de firma Wattex te Buggenhout. Op uw vraag of er bij de Gemeenschapsministers die bevoegd zijn voor Leefmilieu en voor Ruimtelijke Ordening werd aangedrongen op een sanering van het bedrijf en op een bouwstop, moet bijgevolg negatief worden geantwoord.

Naar aanleiding van de vraag van het geachte lid werd de administratie evenwel opgedragen de bestaande gegevens aangaande de firma Wattex te verzamelen. Wanneer uit de beschikbare informatie en — indien nodig — uit bijkomende metingen zou blijken dat de gezondheid van de toekomstige bewoners van de nieuwe woonwijk gevaar zou lopen, zal uiteraard niet worden nagelaten er bij de bevoegde Gemeenschapsministers op aan te dringen dat de noodzakelijke maatregelen worden genomen om de gezondheid van de bewoners te vrijwaren.

Vraag nr. 41
van 25 juni 1990
van de heer W. KUIJPERS

Voedings- en geneesmiddelen — Onderscheid

Graag vernam ik van de geachte Minister welke onderrichtingen er worden gegeven om in het betwiste grensgebied een lijn te trekken tussen voedings- en geneesmiddelen. Welke inbreng heeft de geachte Minister met zijn beleid gehad bij de Europese Commissie ?

Antwoord

De reglementering van de geneesmiddelen en deze van de voedingsmiddelen behoren allebei tot de bevoegdheid van de nationale overheid.

Het komt mij dan ook niet toe een standpunt in te nemen in deze materie.

Vraag nr. 42
van 4 juli 1990
van de heer J. LOONES

Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie

De regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat de intentie tot verdere decentralisatie van de overheidsdiensten.

Graag bekwam ik dan ook antwoord op volgende vragen.

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in de hoofdstad en welke buiten de hoofdstad van het Rijk ?

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in West-Vlaanderen ? Hoe is de spreiding van die diensten over de diverse Westvlaamse arrondissementen ?

Hoeveel personen werken in deze (provinciale) gedecentraliseerde diensten ?

Welke zijn de werkingskredieten bestemd voor de gedecentraliseerde diensten ?

Kan de geachte Minister aangeven wat zijn opties zijn om een verdere decentralisatie te bewerkstelligen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

C. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 201
van 20 juni 1990
van de heer W. KUIJPERS

Alternatieve land- en tuinbouw — Inrichten van cursussen

In de ons omringende landen zijn er overal óf leerstoelen alternatieve land- en tuinbouw, óf gewoon postuniversitaire of hogere cursussen op A 1-niveau. Sedert september van vorig jaar werd in Wallonië aan het Land- en Tuinbouwinstituut van Gembloers een A 1-leergang Alternatieve land- en tuinbouw ingericht, die succesvol blijkt te zijn.

Mag ik van de geachte Minister vernemen in hoeverre hij dergelijk initiatief zal steunen in zijn beleid voor

Vlaanderen en indien er geen privé-initiatief ontstaat of hij zelf een initiatief zal nemen.

Antwoord

Voor zover het geachte lid een autonome opleiding bedoelt, uitsluitend gericht op alternatieve land- en tuinbouw, deel ik hem mee dat er in de Vlaamse 'Gemeenschap geen dergelijke opleiding bestaat. Anderzijds staan alle opleidingen, die betrekking hebben op de land- en tuinbouw, in voor een globale benadering waarin ook de alternatieve technieken aan bod komen.

Mocht er op het hoger onderwijs nood zijn aan een afzonderlijke opleiding alternatieve technieken dan lijkt het mij evident dat ze in het hoger onderwijs voor sociale promotie zou worden georganiseerd.

Vraag nr. 203
van 22 juni 1990
van de heer A. LARIDON

Visserijonderwijs — Invoering eenheidstype

De voorbereidingen zijn bezig teneinde in het zeevisserijonderwijs het eenheidstype in te voeren met classificatie der leervakken.

Hierbij zullen ongetwijfeld overgangsmaatregelen nodig zijn teneinde alle rechten van het huidig benoemd personeel te vrijwaren. Dit, wat betreft de vereiste bekwaamheidsbewijzen en het behoud tot lesgeven in de vakken waarvoor het benoemd personeel in het bezit is van de actueel vereiste bekwaamheidsbewijzen, alsook wat betreft de wedde en weddetoelagen die zij genieten op grond van de vóór 1 september 1989 geldende reglementering (zie artikel 16 van het Executieve-besluit van 5 juni 1989).

Mag ik hierbij de geachte Minister vragen om prioriteit te geven aan de nodige overgangsmaatregelen op administratief en geldelijk vlak voor alle benoemde leraars in het visserijonderwijs (technisch en beroeps) opdat in dit specifiek onderwijs het volgend schooljaar in alle rust kan worden gestart ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

Het zeevisserijonderwijs, dat tot dusver onder de bevoegdheid ressorteerde van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, wordt geïntegreerd in het voltijds secundair onderwijs waarvan de structuur en de organisatie wordt vastgelegd in het onderwijsdecreet dat in de Vlaamse Raad werd neergelegd. Het voorgaande — wat het secundair zeevisserijonderwijs betreft — vloeit voort uit de opheffingsbepaling betreffende de wet op het zeevaartonderwijs, gecoördineerd op 20 september 1960.

Ten gevolge van deze integratie binnen het voltijds secundair onderwijs dienen uiteraard de bestaande besluiten met betrekking tot de indeling van de vakken, respectievelijk de bekwaamheidsbewijzen te worden aangepast. De nodige ontwerpen van besluit werden

opgesteld en voorzien vanzelfsprekend in de nodige overgangsbepalingen.

Vraag nr. 207
van 29 juni 1990
van de heer A. LARIDON

Sociale assistenten in het secundair onderwijs — Bevordering

In het secundair onderwijs werken sociale assistenten als opvoeder.

Kan de geachte Minister mij meedelen of deze leden kunnen worden benoemd in een selectie- of in een bevorderingsambt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de houders van het diploma van sociaal assistent, die het ambt van studiemeester-opvoeder uitoefenen in het secundair onderwijs met volledig leerplan, benoemd en erkend kunnen worden daar waar de erkenning bestaat in de selectieambten van opvoeder-huismeester en van directie-secretaris, indien ze als studiemeester-opvoeder vastbenoemd zijn en als dusdanig erkend daar waar de erkenning bestaat of in het bezit zijn van een van de volgende bekwaamheidsbewijzen :

- ten minste HOKT en bewijs van pedagogische bekwaamheid
- diploma van het pedagogisch HOKTVL
- diploma van onderwijzer
- diploma van kleuteronderwijzer
- GLSO

Onder ten minste HOKT wordt verstaan : de bekwaamheidsbewijzen bedoeld onder artikel 7, punten 5 en 6 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989 betreffende de bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs — met uitzondering van het diploma of het getuigschrift van het pedagogisch hoger onderwijs van het korte type voor sociale promotie alsmede van het getuigschrift van de middelbare technische normaalleergangen of van de pedagogische leer-
gangen.

Ten slotte wil ik er nog op wijzen dat in het gesubsidieerd secundair onderwijs het bevorderingsambt van beheerder niet voor weddetoelagen in aanmerking komt.

Vraag nr. 209
van 3 juli 1990
van de heer A. LARIDON

Klacht VHOLT bij het Arbitragehof — Verhoging van het inschrijvingsgeld

Via de pers verneem ik dat de VHOLT, de Vereniging van Vlaamse Hogescholen van het Lange Type, een klacht heeft ingediend bij het Arbitragehof in verband met een eventuele verhoging van het inschrijvingsgeld.

Zou ik van de geachte Gemeenschapsminister mogen vernemen of hij op de hoogte is van deze klacht en of het juist is dat dit beroep is gebaseerd op de schending

van het gelijkheidsbeginsel, daar aan de universiteiten geen inschrijvingsgeld wordt opgelegd, terwijl het onderwijs aan hogescholen van het lange type volgens de wet nochtans ook van universitair niveau is ?

Antwoord

Het is mij inderdaad bekend dat de VZW VHOLT, een dossier bij het Arbitragehof heeft ingediend tegen het inschrijvingsgeld dat vanaf het academiejaar 1990-1991 wordt opgelegd aan de studenten van het hoger onderwijs met volledig leerplan met uitzondering van het universitair onderwijs.

Wel wil ik doen opmerken dat aan de studenten van het universitair onderwijs een inschrijvingsgeld is opgelegd dat beduidend hoger is dan de 5.000 frank die thans aan de orde is.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 88
van 21 juni 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Gemeentepolitie — Begrip bijzondere prestatie

Het koninklijk besluit betreffende de bijzondere prestaties voor het gemeentepersoneel bepaalt dat aan het personeel, voor zover het niet in permanentiedienst werkt, een toeslag van 50 ten honderd wordt toegekend.

Het personeel, voor zover het een bijzondere prestatie verricht in de loop van de individuele permanentiedienst, kan enkel aanspraak maken op een toeslag van 25 ten honderd.

Derhalve zou een personeelslid, dat in normale omstandigheden in een reguliere permanentiedienst werkt, zo hij bijzondere prestaties verricht buiten de normale voorziene dienstregeling van de permanentietaak, in aanmerking moeten komen voor een toeslag van 50 ten honderd.

Er dient evenwel vastgesteld dat, wat betreft het personeel van de gemeentepolitie, een oproep buiten de normale en geplande dienstregeling van de permanentietaak — bijvoorbeeld naar aanleiding van ordediensten — slechts aanleiding geeft tot een uitkering van de toeslag van 25 ten honderd in plaats van de toeslag van 50 ten honderd.

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mee dat de interpretatie van het koninklijk besluit van 8 juni 1971 tot de bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken behoort. Ik verzoek dan ook deze vraag aan hem te stellen.

Deze interpretatie maakt immers geen deel uit van de organisatie of de uitoefening van het administratief toezicht.

Vraag nr. 89
van 26 juni 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Vernielen van provinciale borden te Voeren — Resultaten van het onderzoek

In het antwoord van de geachte Minister op mijn actuele vraag van 31 mei 1990 met betrekking tot het vernielen van de provinciale borden aan de Limburgse provinciegrens in Voeren heeft de geachte Minister mij laten weten dat hij de arrondissementscommissaris de opdracht heeft gegeven hem over de juiste toedracht van de feiten in te lichten.

Is het mogelijk in dit verband antwoord te krijgen op de volgende vragen ?

1. Is het bedoelde onderzoek inmiddels afgelopen ?
Wat waren de bevindingen van de arrondissementscommissaris ?
2. Welke maatregelen zullen worden getroffen :
 - opdat deze feiten zich niet meer kunnen herhalen ;
 - ten opzichte van de burgemeester die de opdracht tot verwijdering heeft gegeven aan zijn personeel ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het op 31 mei aangekondigde onderzoek door de heer arrondissementscommissaris-adjunct uitgevoerd en inmiddels beëindigd werd.

Het verslag van de heer Wynants is een relaas van de feiten. In het verslag worden de feiten bevestigd. Het is in geen geval de bevoegdheid van de heer arrondissementscommissaris-adjunct om klachten al dan niet gegrond te verklaren.

Ondertussen is het het geachte lid wel bekend dat de heer Gouverneur, na overleg met mij, de bewuste burgemeestersverordening van 28 mei 1990 betreffende de verwijdering van de ééntalige borden „De Limburgers heten u welkom” en het daaropvolgende bekrachtigingsbesluit van de gemeenteraad van 25 juni 1990 heeft vernietigd. Dit gebeurde op basis van de taalwetgeving en meer bepaald op basis van artikel 58 dat de bevoegdheden tot optreden regelt.

Om het geachte lid volledig te informeren worden beide vernietigingsbesluiten van de heer Gouverneur van Limburg met een afzonderlijk schrijven toegestuurd.

Vraag nr. 90
van 28 juni 1990
van de heer M. DESUTTER

Bijzonder krediet gemeenten — Projecten

Graag vernam ik welke projecten in de provincie West-Vlaanderen in 1989 een beroep konden doen op het

Fonds-Van den Bossche. Tevens vernam ik graag voor welk bedrag en voor welk percentage West-Vlaanderen in aanmerking kwam in vergelijking met de andere provincies in Vlaanderen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna informatie te bezorgen omtrent het bijzonder krediet voor 1989 waarover ik beschikte met het oog op de bevordering van het gemeentelijk beleid inzake de bestrijding van de kansarmoede.

In de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1989 werd op artikel 43.06, sectie 85, Regionale en Lokale besturen, Titel 1, een bedrag uitgetrokken van 1.757.000.000 frank.

De verdelings- en bestedingsregelen voor dit krediet zijn opgenomen in het besluit van 12 juli 1989 van de Vlaamse Executieve, gewijzigd op 11 oktober 1989.

In tegenstelling met wat het geachte lid blijkbaar meent, werden de gemeenten niet verplicht projecten in te dienen of voor te stellen alvorens ze hun aandeel in het bijzonder krediet van 1.757.000.000 frank mochten besteden.

Het volstond dat ze meedeelden voor welke uitgaven van de gewone of buitengewone dienst van de begroting voor 1989 ze hun aandeel bestemden. In 1989 mochten de gemeenten en in bepaalde gevallen hun OCMW enkel die uitgaven financieren met hun aandeel welke voorkwamen in de limitatieve lijst van uitgaven als bijlage gevoegd bij het besluit van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt van 26 juli 1989.

Voorstellen van uitgaven die niet strookt met de in de lijst voorkomende uitgaafposten werden ter gelegenheid van het onderzoek van de gemeentelijke gebruiksverantwoordingen verworpen.

Ik zend het geachte lid rechtstreeks een exemplaar toe van het besluit van 26 juli 1989 en de bijlage.

De toewijzing van de aandelen in het bijzonder krediet voor 1989, gegroepeerd per provincie, blijkt uit de volgende tabel :

provincie	absoluut bedrag	percentage
Antwerpen	366.345.634 frank	20,85
Brabant	215.676.133 frank	12,27
West-Vlaanderen	418.278.010 frank	23,81
Oost-Vlaanderen	43.1968.674 frank	24,59
Limburg	324.731.549 frank	18,48
Vlaams Gewest	1.757.000.000 frank	100,-

Vraag nr. 91
van 29 juni 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Schoolhoofden gemeentescholen — Verplaatsingsvergoeding

Het is bekend dat gemeentelijke ambtenaren voor de

uitoefening van hun functie soms een verplaatsingsvergoeding ontvangen.

Deze verplaatsingsvergoeding is afhankelijk van een gemeentelijke reglementering ter zake.

Vermits er tussen het gemeentelijk personeel geen discriminatie mag bestaan, zou ik van de geachte Minister willen vernemen of de schoolhoofden van gemeentelijke scholen met diverse vestigingen ook onder deze reglementering vallen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de aangelegenheid waaromtrent hij mij een vraag stelt, tot de bevoegdheid behoort van de Gemeenschapsminister van Onderwijs. Het betreft immers vergoedingen van directieleden van onderwijsinstellingen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER
VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN
LANDINRICHTING

Vraag nr. 48 van 30 oktober 1989 van de heer J. TIMMERMANS

VMZ — Meetapparatuur bij bedrijven in het kader van een lozingsvergunning

Reeds meermaals is aangeklaagd dat de VMZ over onvoldoende controle-mogelijkheden beschikt, zowel inzake apparatuur als personeel. Een belangrijk hulpmiddel zou de apparatuur kunnen zijn die via de lozingsvergunning aan de bedrijven wordt opgelegd en die zou toelaten continu meetresultaten te verkrijgen die via occasionele controles wordt getoetst.

Mag ik vernemen :

1. aan welke bedrijven in het kader van een lozingsvergunning meetapparatuur werd opgelegd en welke (pH-meting, debietregistratie, temperatuurregistratie, delcietproportionele monstername-apparatuur, tijdsproportionele monstername-apparatuur) ;
2. welke bedrijven de opgelegde apparatuur reeds hebben geplaatst ;
3. welke bedrijven met welke frequentie de resultaten van de opgelegde metingen moeten overmaken aan de VMZ-inspectie ;
4. aan welke bedrijven toegestaan werd hun meetapparatuur passief te houden, met andere woorden enkel in te schakelen op de momenten dat de VMZ-inspectie daarom verzoeken om welke reden werd deze discontinue meting opgelegd ;

5. welk gevolg gegeven werd aan de overgemaakte meetresultaten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering via de lozingsvergunning aan 126 bedrijven, een eigen bemonsterings- en debietmetingstoestel heeft opgelegd en aan 673 bedrijven een eigen meetgoot. Daarenboven worden 499 bedrijven, die nog niet over een eigen meetgoot beschikken, door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering aangemaand deze voor 31 december 1990 te installeren.

In regel wordt door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering alleen aan bedrijven met een aanzienlijke impact op het influent van een rioolwaterzuiveringsinstallatie of op de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater opgedragen de meetresultaten van relevante parameters maandelijks over te maken aan de VMZ-inspectie.

Deze meetresultaten worden normaliter maandelijks aan de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering overgemaakt.

Een aantal grote bedrijven houdt zijn meetapparaten continu in werking. Daarnaast is er een groot aantal dat zijn apparatuur slechts in werking stelt wanneer de inspectie van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering daarom verzoekt. Dit belet niet dat deze bedrijven hun meetinstrumenten te allen tijde in goede staat moeten houden. Bovendien biedt het hen de mogelijkheid om hun effluent zelf regelmatig te controleren. Voor de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering is het opleggen van meetinstrumenten tijdsbesparend en kostenbesparend.

De meetresultaten die door de bedrijven aan de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering worden gezonden zijn uitsluitend informatief. De Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering controleert regelmatig de goede werking van de apparaten door parallelle metingen of schepmonsters. In die gevallen waar mogelijk (debietproportionele staalvorm) worden de gegevens gebruikt voor vuilvrachtberekening.

Vraag nr. 168 van 23 januari 1990 van de heer G. JANZEGERS

Hinderlijke bedrijven — Bufferzone en herlokalisatie

Bedrijven die willen uitbreiden moeten een aanvraag tot bouwvergunning indienen. Afhankelijk van de aard van hun bedrijfsactiviteiten moeten ze ook nog een exploitatievergunning aanvragen bij de provinciale overheid.

Nu blijken er vooral moeilijkheden te zijn met bedrijven waarvan men pas de laatste jaren is gaan beseffen dat zij hinderlijk zijn voor het leefmilieu, omdat hun hinder (zware metalen bijvoorbeeld) niet onmiddellijk waarneembaar is. Dit in tegenstelling tot bedrijven waarvan de hinder goed waarneembaar is (lawaaï- en stankhinder, watervervuiling, . . .). Een uitbreiding van het betrokken bedrijf betekent meestal ook een toena-

me van de milieuhinder. Gecontesteerde bedrijven liggen veelal vlak naast of tussen woongebieden.

Planologisch is het meestal zo dat wanneer deze bedrijven uitbreiden, dit gebeurt ten koste van bijvoorbeeld een woon-, landbouw- of parkzone.

In deze discussie is er vaak sprake van een bufferzone. De vorm van die bufferzone — al dan niet verplicht — zou naar verluidt afhankelijk zijn van de provinciale voorschriften.

Ten slotte is er het probleem van de herlokalisatie van bedrijven, waarvan de bestaande vestigingsplaats niet in overeenstemming is met de planologische voorschriften. Hierbij valt het op dat bepaalde bedrijven er wel in slaagden (geluk ? relaties ?) hun activiteit (al dan niet milieuhinderlijk) planologisch vast te leggen en andere bedrijven niet. Deze laatste categorie kreeg een verhuistermijn opgelegd van 10 jaar, een termijn die vaak niet wordt gerespecteerd, ofschoon de Raad van State ter zake heel duidelijk is.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Vooreerst wil ik aanstippen dat de uitvoering van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, alsmede de uitvoeringsbesluiten, zoals het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, waarbij onder meer in de artikelen 7.2.0. en 14.4.5. wordt voorzien in de conceptie van bufferzones een aangelegenheid betreft die tot de bevoegdheid behoort van mijn collega voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Wat het aspect exploitatievergunning betreft, kan ik het geachte lid meedelen dat de overheid, bevoegd om over de exploitatievergunningsaanvraag uitspraak te doen, bij de te nemen beslissingen gebonden is door de voorschriften van de plannen van aanleg.

Op deze regel bestaat een afwijkingsmogelijkheid met toepassing van artikel 22 van het voormeld koninklijk besluit van 28 december 1972 dat, voor wat de toepassing in het Vlaamse Gewest betreft, werd gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 december 1978.

Vraag nr. 208
van 23 februari 1990
van de heer C. LISABETH

Vervuiling Leiebekken — Zuiveringsscenario's

Het Leiebekken behoort tot de prioritair te saneren bekkens. In dat verband werden reeds miljoenen geïnvesteerd in de waterzuiveringsinfrastructuur. De komende jaren zullen nog vele miljoenen moeten worden geïnvesteerd.

In het MINA-plan wordt de noodzakelijke zuiveringscapaciteit voor het hele Leiebekken geraamd op 618.000 inwoners-equivalent (IE), waarvan nog een capaciteit van 468.000 IE moet worden gerealiseerd.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke investeringen werden de voorbije jaren in het Leiebekken gedaan en voor welke sommen ?
2. Welke investeringen gebeurden door de gemeenten (aan VWZ overgedragen zuiveringsinfrastructuur) en welke door VWZ/VMZ ?
3. In welk(e) jaar(jaren) gebeurden deze investeringen ?
4. Welk is het sanerend effect van elk van deze investeringen ?
5. Welke investeringen moeten er nog gedaan worden om de beoogde AWP-sanering te realiseren ?
6. Wat is de vooropgestelde kostprijs van elk van deze investeringsdossiers ?
7. Wat is de exacte stand van zaken van elk dossier (AWP-optie, voorontwerp, ontwerp, investeringsprogramma, in uitvoering) ?
8. Welk is het saneringseffect van ieder dossier ?

Antwoord

In antwoord op zijn gestelde vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Om reden dat het Leie-bekken vrij uitgestrekt is, is het antwoord opgesplitst in de Leie-Benedenloop (provincie Oost-Vlaanderen) en de Leie-Bovenloop (provincie West-Vlaanderen).

Wat de Leie-Benedenloop betreft werden inzake zuiveringsinfrastructuur (collectoren, RWZI's) volgende investeringen gerealiseerd :

- stad Deinze : collectoren : 30 miljoen ;
- gemeente Sint-Martens-Latem : rietvelden : 12 miljoen ;
- stad Gent : collectoren : 2,8 miljard ;
RWZI : 1,1 miljard.

Hiervan is gerealiseerd :

- * door de gemeenten :
 - stad Deinze : collectoren : 30 miljoen
 - stad Gent : collectoren : 2,5 miljard
RWZI : 250 miljoen.
- * door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering :
 - gemeente Sint-Martens-Latem : rietvelden : 12 miljoen
 - stad Gent : collectoren : 300 miljoen
RWZI : 850 miljoen.

Voormelde investeringen gebeurden in de volgende perioden :

- stad Deinze : 1975-1979
- gemeente Sint-Martens-Latem : 1989
- stad Gent : 1971-1990.

De investeringen op het grondgebied van de stad Deinze hebben tot doel gehad de verzamelde rioolwaters af te leiden van het stroombekken van de Leie naar dat van het Schipdonkkanaal. De lozing van de verza-

melde rioolwaters geschiedt momenteel ongezuiverd in het Schipdonkkanaal.

De twee rietvelden gerealiseerd op het grondgebied van de gemeente Sint-Martens-Latem saneren twee waterlopen van de Leie met name de Scheidbeek en de Meersbeek.

De belangrijke investeringen gerealiseerd op het grondgebied van de stad Gent hebben geleid tot de bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallatie Ossemeersen die een vuilvracht van 130.000 IE behandelt en de sanering van de Leiearm van Drongen, de Coupure, de Leiearm van Akkergem, de Leiearm vanaf de Bocht tot de Watersportlaan, de Studentenleie en de Lieve bewerkstelligt.

Om de beoogde AWP-sanering te realiseren dienen er nog belangrijke investeringen te worden gerealiseerd. De rioolwaterzuiveringsinstallaties te Deinze, Astene, Sint-Martens-Latem en Sint-Denijs-Westrem dienen nog te worden gebouwd. Voor de verzameling van de rioolwaters dienen in de voornoemde zuiveringsgebieden nog belangrijke collectorwerken te worden gerealiseerd.

In het huidige stadium kan de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering nog geen juiste raming geven van de nog te realiseren investeringsdossiers.

Enkel de stand van zaken van volgende twee dossiers kunnen worden gegeven :

— stad Gent : collectoren langsheen de Leie in uitvoering ;
bedrag der werken : 300 miljoen frank.

— stad Gent : collectoren langsheen de Leie (Lindenlei) en Ketelvaart : 217 miljoen frank.

De uitvoering van de saneringsmaatregelen voorgesteld in de AWP-niveau 3 studie beoogt het bereiken van de oppervlaktekwaliteit zoals vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 tot vaststelling van de kwaliteitsdoelstellingen voor alle oppervlaktewateren.

Wat de Leie-Bovenloop aangaat wordt hierna de stand van de uitgevoerde investeringen gegeven per 31 december 1989.

In totaal werd voor 2.079.190.184 frank geïnvesteerd.

Per sector werden volgende bedragen gespendeerd (in franken)

— Roeselare :	194.747.129
— Izegem :	8.445.633
— Wielsbeke :	5.593.980
— Menen :	416.319
— Wevelgem :	18.030.512
— Kortrijk :	1.536.263.207
— Waregem :	315.693.404

Van dit totaal bedrag werd 314.551.957 frank geïnvesteerd door de gemeenten en 1.764.638.227 frank door de VMZ.

De gemeentelijke investeringen werden uitgevoerd tijdens de periode 1977-1982. Met de bouw van de waterzuiveringsinfrastructuur werd vanaf 1982 begonnen.

Het sanerend effect van deze investeringswerken kan als volgt worden omschreven :

- Roeselare : — sanering Roobeek — Duivelsbeek ;
— centralisatie van diverse rioleringsbekkens langs de Mandel, een verdere sanering zal worden bereikt na de bouw van de Z.I. Roeselare ;
- Wevelgem : — gedeeltelijke sanering Markebeek : 70 ten honderd van de vuilvracht (5.567 inwoners van de 8.003 inwoners) werd gecollecteerd en afgevoerd naar de Leie ;
- Harelbeke : gedeeltelijke sanering van de Heulebeek en de Leie ;
- Waregem : gedeeltelijke sanering Gaverbeek, centralisatie van de diverse rioleringsbekkens naar het centrale lozingspunt ter hoogte van de nog te bouwen installatie.

Op basis van de beschikbare gegevens kunnen de in dit subbekken nog uit te voeren investeringsprojecten als volgt worden omschreven (in franken)

1. Sector Roeselare	
a.	
— Collector door Centrum — 2e fase (loten 1, 2 en 3)	116.000.000
— Collector langs de Beversesteenweg Izegemseardeweg (Beveren)	4.000.000
b. Rumbeke	
— Collector langs de Babilliebeek : gedeelte in de Regenbeekstraat	2.000.000
c. Ardooie en Koolskamp	
— Verbindingscollector Koolskamp-Ardooie met pompstation en persleiding	7.000.000
d. Izegem (Kachtem)	
— Collector vanaf de gemeentegrens van Ardooie tot aan de A 17	7.000.000
e. Roeselare	
— Collector door het centrum 3e fase : grote Bassin tot Albert I-laan met zijtak langs de Collievijverbeek	70.000.000
— Collector langs de A 17 vanaf de Tassche tot aan het kanaal Roeselare-Leie	15.000.000
f. Rumbeke	
— Zuiveringsinstallatie te Rumbeke-Roeselare	270.000.000
— Collector langs de spoorweg	5.000.000
— Collectoren	3.000.000
g. Staden	
— Collector + RWZI	26.000.000
h. Oostnieuwkerke	
— Collector door het centrum tot aan het pompstation te Roeselare	20.000.000

i. Hooglede		Wielsbeke — gedeeltelijk uitgevoerd	4.800.000
— Collector te Sleihage	5.000.000	Sint-Baafsvijve	10.000.000
j. Rumbeke		Sint-Baafs-Vijve-Oeselgem	20.000.000
— Collector langs de Babilliebeek tot aan Oekene	12.000.000	Oeselgem	11.200.000
k. Westrozebeke en Oostnieuwkerke		Kanegem	8.700.000
— Collector vanaf de Moerasbeek te Westrozebeke tot aan de overwelfde Mandel te Oostnieuwkerke	18.000.000	Aarsele	16.000.000
1. Roeselare		Dentergem — gedeeltelijk ontwerp	15.000.000
— Collector Kapelhoek-Beveren	5.000.000	Zuiveringsinstallatie Dentergem	<u>30.000.000</u>
m. Rumbeke		Totaal collectoren :	130.500.000
— Kleine zuiveringsinstallatie te Beitem of verbindingscollector Beitem-Oekene	<u>18.000.000</u>	b. Zuiveringsinstallatie te Oeselgem	<u>170.000.000</u>
Subtotaal 1 :	603.000.000	Subtotaal 4 :	300.500.000
2. Sector Ingelmunster-Izegem		5. Sector Menen-Wervik	
a. Collectoren		Moerriool LZA te Menen	11.400.000
Kachten	3.000.000	Collector Sint-Jansbeek te Wervik	38.000.000
Izegem-Lendeledede	50.000.000	Collector Leie-Noord te Menen	70.300.000
Ingelmunster	39.000.000	Collector Geluwebeek	118.000.000
Egem	12.000.000	Collector Geluveld-Beselare	18.000.000
Pittem	14.000.000	Zuiveringsinstallatie Beselare-Geluveld	20.000.000
Meulebeke	30.000.000	Zuiveringsinstallatie Menen	140.000.000
Oostrozebeke	<u>17.500.000</u>	Zuiveringsinstallatie Wervik	<u>46.000.000</u>
Totaal collectoren :	165.500.000	Subtotaal 5 :	461.700.000
b. Zuiveringsinstallatie Meulebeke	<u>230.000.000</u>	6. Sector Wevelgem	
Subtotaal 2 :	445.500.000	Collector Markebeek	55.500.000
3. Sector Tielt		Collector Leie Zuid + sifon	32.600.000
a. Collectoren		Collector Leie Noord A	77.500.000
Collector Poekebeek	5.000.000	Collector Leie Noord B	50.500.000
Pompstation Poekebeek + persleiding	15.000.000	Collector RA-Gullegem	33.000.000
Toevoer ZI (bekken Poekebeek)	10.000.000	Collector Passendale-Wevelgem	58.500.000
Collector Kapelrijbeek	10.000.000	Collector Rollegem	67.500.000
Pompstation Marialoopbeek + persleiding	12.000.000	Collector Dadizele-Moorsele	75.000.000
Toevoer ZI bekken Marialoopbeek	10.000.000	Pompstations	80.000.000
Collector Brug over de Leie te Wielsbeke	<u>4.000.000</u>	Zuiveringsinstallatie Wevelgem	<u>300.000.000</u>
Totaal collectoren :	66.000.000	Subtotaal 6 :	830.100.000
b. Waterzuiveringsinstallaties		7. Sector Kortrijk-Harelbeke	
Zuiveringsinstallatie Tielt	85.000.000	Collector Gaverbeek : Stasegemsteenweg-Leie	46.000.000
Zuiveringsinstallatie Schuiferskapelle	<u>5.000.000</u>	Collector Plumbeek afwaarts	30.000.000
Totaal zuiveringsinstallatie :	90.000.000	Collector Plumbeek opwaarts	34.000.000
Subtotaal 3 :	156.000.000	Collector Slijpbeek	90.000.000
4. Sector Wielsbeke-Dentergem		Collector Keibeek — Deel 1	45.000.000
a. Collectoren		Collector Deerlijk	70.000.000
Markegem	4.800.000	Collector Leie Noord A — 3de fase	30.000.000
Wakken	10.000.000	Leie Zuid B — 2de fase	25.000.000
		Collector Gaverbeek : Stasegemsteenweg	
		Samenkomst Plum- & Gaverbeek	<u>36.000.000</u>
			404.000.000
		Aanpassing slibverwerking (slibgisting)	<u>95.000.000</u>
		Subtotaal 7 :	499.000.000
		Voormelde lijst is evenwel louter indicatief en kan nog aanpassingen ondergaan in functie van de resultaten van de door de VMZ in uitvoering zijnde studies AWP-niveau 3.	
		Het verwachte sanerend effect van de investeringsdossiers wordt hierna per sector opgegeven :	

A. Roeselare : sanering van :

- inwoners : 60.288 IE
- industrie : 23.630 IE

B. Menen :

	Sanering (in IE)	
	Inwoners	Industrie
1. — Coll. Sint-Jansbeek Wervik ZI Wervik	10.647	103
2. — Coll. Geluveld Beselare — ZI Geluveld Beselare	2.566	—
3. — Moerriool LZA te Menen	10.230	18
— Coll. Leie Noord te Menen	11.735	6.062
— Coll. Geluwebeek	9.108	2.471
— Coll. LA en LZ	3.145	25
— ZI Menen		
	34.218	8.576

Harelbeke

1. Bekken Gaverbeek

a. Gaverbeek Stasegem- steenweg Leie	9.094	1.991
b. Collector Deerlijk 1e fase	2.235	—
2e fase		6.139
c. Collector Gaverbeek Vichtesteenweg-Nijver- heidslaan	121	1.934
d. Collector Plumbeek 1e fase	1.347	—
e. Collector Slijpbeek	7.824	—
f. Collector Plumbeek	3.836	—
g. Collector Keibeek	4.330	9
h. Aansluiting Bellegem of afzonderlijk ZI	2.066	

2. Bekken Leie

— Collector Leie Noord A 3de fase	2.377	3.171
— Collector Leie Zuid B 2de fase	1.444	
— Na herkalibrering Leie Diksmuidekaai	1.796	—
	36.470	13.244

Het sanerend effect van collector Vichte ten slotte wordt geraamd op :

- inwoners : 3.562 IE
- industrie : 20.010 IE

**Vraag nr. 210
van 23 februari 1990
van de heer C. LISABETH**

Sanering Leiebekken — Aansluiting industrieterreinen

In het MINA-plan-2000 kan men lezen dat volgens de huidige stand van het AWP-onderzoek in het bekken van de Benedenloop een zuiveringscapaciteit zou nodig zijn van 92.000 inwoners-equivalent (IE), waarvan slechts 24.000 IE voor industriële afvalwaters.

Voor de bovenloop houdt men de hypothese aan van 20 ten honderd industrieel en 80 ten honderd huishoudelijk afvalwater.

In de Leiestreek zijn nochtans verschillende industrieterreinen gevestigd waarvan het meeste afvalwater in het stroomgebied van de Leie terecht komt of er volgens AWP-benadering toe behoort. Naar verluidt zijn er weinig of geen industrieterreinen aangesloten op een RWZI.

Kan de geachte Minister de volgende vragen beantwoorden ?

1. Welke industrieterreinen zijn aangesloten op een RWZI en welke vuilvracht voeren de diverse erop gevestigde bedrijven aan ?
2. Welke industrieterreinen zullen op korte termijn worden aangesloten en op welke RWZI's ? Welk is de vuilvracht die de betrokken bedrijven momenteel individueel lozen ? Over welke vergunning (riool, oppervlaktewater, geen) beschikken deze bedrijven vandaag ? Waar wordt momenteel geloosd ?
3. Werd deze aansluiting ingebouwd in de voorziene dimensie van deze RWZI's ? Zo neen, welke uitbreidingswerken zullen er gebeuren om deze afvalwaters te saneren ?
4. Welke industrieterreinen zullen niet op korte termijn worden aangesloten op RWZI's ? Wat is de reden ? Welke vergunning wordt aan deze bedrijven gegeven ? Voldoen deze bedrijven aan de voorwaarden ? Zo neen, welk bedrijf overschrijdt welke normen ? Wat is de huidige vuilvracht aan deze bedrijven ? Waar wordt momenteel geloosd ?

Antwoord

Vooreerst, wat de Leie-Benedenloop betreft, kan ik het geachte lid meedelen dat geen enkel industrieterrein op het grondgebied van de gemeente Zulte, stad Deinze, gemeente Sint-Martens-Latem en stad Gent is aangesloten op de rioolwaterzuiveringsinstallatie en op korte termijn evenmin op een rioolwaterzuiveringsinstallatie zal worden aangesloten.

In het geval dat de industrieterreinen worden aangesloten op de te bouwen rioolwaterzuiveringsinstallatie zal met de vuilvracht van de betrokken bedrijven rekening worden gehouden bij de dimensionering ervan.

De aansluiting van de industrieterreinen zullen geschieden in functie van de uitvoering van de investeringsprogramma's volgens de prioriteiten zoals aangegeven in mijn MINA-plan 1990-1995 (Beleidsbrief stuk 296 (1989-1990) — Nr. 1 van 14 februari 1990). Aan de bedrijven die zijn gevestigd in de beschouwde industrieterreinen, worden door de VMZ lozingsvoorwaarden opgelegd tot het niveau van ongezuiverd huishoudelijk afvalwater.

Wat de Leie-Bovenloop betreft, is in de bovenloop van de Leie een zuiveringsinstallatie te Harelbeke operationeel. Hierop zijn de industriezones Heule-Kuurne, Harelbeke en Stasegem aangesloten.

Buiten deze grote industrieterreinen zijn in deze streek verschillende andere bedrijven gelegen. De naar de zuiveringsinstallatie te Harelbeke aangevoerde vuilvracht (uitgedrukt in IE) bedraagt 58.328 IE huishoudelijk en 59.006 IE industrieel.

Voor wat de verdere aansluiting van industrieën be-

treft, zullen de resultaten van de door de VMZ af te werken studies AWP-niveau 3 determinerend zijn.

Vraag nr. 212
van 23 februari 1990
van de heer C. LISABETH

Vervuiling Leiebekken — Prioritaire rioleringsdossiers

De voorbije jaren werd herhaaldelijk gesteld dat de rioleringspolitiek moest worden afgestemd op de afvalwaterzuivering, in casu de AWP-3-opties.

Gelet op het prioritair karakter van het Leiebekken mag worden verondersteld dat — naast de inventarisatie van de behoefte aan afvalwaterzuiveringsinfrastructuur (collectering en zuivering) — ook een inventarisatie gebeurde van de prioritaire rioleringsdossiers in het bekken van de Leie en in het bijzonder van de Toeristische Leie.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Bestaat er een inventaris van prioritaire rioleringsdossiers ? Zo ja, kan ik een overzicht krijgen met een motivatie per dossier ?

Zo neen, hoe worden dan prioriteiten vastgelegd ?

2. Welke prioritaire rioleringsdossiers worden op korte en middellange termijn vooropgesteld en wat is de uitvoeringstoestand ervan (AWP-optie, voorontwerp, ontwerp, uitvoering) ?
3. Wat is de voorziene kostprijs ervan ? Welk deel wordt door het Vlaamse Gewest gesubsidieerd ?
4. Welke rioleringsdossiers werden de voorbije 10 jaar gesubsidieerd en voor welk bedrag ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid meedelen dat alleen de prioritair uit te voeren rioleringswerken in de zuiveringssectoren Roeselare, Kortrijk en Waregem werden geïnventariseerd. Het zijn sectoren waarvoor een AWP-III-studie door de VMZ reeds werd opgemaakt of waar reeds belangrijke investeringen zijn uitgevoerd.

Voor de overige sectoren zijn nog niet alle rioleringsdossiers gekend of ontbreken een aantal gegevens over het saneringseffect. De nodige informatie hieromtrent zal beschikbaar zijn na verdere afwerking door de VMZ van de desbetreffende AWP's.

Vraag nr. 213
van 23 februari 1990
van de heer C. LISABETH

Vervuiling Leiebekken — Stand AWP-3

De voorbije jaren werd gesteld dat dringend werk werd gemaakt van de AWP-3-studies als onderbouw voor een gestructureerde aanpak van de oppervlaktewater-sanering (afvalwaterzuiveringsbeleid).

In diezelfde optiek werden een aantal prioritaire bek-

kens vooropgesteld, waaronder het bekken van de Leie.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Wat is de exacte stand van zaken in verband met het opstellen van de AWP-3-studies voor het Leiebekken ?
2. Kunt u mij een exemplaar van de beschikbare AWP-3's bezorgen ?
3. Werden deze AWP-3's overgemaakt aan de diverse gemeentebesturen die de erin vervatte beleidsvisie uiteindelijk moeten helpen realiseren ?
4. Welke standpunten werden door de gemeenten ingenomen inzake de vooropgestelde zuiveringsscenario's ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid meedelen dat wat de Leie-Benedenloop betreft, door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering de studies AWP-niveau 3 voor de volgende zuiveringsgebieden zijn opgesteld en goedgekeurd :

- Deinze : goedgekeurd Raad van Bestuur-VMZ in zitting van 14 juni 1988 ;
- Sint-Denijs-Westrem : goedgekeurd Raad van Bestuur-VMZ in zitting van 14 juni 1988 ;
- Gent : goedgekeurd Raad van Bestuur-VMZ in zitting van december 1987.

Een exemplaar van deze AWP-niveau 3-studies werd overgemaakt aan en besproken met het betrokken gemeente- en stadsbestuur en is ter inzage bij de VMZ.

De gemeentebesturen Deinze, Sint-Martens-Latem en Gent gaan akkoord met de hierin vooropgestelde zuiveringsscenario's.

Wat de Leie-Bovenloop betreft werd tot dusver alleen voor de sector Roeselare een AWP-niveau 3-studie opgemaakt.

Voor de overige sectoren zijn deze studies nog in opmaak bij de VMZ. Hierna wordt een overzicht gegeven van de huidige stand van zaken.

1. AWP Kortrijk : — de talrijke lozingspunten zijn geïnventariseerd en geactualiseerd ;
 — het plan werd aangepast ;
 — de VMZ werkt momenteel aan de eindredactie.
2. AWP Wevelgem : — inventarisatie lozingspunten werd uitgevoerd ;
 — het plan is getekend ;
 — momenteel is de VMZ bezig met de raming van de **huis-houdelijk** ke vuilvracht (aantal aangesloten inwoners). De nodige gegevens hierover werden aan gemeenten opgevraagd.

3. AWP Menen-Wervik : — plan en de inventarisatie moeten nog worden geactualiseerd.
4. AWP Waregem : — verschillende scenario's worden uitgewerkt op basis van de gegevens over de bevolking verstrekt door Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) en de meetuitslagen van de industriële vuilvracht.

Een exemplaar van de AWP-niveau 3-studie van de sector Roeselare werd aan de gemeente overgemaakt en ligt eveneens ter inzage bij de VMZ.

De gemeente Roeselare is akkoord met de hierin genomen opties.

Vraag nr. 224
van 6 maart 1990
van de heer D. VAN DER MAELEN

Vervuiling Dender en RWZI Geraardsbergen — Stand van zaken

In aansluiting op mijn vraag nummer 118 van 14 december 1988 inzake de vervuiling van het Denderbekken en de operationalisatie van de RWZI Geraardsbergen — waarop ik tot op heden nog geen antwoord mocht ontvangen — werd ik geïnformeerd door de diensten van de VMZ op de hoogte gebracht van de VMZ-optie om met eigen personeel dringend het bestaande RWZI operationeel te maken met beperkte investeringen.

Daarbij zou de jaren geleden aangelegde afvalcollector op de linkeroever via een persleiding — op te hangen aan de Denderbrug worden aangesloten op de bestaande riolering, zodat deze afvalwaters direct op de RWZI zullen worden gezuiverd. Deze operatie zou naar verluidt toelaten dat tegen september 1990 de afvalwaters van Geraardsbergen zouden worden gezuiverd, zonder dat de geplande uitbreiding van de RWZI hierdoor wordt gehypothekeerd. De ophanging zou in een latere fase worden vervangen door de onderdoorpersing bij de aanleg van de collector naar het industrieterrein. Tot ontsteltenis van de VMZ weigert het Ministerie van Openbare Werken (Bestuur der Wegen) echter toelating te geven voor deze tijdelijke en goedkope oplossing en wordt de erg belangrijke sanering van de Dender te Geraardsbergen op korte termijn onmogelijk gemaakt.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- of hij met zijn collega van Openbare Werken ter zake contact zal opnemen om deze toelating vooralsnog te verkrijgen ;
- waarom de VMZ in haar positieve actie voor de directe saneringsactie niet ten volle wordt gesteund ;
- waarom de onderdoorpersing van de Dender in het indicatief meerjarenprogramma van de geachte Minister pas in 1994 wordt voorzien, terwijl het de ontsluiting van het industrieterrein determineert ;
- waarop de geachte Minister zich baseert om voor

de renovatie aan de RWZI Geraardsbergen (investeringsjaar 1991) 40 miljoen in te schrijven ;

- of deze door hem geplande renovatie aansluit op de huidige VMZ-optie ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid bevestigen dat de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering aan het Ministerie van Openbare Werken — Bestuur der Wegen — de principiële toelating heeft gevraagd tot het bevestigen van een persleiding aan de brug ter hoogte van de Zonnebloemlaan te Geraardsbergen.

In eerste instantie werd deze toelating geweigerd. Nadat uit verdere contacten met het Ministerie duidelijk werd dat deze persleiding enkel een tijdelijke oplossing betrof in afwachting van een definitieve realisatie van een persing onder de rijksweg (Zonnebloemlaan) en de Dender, werd alsnog de gevraagde principiële toelating verleend.

Momenteel zijn de definitieve opmetingen voor het aanleggen van de voorlopige persleiding uitgevoerd en worden de uitvoeringsplannen door de VMZ opge maakt. De definitieve toelating vanwege het Ministerie van Openbare Werken zal door de VMZ worden aangevraagd na voorlegging van voornoemde plannen.

Wat de structurele sanering van dit subbekken betreft wil ik het geachte lid verwijzen naar de beleidsopties vermeld in mijn MINA-plan '90-'95 (beleidsbrief — stuk 296 (1989-1990) Nr. 1 van 14 februari 1990) waarbij de prioriteiten steunen op de waterkwaliteitsdoelstellingen en bestemmingen van de Vlaamse oppervlaktewateren zoals vastgesteld bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987. In ditzelfde MINA-plan '90-'95 werd te indicatieven titel een meerjareninvesteringsprogramma opgenomen dat op basis van voormelde prioriteiten werd opgesteld.

Vraag nr. 250
van 19 maart 1990
van de heer J. DE ROO

Sanering van de Leie ten koste van het Schipdonkkanaal — Maatregelen

Via de pers en na inlichtingen te hebben ingewonnen bij de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering-Gent vernemen wij dat de Leie tussen Deinze en Gent in de loop van de komende vijf jaar volledig zal worden gesaneerd. Om dit te bereiken zal al het afvalwater, zowel huishoudelijk als industrieel, dat thans rechtstreeks in de Leie wordt geloosd, via een net van rioleringen en collectoren, onder de Leie door naar het Schipdonkkanaal worden afgeleid. Het blijkt hierbij om sterk vervuuld water te gaan.

Aangezien er voor de zuivering van dit afvalwater in de omgeving van Deinze geen vooruitzichten zijn op korte termijn, komt het ons voor dat voor het toeristisch aantrekkelijker maken van de Leiestreek andere waardevolle landelijke gebieden worden opgeofferd. Het gaat hier met name over het Meetjesland en de polders van de streek van Damme tot aan de kust. Het

Schipdonkkanaal doorkruist deze gebieden over een afstand van meer dan 50 kilometer. Het kanaal is nu al in die mate vervuild dat er op bepaalde tijdstippen reeds stankhinder is.

Deze omstandigheden in acht genomen vinden wij het absoluut onaanvaardbaar dat het Schipdonkkanaal gedurende een periode van minimum vijf jaar zou worden herschapen in zowat de grootste riool van Vlaanderen.

Wij vragen daarom aan de geachte Minister welke maatregelen hij neemt om de vervuiling van het water van het Schipdonkkanaal binnen aanvaardbare grenzen te houden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de sanering van de Vlaamse oppervlaktewateren geschiedt volgens het actieplan uiteengezet in mijn MINA-plan '90-'95 (beleidsbrief stuk nr. 296 (1989-1990) Nr. 1 van 14 februari 1990). De prioriteiten met betrekking tot de gefaseerde sanering steunen op de waterkwaliteitsdoelstellingen en de bestemmingen van de Vlaamse waterlopen zoals vastgesteld bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987. In het licht van deze gefaseerde sanering en overeenkomstig de door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering gedane AWP-niveau 3-studies is het inderdaad de optie dat in een eerste fase het ongezuiverde rioolwater van de stad Deinze zal worden geloosd in het Schipdonkkanaal ter sanering van de Toeristische Leie.

In het indicatief meerjaren investeringsprogramma is de bouw van de regionale waterzuiveringsinstallatie (RWZI) Deinze voorzien op het investeringsprogramma 1992. De lozing van het effluent van deze RWZI zal in het Schipdonkkanaal geschieden.

Gezien het grote verdunningseffect in het Schipdonkkanaal kan worden gesteld dat de genomen optie is verantwoord en de vervuiling binnen aanvaardbare grenzen wordt gehouden.

Bovendien wordt er op gewezen dat de kwaliteit van het Schipdonkkanaal ook in grote mate wordt beïnvloed door de bovenloop van de Leie.

Het MINA-plan '90-'95 voorziet verder volgende investeringen in RWZI's die de waterkwaliteit van het Schipdonkkanaal ten goede zullen komen :

- 1991 : RWZI Eeklo
- 1992 : RWZI Roeselare
RWZI Tielt
RWZI Nevele
- 1993 : RWZI Oeselgem
RWZI Dentergem
- 1994 : RWZI Menen
RWZI Meulebeke
- 1995 : RWZI Beveren-Leie
RWZI Waregem
RWZI Beselare
RWZI Wervik
RWZI Wevelgem

Vraag nr. 260 van 29 maart 1990 van de heer J. LOONES

Zuivering afvalwaters Westkust — Programma

Ondanks de prachtige zomermaanden van 1989 kon de toeristische sector van de Westkust niet op een analoog sukses terugblikken. De wijze waarop de overheid het salmonellaspoek aanpakte en de vaak sensatiegerichte berichtgeving hebben het voordeel van het mooie weer in belangrijke mate verkwanseld.

Gealarmeerd door deze toestand drukte de Gemeenschapsminister van Leefmilieu de wens uit de waterzuivering van het betrokken gebied prioritair aan te pakken. De oorzaak van de salmonella-aanwezigheid is immers te zoeken in het lozen van afvalwater in zee.

Uit het antwoord van de geachte Minister op de parlementaire vraag nummer 311 van 18 augustus 1989 van Volksvertegenwoordiger Marchand (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, nummer 18, 13 oktober 1989, 779) blijkt dat volgende projecten waren opgenomen op de respectieve investeringsprogramma's :

— programma 1989 :

- a) leidingen collector De Panne-Koksijde, 22,4 miljoen
- b) pompgemaal burgerlijke bouwkunde coll. D-K, 9 miljoen
- c) pompgemaal elektronica coll. D-K, 12,4 miljoen
- d) collector Koksijde-zuiveringsinstallatie Wulpen, 129 miljoen
- e) collector westelijk gedeelte middensector, 38,5 miljoen
- f) renovatiewerken pompstation Groenendijk, 4 miljoen
- g) collector Kinderlaan en Louisweg renovatiewerken, 11,8 miljoen
- h) toevoerleiding Koksijde-Bad — zuiveringsinstallatie (ZI) Wulpen, 90 miljoen

— ontwerp-programma 1990 :

- i) rioolgemaal Kattesas, 50 miljoen
- j) aanpassingswerken (uitbreiding)-ZI Wulpen, 154 miljoen
- k) aanpassingswerken (uitbreiding)-ZI Nieuwpoort, 30 miljoen

Na de zomer 1989 werd in de pers breedvoerig geschreven dat tegen de zomer 1990 merkbare verbeteringen waren beloofd, alsook dat het afvalwater van De Panne en Koksijde tegen diezelfde zomer naar de ZI te Wulpen zou vloeien.

De realiteit toont evenwel aan dat het prioriteitenplan van de Vlaamse Gemeenschap ernstige vertraging oploopt. Naar verluidt is die vertraging te wijten aan de aarzeling van de Algemene Technische Diensten van de Vlaamse Gemeenschap om de aanbestedingsdossiers goed te keuren.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. welke fasen van het programma 1989 zijn gerealiseerd en welke niet ;
2. wat de precieze reden is van de vertraging der werken ;

3. binnen welke (nieuwe) termijn de geachte Minister de restwerken plant van het programma 1989 en de werken van het ontwerp-programma 1990 ;
4. waarom nog steeds geen beslissing is genomen over de uitbreiding, dan wel het schrappen van de ZI Nieuwpoort en wanneer de Vlaamse Gemeenschap die beslissing zal nemen ;
5. of er in afwachting van de totale realisatie van het plan maatregelen kunnen worden genomen om de salmonellavervuiling in de komende zomer in te dijken en zo ja, welke maatregelen ;
6. of er een ernstige campagne komt om de bevolking en de toeristen over de (niet-)gevaaren van salmonella in te lichten, zodat paniecreacties en onbillijke schade voor de toeristische sector kunnen worden vermeden.

Antwoord

In antwoord op zijn gestelde vragen kan ik het geachte lid vooreerst meedelen dat met betrekking tot de verdere sanering van het kustgebied door mij op geen enkel ogenblik is gesteld geworden dat de nodige rioolwaterzuiveringsinfrastructuur operationeel zou zijn tegen het zomerseizoen van 1990. Wel heb ik in de VMZ-investeringsprogramma's van 1989 en 1990 een zeer bijzondere prioriteit voorbehouden voor de verdere sanering van het kustgebied.

Hierna geef ik een overzicht van de vordering der werkzaamheden.

- Leidingen collector De Panne-Koksijde — Lot 1
Deze werken werden aanbesteed op 26 september 1989 en toegewezen. De aanvang van deze werken is voorzien op 17 april 1990. De uitvoeringstermijn bedraagt 100 werkdagen.
- Pompgemaal Sfinxstraat — Burgerlijk Bouwkunde — Lot 2
Deze werken werden aanbesteed op 26 september 1989 en toegewezen. Het bevel van aanvang van deze werken is gegeven op 1 maart 1990. De uitvoeringstermijn bedraagt 100 werkdagen.
- Pompgemaal Sfinxstraat — Elektromechanica — Lot 3
Deze werken werden aanbesteed op 26 september 1989 en toegewezen. Het bevel van aanvang van deze werken is gegeven op 1 maart 1990. De uitvoeringstermijn bedraagt 50 werkdagen fabricage en 30 werkdagen montage.
- Collector Koksijde — ZI Wulpen — Perceel 1
Deze werken werden aanbesteed op 17 november 1989 en toegewezen. De aanvang der werken is voorzien voor na het verlot.
- Collector Koksijde — ZI Wulpen — Perceel 2
Deze werken werden aanbesteed op 17 november 1989 en toegewezen. Ook deze werken zullen eerlang kunnen worden aangevat.

- Collector westelijk gedeelte Middensector
Het ontwerp van deze werken wordt thans voorbereid in opdracht van de VMZ.
- Renovatiewerken pompstation Groenendijk
Momenteel wordt het ontwerp aangepast ingevolge opmerkingen van mijn administratie.
- Collector Kinderlaan — Louisweg te Nieuwpoort
Deze werken werdend aanbesteed op 26 september 1989 en toegewezen. De werken zullen na het verlot starten.
- Toevoerleiding Koksijde-Bad — Koksijde-Dorp
Dit werk betreft een gemengde opdracht VMZ-gemeente Koksijde. Aan het aanbestedingsdossier van de Zeelaan, aandeel Koksijde, moeten nog enkele wijzigingen worden aangebracht. Momenteel wordt onderhandeld met mijn administratie over de gemeentelijke betoelagingsdossiers.

Deze werken werden opgedeeld in 4 percelen, namelijk de percelen 3 tot en met 6.

* De percelen 3 tot en met 5 werden op 17 november 1989 aanbesteed en zijn toegewezen.

* Perceel 6 werd eveneens aanbesteed op 17 november 1989 en is eveneens toegewezen.

- Pompgemaal Kattesas te Nieuwpoort
Het ontwerp van deze werken wordt thans in opdracht van de VMZ voorbereid.
- Aanpassingswerken ZI-Wulpen
Het ontwerp van deze werken wordt thans in opdracht van de VMZ voorbereid.
- Aanpassingswerken ZI-Nieuwpoort
In tegenstelling tot hetgeen het geachte lid meent te moeten stellen is reeds vorig jaar door mij duidelijk gesteld dat de bestaande rioolwaterzuiveringsinstallatie te Nieuwpoort dient behouden. In het op 28 februari 1990 goedgekeurde VMZ-investeringsprogramma zijn overigens aanpassingswerken aan deze installatie opgenomen voor 30 miljoen frank. Deze aanpassingswerkend hebben onder meer tot doel de milieuhinder van de bestaande installatie verder maximaal te beperken.

Vraag nr. 263 van 2 april 1990 van de heer J. TIMMERMANS

Stortplaats van baggerslib te Aalst-Erembodegem — Toezicht

Door het Bestuur der Waterwegen wordt sedert enige tijd een stortplaats geëxploiteerd voor baggerslib te Aalst-Erembodegem. Gelet op de zware industriële lozingen in de Dender stelt zich de vraag naar de verontreiniging van het gestorte slib, onder andere met Cr, Zn en CS₂. Gevreesd mag worden dat dit slib zwaar is verontreinigd, zodat in een quasi vol gebouwde woonkern een klasse 1-stort wordt geëxploiteerd.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Op grond van welke criteria werd een vergunning verleend ?
2. Welke concrete beschermingsmaatregelen werden opgelegd inzake bescherming van bodem, grondwater, milieuhinder ?
3. Werd er reeds controle uitgeoefend op de naleving van de voorwaarden en zo ja, wanneer en door wie ?
4. Wat waren de resultaten van deze controles ?
5. Bezit de exploitant een lozingsvergunning voor het transportwater en voldoet dit water aan de gestelde lozingsvoorwaarden ?
6. Is het verantwoord dergelijke stortplaatsen nabij een grote woonkern en een sportcomplex te vestigen ?
7. Wat is de nabestemming ? Welke maatregelen werden opgelegd om de verspreiding van onder meer zware materialen te beletten ?
8. Behoren dergelijke stortplaatsen tot de black points ? Hoe worden ze opgevolgd ?
9. Bevinden er zich langs de Dender nog dergelijke stortplaatsen en zo ja, waar ? Welke onderzoeken gebeuren er ter zake ?
10. Welke bedrijven loosden en lozen rechtstreeks zware metalen in de Dender ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen, kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Wat de criteria tot verlenen van bedoelde vergunning betreft, wordt verwezen naar de vergunning verleend door de bestendige deputatie van de provincieraad en bevestigd in beroep bij het ministerieel besluit van 11 maart 1988. De copys van deze besluiten worden aan het geachte lid rechtstreeks bezorgd. De stortplaats werd reeds 16 maal gecontroleerd door de toezichhoudende ambtenaar van OVAM.

Ter gelegenheid van deze controles werden door OVAM geen flagrante overtredingen vastgesteld

In de exploitatievergunning werden de nodige voorwaarden opgelegd om hinder voor de omgeving en verontreiniging van het omgevende milieu te voorkomen. Daarbij dient opgemerkt dat het exploiteren van een dergelijke stortplaats slechts een zeer beperkte activiteit met zich meebrengt.

Volgens het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem, is het terrein ingekleurd als gebied voor gemeenschapsvoorziening en openbare nutsvoorzieningen. Concrete plannen met betrekking tot het realiseren van de nabestemming zijn ons niet bekend. Op basis van de verontreinigingsgraad van de baggerspecie en de hydrogeologische toestand van het terrein was het niet noodzakelijk om bijkomende afschermdelen aan te leggen. Na beëindiging van de stortactivi-

teiten dient wel een nieuwe bewortelingslaag te worden aangebracht.

Er zijn geen aanwijzingen om te besluiten dat deze stortplaats als blackpoint dient te worden beschouwd.

Een gelijkaardige stortplaats eveneens voor baggerspecie uit de Dender is gelegen te Dendermonde op de rechteroever van de Dender (juist voor het tracé van de nieuwe Dendermonding). De vergunning werd verleend aan hetzelfde bestuur op 20 november 1987 voor een termijn van 5 jaar.

Verder kan ik het geachte lid meedelen dat de stortplaats voor baggerslib te Aalst-Erembodegem over geen lozingsvergunning beschikt. Tot op heden werden er evenwel met betrekking tot de lozing van waters nog geen vaststellingen door de VMZ gedaan. Ten slotte is bij de VMZ slechts één bedrijf gevestigd te Erembodegem gekend, dat op dit ogenblik nog chroom in de Dender loost. Binnen afzienbare tijd zal dit industrieel afvalwater evenwel na behandeling worden geloosd in de collector te Erembodegem.

Vraag nr. 274 van 17 april 1990 van de heer R. VAN HOOLAND

Gebruik grond- en leidingwater — Aandeel bedrijven

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. de hoeveelheid en het percentage „drinkwater” — leidingwater, die door de bedrijven wordt gebruikt per provincie in Vlaanderen en voor de jongste 5 jaar ;
2. de hoeveelheid grondwater uit eigen putten die door de bedrijven wordt gebruikt per provincie in Vlaanderen en voor de jongste 5 jaar ;
3. de regeling der vergunningen voor gebruik van putwater voor bedrijfsdoeleinden ;
4. hoeveel bedrijven daarvoor een vergunning hebben ;
5. hoe de controle op het naleven van die vergunning is georganiseerd en tot welke resultaten die controle eventueel heeft geleid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag vindt het geachte lid — op basis van gegevens waarover de administratie momenteel beschikt — hierna de hoeveelheid alsook het percentage leidingwater dat door de industrie in elke Vlaamse provincie in 1984 tot 1988 werd verbruikt.

jaar	provincie	verbruik	
		industrieel (in kubieke meter/per jaar)	(in procent van beschouwd leidingwater)
1984	Antwerpen	63.016.034	40
	Vlaams Brabant	8.067.288	17

	West-Vlaanderen	8.884.055	21
	Oost-Vlaanderen	14.193.264	23
	Limburg	5514.239	14
	Totaal	99.674.880	29
1985	Antwerpen	63.487.060	39
	Vlaams Brabant	7.709.451	16
	West-Vlaanderen	9.389.130	18
	Oost-Vlaanderen	15.801.766	24
	Limburg	5.503.125	14
	Totaal	101.890.532	28
1986	Antwerpen	68.040.496	39
	Vlaams Brabant	2.866.712	6
	West-Vlaanderen	3.395.142	6
	Oost-Vlaanderen	11.403.972	17
	Limburg	570.235	1
	Totaal	86.276.557	23
1987	Antwerpen	65.465.280	38
	Vlaams Brabant	11.342.840	24
	West-Vlaanderen	10.416.611	22
	Oost-Vlaanderen	13.239.458	28
	Limburg	11.505.618	27
	Totaal	111.969.807	31
1988	Antwerpen	49.215.615	45
	Vlaams Brabant	9.890.346	29
	West-Vlaanderen	9.216.328	20
	Oost-Vlaanderen	13.357.783	28
	Limburg	11.118.386	25
	Totaal	92.798.458	33

Volgens de bij de bevoegde administratie beschikbare gegevens werden jaarlijks volgende hoeveelheden grondwater door de industrie opgepompt.

jaar	provincie	opgepompte grondwater in kubieke meter	hoeveelheid per jaar
1984	Antwerpen		19.519.000
	Vlaams Brabant		4.705.286
	West-Vlaanderen		2.338.376
	Oost-Vlaanderen		8.747.141
	Limburg		844.299
	Totaal		36.154.102
1985	Antwerpen		20.229.000
	Vlaams Brabant		7.814.974
	West-Vlaanderen		3.844.629
	Oost-Vlaanderen		14.429.000
	Limburg		721.627
	Totaal		47.039.230
1986	Antwerpen		18.434.000
	Vlaams Brabant		8.303.717
	West-Vlaanderen		4.861.747
	Oost-Vlaanderen		15.752.000
	Limburg		22.223.000
	Totaal		69.574.464

1987	Antwerpen	16.463.000
	Vlaams Brabant	10.239.000
	West-Vlaanderen	3.955.382
	Oost-Vlaanderen	19.690.000
	Limburg	21.300.000
	Totaal	71.647.382
1988	Antwerpen	19.522.000
	Vlaams Brabant	15.287.000
	West-Vlaanderen	1.928.227
	Oost-Vlaanderen	14.325.000
	Limburg	21.940.000
	Totaal	73.002.227

In totaal beschikken in het Vlaamse Gewest 2.548 bedrijven over een grondwaterwinningsvergunning, per provincie opgesplitst als volgt :

Antwerpen	617
Vlaams Brabant	300
West-Vlaanderen	538
Oost-Vlaanderen	595
Limburg	498

Ten slotte kan ik het geachte lid meedelen dat het vergunningsstelsel voor het gebruik van grondwater is geregeld bij decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en het uitvoeringsbesluit van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones.

Dit uitvoeringsbesluit bepaalt dat alle grondwateronttrekkingen voor industriële doeleinden vergunningsplichtig zijn. Al naargelang de grootte van de winning wordt voor grondwaterwinningen die niet zijn bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening een onderscheid gemaakt tussen winningen van categorie A (minder dan 96 kubieke meter per dag of 30.000 kubieke meter per jaar) en van categorie B (minstens 96 kubieke meter per dag of 30.000 kubieke meter per jaar).

Personeelstekort heeft tot gevolg dat de bevoegde administratie niet systematisch de afgeleverde vergunningen aan een controle kan onderwerpen. De vaststellingen die tot op heden ter zake verricht werden laten mij dan ook niet toe concrete conclusies betreffende de algemene naleving van de vergunningsvoorwaarden, te trekken.

**Vraag nr. 277
van 25 april 1990
van de heer J. GEYSELS**

Waterwinning te Hoogstraten door PIDPA — Aanwezigheid van nitraten en pesticiden

Uit de persberichten blijkt dat de Provinciale en Intercommunale Drinkwatermaatschappij der Provincie Antwerpen (PIDPA) wordt geconfronteerd met de aanwezigheid van nitraten en pesticiden bij de waterwinning in Hoogstraten.

Kan de geachte Minister volgende vragen beantwoorden ?

1. Zijn er dergelijke problemen ?
2. Welke zijn de gemeten concentraties van respectievelijk nitraten en pesticiden ? Om welke pesticiden gaat het ?
3. Wat is de oorzaak van de aanwezigheid van deze stoffen ?

Antwoord

Uit de gegevens aanwezig op de administratie blijkt dat er voor de waterwinning in Hoogstraten geen enkel probleem bestaat inzake nitraten of pesticiden. Het water, dat aldaar als grondstof wordt gebruikt voor de drinkwaterproductie, is diep grondwater dat van zeer goede kwaliteit is.

De gemeten concentraties zijn :

nitraten : gemiddeld 1,5 mg/l

pesticiden : lager dan de detectiegrens (< 0,005 microg/l)

Wat de pesticiden betreft wordt onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van negen verschillende stoffen die tot deze groep behoren.

Aangezien nagenoeg geen nitraten noch pesticiden voorkomen is de derde vraag van het geachte lid zonder voorwerp.

Vraag nr. 278 van 25 april 1990 van de heer J. GEYSELS

Lozingen door strafkolonie van Merksplas — Hoeveelheid en vergunningsstelsel

De strafkolonie van Merksplas ontwikkelt een aantal activiteiten die niet alleen de lozing van huishoudelijke maar ook van industriële afvalwaters meebrengt.

Kan de geachte Minister een antwoord geven op de volgende vragen ?

1. Welke hoeveelheid inwoners-equivalent van respectievelijk huishoudelijke en industriële afvalwaters worden geloosd ?
2. Beschikt de strafkolonie over de nodige lozingsvergunningen ?
3. Op welke manier wordt dit probleem opgelost ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid mededelen dat, volgens de onderzoeken ingesteld door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering, in en rond bedoelde strafinrichting, samen met het personeel, ongeveer een 1.000-tal personen verblijven. Daarnaast worden er ook verschillende industriële activiteiten uitgevoerd : de wasserij, de ontijzeringsinstallatie van de eigen waterwinning, de smidse, de drukkerij, het houtverwerkend bedrijf, het papierverwerkend bedrijf en het triplex-bedrijf.

De vergunningsaanvraag voor de lozing van de afval-

waters is momenteel in behandeling bij de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering.

Vraag nr. 279 van 25 april 1990 van de heer J. GEYSELS

Grondwaterwinning PIDPA te Westerlo — Resultaten studie

In het antwoord op vraag nummer 150 van 20 februari 1989 heeft de geachte Minister melding gemaakt van een studie uitgevoerd over de eventuele verontreiniging van de grondwaterwinningen van de Provinciale en Intercommunale Drinkwatermaatschappij der Provincie Antwerpen (PIDPA) in Westerlo door het Studiecentrum voor Water.

Kan de geachte Minister volgende informatie verschaffen ?

1. Is de genoemde studie afgerond ?
2. Wat zijn de resultaten op het vlak van de belangrijkste gemeten waarden, de verhouding ten opzichte van de kwaliteitsnormen voor drinkwater enzovoort ?

Antwoord

De studie — handelend over de transferten van micro-polluenten in grondwater — in uitvoering bij het Studiecentrum voor Water (SVW), bevindt zich momenteel in de fase van de eindrapportering zodat het eindrapport kortelings kan worden voorgelegd aan de raad van beheer van het Studiecentrum.

De door het geachte lid gevraagde studieresultaten zijn dan ook momenteel niet gekend.

Vraag nr. 280 van 25 april 1990 van de heer J. CUYVERS

Bodemslib van de Dender — Analyses

Het bodemslib van de Dender is naar verluidt vooral in het gedeelte tussen de provinciegrens en Geraardsbergen verontreinigd door onder meer zware metalen. Geregeld worden in de Dender baggerwerken uitgevoerd. De baggerspecie wordt naar speciale stortens gebracht, onder toezicht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM).

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Werden het bodemslib van de Dender, in het bijzonder het slib uit het stuk Dender tussen de provinciegrens en Geraardsbergen geanalyseerd ? Welke zijn de belangrijkste resultaten, vooral inzake lood, cadmium, kwik en chroom ? Is er een evolutie in de resultaten van de analyses van de laatste 5 jaar ? Zo ja, welke ?
2. Onder welke voorwaarden wordt de baggerspecie van de Dender gestort en waar ? Welke maatregelen worden genomen om verontreiniging van grondwater te vermijden ?

Antwoord

1. Voor de baggerspecie afkomstig uit de Dender werden slibanalyses uitgevoerd naar aanleiding van twee vergunningsaanvragen voor het exploiteren van stortplaatsen voor onderhoudsbaggerspecie, één te Erembodegem (vergund op 26 april 1985 voor 10 jaar) en één te Dendermonde (vergund op 20 november 1987 voor 5 jaar). Op basis van de analysesresultaten dient de baggerspecie als verontreinigd te worden beschouwd. Voor de zware metalen lood, cadmium, kwik en chroom werden volgende resultaten genoteerd (resultaten in mg/kg droge stof) :

Pb : 170 - 240 ; Cd : 2 - 12 ; Cr : 40 - 320 ; Hg : 0,6 - 1,1.

De resultaten betreffen monsternames ter hoogte van Denderleeuw, Aalst en Dendermonde. Daarbij kan worden opgemerkt dat er geen rechtstreeks verband bestaat tussen verontreinigingsgraad en de monsternames.

De beschikbare analysesresultaten geven geen beeld van de evolutie van de slibkwaliteit in de laatste 5 jaar.

Gezien de aanslibbing een vrij traag proces is en de baggerwerken slechts periodiek gebeuren, wordt een wijziging in waterkwaliteit in belangrijke mate afgezwakt in de kwaliteit van de baggerspecie : de verontreiniging van de baggerspecie is het gevolg van de invloed van alle lozingen gedurende meerdere jaren.

2. In de exploitatievoorwaarden werden de nodige voorwaarden opgelegd om hinder voor de omgeving en verontreiniging van het omgevende milieu te voorkomen.

Voor het stortterrein te Erembodegem (oppervlakte 97 a, capaciteit 22.000 kubieke meter) werd opgelegd om na het beëindigen van de stortactiviteiten een nieuwe bewortelingslaag aan te brengen. Voor het stortterrein te Dendermonde (oppervlakte 5 ha, capaciteit 100.000 kubieke meter) werd bovendien een ondoorlatende laag (afdichtlaag) opgelegd aan te brengen na het storten van de baggerspecie en vóór het aanbrengen van de bewortelingslaag van minimum 70 cm.

Vraag nr. 283
van 25 april 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

GGO's — ARAB-vergunningsplicht

Kan de geachte Minister mij meedelen of werkzaamheden met genetische gemodificeerde organismen (GGO's) onder de vergunningsplicht van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming (ARAB) vallen en welke instanties bevoegd zijn voor het afgeven van de exploitatievergunningen.

Bij welke rubrieken van de ARAB-regeling zijn voornoemde werkzaamheden ingedeeld.

Welke bedrijven of instellingen beschikken thans over

één of meer vergunningen (ARAB), die hen toelaten werkzaamheden met GGO's uit te voeren.

Zijn de gemeenten waar deze bedrijven of instellingen effectief werkzaam zijn, van deze activiteiten op de hoogte.

Weet de overheid en of de gemeenten voor al de verleende vergunningen tot welke soms verstrekkende gevolgen mogelijke bedrijfsongelukken kunnen leiden.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid meedelen, dat werkzaamheden met genetisch gemodificeerd organismen (GGO's) niet onder de vergunningsplicht vallen van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming (ARAB) .

Vraag nr. 289
van 8 mei 1990
van de heer Jozef BOSMANS

MER-plicht — Interpretatie

In het besluit van de Vlaamse Executieve wordt een opsomming gegeven van categorieën van werken en handelingen waarvoor een milieueffectenrapport (MER) is vereist.

Een instructie van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) geeft enige toelichting bij deze lijst van categorieën van werken en handelingen met de bedoeling duidelijkheid te scheppen in de bestaande MER-verplichtingen.

Het komt mij echter voor dat deze instructie tegelijkertijd een ernstige uitbreiding inhoudt van de MER-plicht. Zo wordt bijvoorbeeld in de toelichting met betrekking tot de uitrustingswerken van een industrieterrein met een oppervlakte van 100 hectare en meer, het begrip oppervlakte nader gespecificeerd als zijnde de totaliteit van het tot industrie bestemde gebied volgens gewestplan en/of gemeentelijk plan van aanleg waarvan de aanvraag een gedeelte kan beslaan.

Is de geachte Minister akkoord met de stelling dat deze interpretatie ingaat tegen de bedoeling van een MER, om enkel voor grote werken een beschrijving van de impact op het milieu te geven ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 8 mei 1990 kan ik het geachte lid van de Vlaamse Raad meedelen dat de nadere specificering van de tekst van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 van artikel 2, 6° is gerechtvaardigd door de bekommernis te voorkomen dat een op een gewestplan en/of gemeentelijk plan van aanleg voorzien industrieterrein zou worden uitgerust in schijven kleiner dan 100 ha om op deze manier de MER plicht te omzeilen. De impact van een industrieterrein op het milieu wordt trouwens bepaald door de totaliteit ervan.

Deze bepaling is derhalve noch in tegenstrijd, noch een uitbreiding van de tekst van het hogervermelde besluit en past volledig in de geest van de MER-plicht.

**Vraag nr. 291
van 8 mei 1990
van de heer J. LOONES**

Gebied Ter Yde-Hannecart-Groenendijk-Monobloc te Oostduinkerke — Bestemming

De problematiek rond het landschappelijk waardevol en aaneengesloten gebied Ter Yde-Hannecart-Groenendijk-Monobloc te Oostduinkerke is de geachte Minister natuurlijk niet onbekend.

Op het gewestplan Veurne-Westkust van december 1976 werd heel de zone ingekleurd als waterwinningsgebied en de 75 hectare van Groenendijk-Monobloc werden woonuitbreidingsgebied.

In 1981 werd Groenendijk-Monobloc gerangschikt als natuurreservaat. Dit werd in 1990 ongedaan gemaakt door een arrest van de Raad van State.

In het kader van de herziening van de gewestplannen stelde de Vlaamse Executieve bij besluit van 14 maart 1990 voorlopig het ontwerp-gewestplan vast waarbij het gebied Groenendijk-Monobloc een bestemmingswijziging zou krijgen van waterwin- en woonuitbreidingsgebied naar natuurgebied en natuurreservaat.

Zolang evenwel het gewestplan niet definitief is vastgesteld kunnen naar aanleiding van het openbaar onderzoek over het ontwerp-gewestplan, nog wijzigingen worden aangebracht aan de voorlopig vastgestelde bestemmingen.

In dat verband heeft de Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening van West-Vlaanderen in haar zittingen van 23 en 29 maart 1990 al ongunstig advies over het ontwerp-gewestplan verstrekt. Die Commissie is van oordeel dat het betrokken gebied als waterwin-gebied dient te worden behouden.

Daarom graag volgende vraag aan de geachte Minister.

Kunnen er nog wijzigingen aan de voorlopig vastgestelde bestemming worden aangebracht in het licht van de (bijna) gerealiseerde verbindingen tussen de drinkwaternetten van de Intercommunale Waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht (IWVA), de Tussenge-meentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Waterbedeling (TMVW) en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMZ) ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wil ik het geachte lid er vooreerst op wijzen dat wijzigingen van het gewestplan een aangelegenheid is die niet tot mijn bevoegdheid behoort.

Ik kan het geachte lid wel meedelen dat ik als Gemeenschapsminister bevoegd voor Natuurbehoud de beslissing van de Vlaamse Executieve van 14 maart 1990 heb ondersteund om bedoeld gebied de bestemming natuurgebied en natuurreservaat toe te kennen.

Ten slotte kan ik het geachte lid melden dat de verbindingen tussen de drinkwatervoorzieningsnetten van de IWVA, TMVW en de VMW inmiddels reeds in bedrijf is genomen.

Deze verbindingen laat in het zomerseizoen een

drinkwatertoevoer naar het IWVA-net van 12.000 kubieke meter per dag toe. Dit is een meer dan geldig alternatief voor de waterwinning-Ter Yde waarvoor de vergunning om ecologische redenen vorig jaar door mij werd geweigerd.

**Vraag nr. 292
van 8 mei 1990
van de heer J. LOONES**

Exploitatievergunningen — Termijnen van uitreiking

Vanwege diverse instanties worden klachten gehoord in verband met de zeer lange tijdsduur nodig voor het bekomen van diverse exploitatievergunningen. De afhandeling van aanvragen voor bouwvergunningen verloopt binnen redelijke termijnen. Het bekomen van een exploitatievergunning blijkt daarentegen stilaan een onmogelijke opdracht te worden.

Wellicht zijn de diensten van de Administratie voor Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening (AROL) niet meer opgewassen tegen hun steeds omvangrijker wordende opdracht.

Volgende vragen kunnen daarbij worden gesteld.

1. Aan welke factoren is het te wijten dat het verlenen van exploitatievergunningen steeds meer tijd in beslag neemt ?
2. Kunnen er inzake uitreiking verschillen worden vastgesteld tussen de verschillende provincies ?
3. Wat is de gemiddelde termijn voor het uitreiken van exploitatievergunningen in de verschillende provincies ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de voornaamste factor die de achterstand bij het behandelen en verlenen van exploitatievergunningen verklaart, de totaal verouderde vergunningsprocedure is, die in haar huidige vorm grotendeels werd vastgelegd bij het regentsbesluit van 11 februari 1946. Deze procedure is hoegenaamd niet meer aangepast aan de hedendaagse werkelijkheid.

Deze procedure houdt in dat de vergunningsaanvraag van een eerste klasseinrichting wordt ingediend bij de bevoegde bestendige deputatie, die het dossier doorzendt naar het bevoegde gemeentebestuur. Het gemeentebestuur stelt een onderzoek de commodo et incommodo in, waarna het schepencollege een gemotiveerd advies uitbrengt.

Het dossier wordt dan teruggezonden naar de gouverneur die vervolgens het advies inwint van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL). Wanneer deze dienst advies heeft uitgebracht wordt vervolgens het advies ingewonnen van de technische ambtenaren van het Bestuur voor Leefmilieu van de AROL.

Daarnaast kan de bevoegde overheid nog andere adviezen inwinnen van ambtenaren of technische comité's, die zij nodig acht te horen. Van de technische ambtenaren van het Bestuur voor Leefmilieu wordt

verwacht dat zij het vergunningsdossier op zijn volledigheid onderzoeken, de adviezen van het *schepencollege* en van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening evalueren en de bezwaren, ingediend tijdens het onderzoek *de-commode-et-incommodo*, ter plaatse grondig onderzoeken. Vervolgens dienen zij een omstandig gemotiveerd advies uit te brengen met eventueel een ontwerp van exploitatievoorwaarden.

Voor deze behandeling beschikken deze ambtenaren reglementair slechts over een termijn van drie weken.

Voor de totale vergunningsprocedure is een termijn voorzien van drie maanden.

Gelet op deze achtereenvolgende adviesverlening door verschillende diensten, kan de afhandeling van een dossier in elk stadium van de procedure vertraging oplopen.

Een meer aangepaste vergunningsprocedure is voorzien in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. Over het ontwerp-besluit dat uitvoering aan dit decreet beoogt te geven, wordt het op 4 juli 1986 gevraagde advies van de Raad van State nog steeds ingewacht.

Wat nu specifiek de situatie bij de adviesverlening door het Bestuur voor Leefmilieu van de AROL betreft, kan ik het geachte lid meedelen dat de achterstand die hier wordt opgelopen onder meer te wijten is aan de aanzienlijke stijging dat het aantal vergunningsaanvragen : van 2.947 dossiers in 1984 steeg dit aantal tot 7.512 dossiers in 1989, wat een stijging met een factor 2,5 betekent.

Volgens de statistische informatie, zoals die in de bijlage van mijn MINA-plan 1990-1995 (beleidsbrief — stuk 296 (1989-1990) — Nr. 1 van 14 februari 1990) omstandig is weergegeven, was de achterstand bij het afhandelen van de eerste klasse vergunningsaanvragen bij de vijf buitendiensten van het Bestuur voor Leefmilieu op 1 januari 1990 gemiddeld de volgende :

— West-Vlaanderen	: 3,1 maanden
— Oost-Vlaanderen	: 1,4 maanden
— Antwerpen	: 4,6 maanden
— Limburg	: 1,8 maanden
— Vlaams Brabant	: 2,7 maanden

Dit betekent dat momenteel een vergunningsdossier gemiddeld circa drie maanden in behandeling is bij het Bestuur voor Leefmilieu.

Vraag nr. 293
van 9 mei 1990
van de heer J. CUYVERS

Beroep tegen exploitatievergunning - Regionale en nationale bevoegdheid

De Gewesten zijn bevoegd voor de politie van de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven, onder voorbehoud van de maatregelen van interne politie die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (artikel 6, § 1, II, 3°, van de bijzondere wet). Dit betekent dat de Gewesten bevoegd zijn voor het milieutoezicht op bedrijven en andere hinderlijke inrichtingen. De nationale overheid blijft evenwel bevoegd voor de arbeids-

veiligheid en -hygiëne. Voor de toepassing van titel 1 van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming (ARAB) (exploitatievergunning) levert dit echter problemen op. Zowel de Raad van State (arrest nummer 24.848 van 22 november 1984 inzake *Seca*) als het Arbitragehof beslisten dat titel 1 van het ARAB zowel slaat op milieuhinder als op arbeidsveiligheid en -hygiëne. Er moet dus een onderscheid gemaakt worden tussen het interne aspect van de exploitatievergunning (nationale bevoegdheid) en het externe aspect ervan (regionale bevoegdheid).

Anderzijds zijn het interne en externe aspect van een exploitatievergunning soms onlosmakelijk met elkaar verbonden. Zo kunnen de arbeidsomstandigheden in een werkplaats door verhoogde afzuiging van schadelijke stoffen verbeteren, maar kunnen er tegelijkertijd meer schadelijke stoffen in de buitenlucht vrijkomen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Als beroep wordt ingesteld tegen een toegekende exploitatievergunning 1ste klasse, zowel bij de Gemeenschapsminister van Leefmilieu als bij de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, raadpleegt de Gemeenschapsminister van Leefmilieu dan de Minister van Tewerkstelling en Arbeid ?
2. Worden dergelijke beroepen samen behandeld ?
3. Wordt er samen en op hetzelfde ogenblik uitspraak gedaan ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat de Raad van State en het Arbitragehof stellen dat sommige bepalingen van titel 1 van het ARAB een tweevoudige functie hebben : enerzijds de bescherming van de werknemers, anderzijds de bescherming van de omwonenden en het leefmilieu, respectievelijk een nationale en een gewestelijke bevoegdheid.

Hieruit besluiten dat er één exploitatievergunning bestaat die twee aspecten, een in- en een externe vertoont, vergt wel enige nuances.

Het is zo dat de lagere overheden — namelijk het college van burgemeester en schepenen en de bestendige deputatie — bevoegd blijven voor beide aspecten (zie Arbitragehof, nummer 50 van 17 maart 1988, Belgisch Staatsblad, 14 april 1988 (uittreksel)).

Daarentegen bestaat er binnen de rechtsdoctrines minder duidelijkheid omtrent de situatie met betrekking tot beslissingen op het niveau van de Koning (Minister van Tewerkstelling en Arbeid) en de Vlaamse Executieve (Gemeenschapsminister van Leefmilieu).

Tot op heden is het in de praktijk nog niet voorgekomen dat zowel bij de nationale als bij de gewestelijke overheid eenzelfde beroep werd ingesteld tegen eenzelfde besluit over een exploitatievergunning van een bestendige deputatie. De bij de gewestelijke overheid ingediende beroepen hebben overigens steeds betrekking op aspecten die de bescherming van de omwonenden en het leefmilieu betreffen.

De situatie zal duidelijker worden zodra uitvoering zal

zijn gegeven aan het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. Over het ontwerp van uitvoeringsbesluit dat deze uitvoering moet verzekeren, wordt het op 4 juli 1986 gevraagde advies van de Raad van State nog steeds ingewacht.

Vraag nr. 298
van 15 mei 1990
van de heer A. VAN NEVEL

Milieuheffing — Gevolgen varkenspest

De intensieve veeteeltbedrijven moeten in 1990 een milieuheffing betalen afhankelijk van het aantal vergunde stuks vee.

Door het uitbreken van de varkenspest is een abnormale toestand ontstaan, met grote financiële verliezen voor de veehouders.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke milieuheffing er in volgende gevallen is verschuldigd :

- varkensbedrijven getroffen door varkenspest, waar alle dieren moeten worden afgeslacht en voorlopig geen varkens mogen worden gekweekt of vetgemest ;
- varkensbedrijven in de straal van 1 kilometer rond een besmet bedrijf waar alle dieren moeten worden afgeslacht en voorlopig geen varkens mogen worden gekweekt of vetgemest ;
- varkensbedrijven in de bewakingszone waar de varkens worden afgeslacht, daar ze niet in de handel kunnen worden gebracht.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid bevestigen dat de aard en omvang van de varkenspest dit jaar inderdaad een abnormale toestand heeft doen ontstaan. Ik kan het geachte lid dan ook meedelen dat ik om reden van billijkheid het inzicht heb aan de Vlaamse Executieve voor te stellen in het ontwerp van programmadecreet bij de begroting voor 1991, bepalingen op te nemen die voorzien in de mogelijke gehele of gedeeltelijke teruggave van de voor 1990 verschuldigde milieuheffing aan de door varkenspest getroffen bedrijven.

Vraag nr. 300
van 16 mei 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Uitbreiding gemeentelijk drinkwaternet — Subsidiëring

Naar verluidt zou het Vlaamse Gewest de gemeentelijke projecten tot uitbreiding van de drinkwaterleiding niet meer subsidiëren.

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. of dit juist is ;
2. hoeveel kredieten daarvoor voorzien waren en werden gebruikt op de begroting 1989 en hoeveel voorzien zijn op de begroting 1990 ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid meedelen dat, met betrekking tot de subsidiëring van watervoorzieningsinfrastructuur die door of op initiatief van ondergeschikte besturen worden uitgevoerd, op de begrotingen van de Vlaamse Gemeenschap van 1989 en 1990 vastleggingskredieten waren voorzien ten bedrage van respectievelijk 360 en 270 miljoen frank. De verlaging van de kredieten kadert in de geplande afbouw van deze subsidiëringen.

De subsidiëring van dergelijke werken is echter nog steeds geregeld bij koninklijk besluit van 23 juli 1981 en het subsidiëringpercentage bedraagt 60 ten honderd. De uitbreiding van lokale drinkwaterleidingsnetten valt wel degelijk onder het toepassingsgebied van dit subsidiëringbesluit. Gelet op de grote behoefte — met het oog op het verzekeren van de drinkwatervoorziening — aan verdere uitbouw van waterwinnings- en waterstockeringsmogelijkheden, wordt bij de toekenning van subsidies prioriteit gegeven aan projecten die de uitbreiding of verbetering van waterwinningen, -leveringen en -stockeringsmogelijkheden betreffen.

Vraag nr. 313
van 5 juni 1990
van de heer A. LARIDON

Ziekenhuisafval — Oprichting commissie van experts

Gelet op het MINA-plan (Deel 1. 207, materie ziekenhuisafval met AKO-codes 924, 925, 926) ;

gelet op het ontwerpplan afvalstoffen 1986-1990, deelplan bijzondere afvalstoffen, blz. 92, 98 en 101 ;

gelet op het feit dat het nieuwe ontwerpplan afvalstoffen 1991-1996 slechts tegen september 1990 ter inzage van het publiek zal liggen, hoewel de gemeentebesturen door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) eind april-begin mei 1990 werden verplicht via de media de onmiddellijke terbeschikkingstelling in de gemeentehuizen aan te kondigen ;

gelet op de aanslepende praktijk van improvisatie bij de verwerking van de specifieke ziekenhuisafval ;

zou ik het standpunt van de geachte Minister willen kennen over de wenselijkheid terstond een commissie in het leven te roepen samengesteld uit deskundigen van academische ziekenhuizen, die hun parate kennis inzake bedoelde afvalstromen en hun sinds jaren opgebouwde inzichten (onder meer de Vrije Universiteit Brussel) over de verwerkingsmethodes zouden kunnen bundelen om milieuhygiënische oplossingen uit te werken ?

Antwoord

Het deelplan ziekenhuisafvalstoffen : gegevens ter voorbereiding van een doelmatige verwijdering en reglementering, werd ter discussie voorgelegd aan een werkgroep van deskundigen samengesteld uit vertegenwoordigers van de ziekenhuissector. Het betrof vertegenwoordigers van de Vereniging van de Verzorgingsinstellingen (VVI), de Vereniging van de Openbare

Verzorgingsinstellingen (VOV), de Universitaire Ziekenhuizen van de KU Leuven, RU Gent en UI Antwerpen, het OCMW-Antwerpen, de Vereniging van Diensthouders voor Veiligheid en Hygiëne voor België (VDVHB) en de Interbedrijfsgeneeskundige Dienst voor Werkgevers (IDEWE).

Deze vertegenwoordigers hebben op hun beurt hun achterban namelijk de Algemene- en Universitaire Ziekenhuizen omtrent eventuele opmerkingen in verband met voornoemd deelplan, geraadpleegd.

Als resultante van deze opmerkingen en besprekingen werden een aantal prioriteiten inzake het verpakken, ophalen en verwerken van ziekenhuisafval, voorgesteld. Dit gebeurde met het oog op het opstellen van een voorontwerp van besluit inzake het reglementeren van de verwerking van ziekenhuisafval rekeninghoudend met de milieuhygiënische aspecten enerzijds en de financiële aspecten anderzijds.

Ook in de toekomst kan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij rekenen op de medewerking van voornoemde groep van deskundigen bij de redactie van een voorontwerp van besluit inzake de verwijdering van ziekenhuisafval. Derhalve lijkt mij de oprichting van een commissie niet essentieel.

**Vraag nr. 315
van 8 juni 1990
van de heer W. VAN DURME**

Compost — Aanwezigheid van zware metalen

In Nederland werd vastgesteld dat compost, bestemd voor de tuinbouw, in feite ongeschikt is door de hoge aanwezigheid van zware metalen.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of in Vlaanderen controle gebeurt of gebeurde op de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in compost ten behoeve van de tuinbouw ;
2. wat daarvan desgevallend het resultaat is ;
3. zo niet, of het niet gewenst is controle ter zake te verrichten ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid van de Vlaamse Raad kan ik het volgende antwoorden.

1. Opdat huisvuilcompost mag worden gebruikt als bodemverbeteringsmiddel in de tuinbouw, moet deze voldoen aan de eisen waaronder ook gehalten van zware metalen, van het koninklijk besluit van 6 oktober 1977 gewijzigd bij koninklijk besluit van 20 januari 1986 betreffende de handel in meststoffen en bodemverbeterende middelen.

De inspectie van het Ministerie van Landbouw neemt geregeld stalen van de huisvuilcompost en laat deze ontlede bij het Rijksontledingslaboratorium te Gent, om te onderzoeken of het materiaal voldoet aan deze eisen.

De exploitanten van de huisvuilcomposteringsinstallaties zijn ertoe gehouden deze onderzoeken perio-

diek te laten uitvoeren. Als voorbeeld noem ik Intercompost te Bilzen waar elke maand een staal ter ontleding wordt genomen.

2. Als resultaat van deze controle kan ik melden dat de huisvuilcompost van Intercompost voldoet aan de eisen van het koninklijk besluit, voor gebruik in de tuinbouw met uitzondering van Cu (koper), waarvoor de gemiddelden liggen bij 250 mg/kg droge stof. Het maximaal toegelaten gehalte is 100 mg/kg droge stof.

Van de andere composteringsinstallatie zijn ons de gegevens vooralsnog niet overgemaakt.

**Vraag nr. 316
van 8 juni 1990
van de heer W. VAN DURME**

Bermbesluit — Toepassing langs spoorweglijn Eeklo-Maldegem

Het Maldegems Stoomcentrum huurt van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) de spoorlijn Eeklo-Maldegem. Half mei werd door personeel van het Stoomcentrum de berm over de gehele lengte van de spoorlijn met herbiciden bespoten. De spoorwegbedding vormde een waardevolle biotoop en werd door het gebruik van bestrijdingsmiddelen vernietigd.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

- of dergelijke methodes verenigbaar zijn met het wegbermbesluit van 1984 ;
- zo neen, welke maatregelen er kunnen worden genomen om in de toekomst het gebruik van herbiciden te voorkomen ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 houdende maatregelen inzake natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke rechtspersonen (het bermbesluit) in artikel 2 bepaalt dat „het gebruik van biociden op bermen verboden is”.

Bij de toepassing van voornoemd besluit kan de verantwoordelijke overheid zich evenwel beroepen op het proportionaliteitsbeginsel om zich te onttrekken aan de bepalingen van het bermbesluit. In het advies van de Raad van State bij de totstandkoming van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 wordt immers gesteld dat een overheid de machtiging van enig orgaan van het Vlaamse Gewest niet behoeft om, ter vrijwaring van het openbaar belang dat haar is toevertrouwd, voorschriften als in artikel 2 van het besluit vastgesteld, niet na te leven (het proportionaliteitsbeginsel).

Bij betwisting over het al dan niet terecht inroepen van het proportionaliteitsbeginsel oordeelt de rechter vrij.

Het gebruik van biociden op bermen en taluds is vanuit milieuhygiënisch standpunt niet verantwoord. Derhalve zal ik mijn diensten opdracht geven de betrokkene

(het Maldegems Stoomcentrum) te informeren over de doelstellingen van het natuurvriendelijk bermbeheer en het gebruik van voor natuur en milieu gunstige beheersalternatieven aan te bevelen.

Overigens merk ik op dat de wettelijke verplichting tot naleving van het bermbesluit bij het onderhoud van de spoorwegbermen betrekking heeft op een publiekrechtelijk rechtspersoon, in casu de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS). Volgens de opvatting beschreven in de ministeriële omzendbrief van 4 juni 1987 houdende bermbeheer door publiekrechtelijke rechtspersonen, blijft de NMBS ook verantwoordelijk voor de toepassing van de bepalingen van het bermbesluit indien het beheer opgedragen wordt aan derden zoals het Maldegems Stoomcentrum.

**Vraag nr. 317
van 8 juni 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Verbrandingsoven te Grimbergen — Bezwaren tegen mogelijk bouw

Naar ik uit de pers verneem bestaan er plannen om een verbrandingsoven te bouwen in de Borgt-Verbrande Brug te Grimbergen.

Het hoeft niet gezegd dat hiertegen nogal wat protest is gerezen.

Graag vernam ik welke argumenten de geachte Minister hebben aangezet tot deze keuze en hoe hij denkt tegemoet te komen aan deze bezwaren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

De keuze om een verbrandingsoven te bouwen in het Vilvoordse voor het huishoudelijk afval en daaraan gelijkgesteld bedrijfsafval van de arrondissementen Leuven en Halle-Vilvoorde, is gesteund op de aanbeveling van het studiesyndicaat (OVAM, GOM en alle intercommunales) dat hieromtrent een studie heeft verricht.

Aan de bezwaren zal tegemoet worden gekomen door het opleggen van de strengste vergunningsvoorwaarden inzake emissies en door verkeerstechnische maatregelen met betrekking tot de aan- en afvoer. Het MER-rapport zal hierover concreet uitsluitsel geven.

**Vraag nr. 318
van 8 juni 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Bedrijf Carcoke — Uitwijking naar andere vestigingsplaatsen

Onder mijn staatssecretariaat werden door het Staatssecretariaat voor het Brusselse Gewest aan Carcoke dermate strenge maatregelen opgelegd dat een vernieuwing van de exploitatievergunning praktisch onmogelijk was.

Graag vernamen we of het departement van de geachte Minister contacten heeft met de Brusselse Executieve om er over te waken dat aan deze voorwaarden wordt voldaan en het bedrijf bij voorkeur uitwijkt naar zijn andere vestigingsplaatsen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat ik de bevoegde collega van de Executieve van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest nog recent heb gevraagd de milieuhinder veroorzaakt door bedoeld bedrijf, die zich in belangrijke mate op het aangrenzende gebied van het Vlaamse Gewest manifesteert, te verhelpen.

**Vraag nr. 320
van 8 juni 1990
van de heer H. DE LOOR**

Nieuwe technologie inzake afbreekbare plastic — Promotie

Door een Aalsterse firma werd onlangs een nieuw zetmeel en een nieuwe technologie voor biodegradeerbare plastics gelanceerd. Vandaag worden honderden soorten plastic gebruikt voor verpakkingsmateriaal (folie, zakken, flessen, dozen), die binnen het jaar nadat ze werden geproduceerd, worden weggegooid en tussen het huisvuil terecht komen.

Gezien bioafbreekbare plastics essentieel zijn voor het behoud van ons leefmilieu, vernam ik graag van de geachte Minister :

- of een sensibiliseringscampagne rond de positieve impact die bioafbreekbare plastic heeft op ons leefmilieu, zal worden opgezet ;
- of dit ecologisch produkt zal worden gepromoot.

Antwoord

Het Aalsters bedrijf waarvan sprake in de vraag van het geachte lid heeft een manier ontwikkeld om kunststof biologisch afbreekbaar te maken. Hierbij wordt behalve zetmeel ook een chemisch oxidatiesysteem ingebouwd. De afbraak is dus zowel een biologisch als een chemisch proces. In functie van de tijd werkt het ene mechanisme beter dan het andere.

De biologische afbreekbaarheid moet in dit systeem worden verkregen door aan de kunststoffolie zetmeel, een additief met onverzadigde verbindingen, een metaalzout en een antioxidant toe te voegen.

Betreffende de milieuaspecten van biodegradeerbare plastics kan het volgende worden gezegd.

1. Een stortplaats is niet de ideale omgeving om een afbraakproces op gang te brengen en/of te bevorderen. Dit kan worden gesteld voor biologische afbreekbaarheid en alleszins voor fototechnische afbreekbaarheid.
2. Bij verbranding van afval wordt met het degradeerbaar maken van de kunststoffen ten aanzien van de

kunststoffen zelf aan de uitgangspositie niets gewijzigd. Het kunststofmateriaal blijft identiek.

3. Recyclage van kunststofafval wordt door afbreekbare materialen eerder belemmerd dan bevorderd. Degradeerbare kunststoffen zullen op zichzelf steeds een zwakke schakel vormen in de eindproducten op basis van gerecycleerde kunststoffen.

Betreffende afbreekbare kunststofhuisvuilzakken (waarbij duidelijk moet zijn dat dit niet de enige markt is waarbinnen de afbreekbare kunststoffen sterk worden gestimuleerd) zou mogelijkerwijze dergelijk recipiënt nuttig kunnen worden aangevend.

Bij dit alles hebben wij een voorwaardelijk standpunt ingenomen. Wij moeten allereerst in kennis gesteld worden van de resultaten van de wetenschappelijke testen waar de firma Amylum om verzocht is, namelijk : de afbreekbaarheid in een compostingsproces en de mechanische eigenschappen van de afbreekbaar gemaakte folie. Tot op heden hebben wij deze resultaten nog steeds niet ontvangen.

Bovendien weten wij dat de folie dikker zal moeten worden gemaakt en dat de mechanische eigenschappen zullen verminderen. Het kostprijsverhogend effect is eveneens van belang. Hoe dan ook is het probleem in het kader van het leefmilieu te belangrijk om geen ruime belangstelling en opvolging te genieten.

Als conclusie lijkt vandaag alleen de vraag gewettigd of afbreekbare kunststoffen wel degelijk een bijdrage (kunnen) leveren aan het terugdringen van het kunststofafval in het milieu zonder daarbij weer andere (niet minder belangrijke) problemen te veroorzaken.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 79
van 8 juni 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Vertaling literaire werken — EEG-subsidies

De vertaling van literaire werken kan door de Europese Gemeenschap worden gesubsidieerd. De kandidaturen worden, na advies van de Commissie voor Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België, door het departement van de geachte Minister naar de EEG doorgezonden.

Vermits de uitgeverijen zijn gevraagd tegen 1 januari 1990, hun vertaalprojecten in te zenden, neem ik aan dat ondertussen de procedure, die — wat de Minister betreft — eindigt met het toezenden van de kandidaten naar de EEG, is afgewerkt.

Mag ik dan vernemen hoeveel en welke projecten voor subsidiëring naar de Europese Gemeenschap zijn verzonden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België heeft mij in haar functie als contactbureau voor het modelproject voor financiële steun voor vertalingen van hedendaagse literair werk van de EG, twee adviezen geformuleerd tijdens de vergadering van 18 januari 1990 :

— een negatief advies voor de aanvraag van de uitgeverij Manteau betreffende de vertaling van „La Laisse” (Françoise Sagan) naar het Nederlands,

en

— een positief advies voor de aanvraag van de uitgeverij Point betreffende „30 Vlaamse dichters” (Germain Droogenbroodt) naar het Catalaans.

Deze aanvragen hebben de Administratie voor Kunst tijdig bereikt en de adviezen werden na mijn akkoord verzonden naar de Commissie van de EG.

Tijdens de vergadering van de Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België van 15 februari 1990 heeft de Administratie voor Kunst melding gemaakt van twee laattijdig ingediende aanvragen van de Europese Vereniging ter Bevordering van de Poëzie. De referendaris wees erop dat de aanvragen evenwel op tijd zouden zijn ingediend bij de EG-Commissie. Het gaat om :

— de vertaling naar het Frans van poëzie van Paul Snoek („Poète du bonheur”),

en

— de vertaling naar het Nederlands van werk van Osten Sjöstrand („De nieuwe kennis”).

Gelet op de laattijdigheid werden géén adviezen meer verstrekt, maar wacht men op het EG-standpunt in deze aangelegenheid.

Voorts dient opgemerkt dat Vlaamse auteurs, die door Nederlandse maatschappijen worden uitgegeven, via de Nederlandse kanalen de Europese initiatiefnemers kunnen bereiken.

Vraag nr. 80
van 20 juni 1990
van de heer G. ANNEMANS

BRT-Interviews — Taalgebruik

Krachtens welke overeenkomst werd op de BRT op 12 juni 1990 een Franstalig interview uitgezonden tussen Carl Huybrechts en Guy Thijs ?

Antwoord

In antwoord, op zijn vraag kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, verstrekt door de BRT, meedelen.

De afspraak was dat na elke wedstrijd de twee trainers gedurende maximaal anderhalve minuut door één ver-

slaggever in de taal van hun land werden geïnterviewd. Deze interviews werden rechtstreeks de wereld rond gestraald.

In overleg met de RTBF werd door de twee betrokken Belgische zenders Carl Huybrechts met de opdracht belast.

D. COENS

GEMFENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 182
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Onderwijssector — Financieringssysteem

Volgens het huidig financieringssysteem zou er de volgende 10 jaar aan de Vlaamse Regering ongeveer 25 miljard frank onderwijsgeld meer worden bedeed.

Naar verluidt zou de Vlaamse Regering evenwel niet verplicht zijn deze bijkomende middelen aan de onderwijssector te besteden.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. of de Vlaamse Regering deze bijkomende middelen aan de onderwijssector kan onttrekken ;
2. of deze bijkomende middelen ook worden aangewend om de omkadering van de **gemeenschapsinspectie**, de begeleidingsdiensten en de **navormingsprojecten** te bepalen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

De financiering van het onderwijs (overeenkomstig de artikel 38 tot en met 41 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten) is slechts een onderdeel van de totale financiering van Gewesten en Gemeenschappen. Zowel in artikel 59bis (§ 6) als in artikel 115 van de Grondwet wordt gesteld dat de Gemeenschapsraden en de organen van de Gewesten (en voor Vlaanderen is dat dus de Vlaamse Raad) de bestemming van de ontvangsten regelen bij decreet.

Met andere woorden wat door de nationale overheid als financiering van het onderwijs wordt toegezegd moet door de Vlaamse Raad niet noodzakelijk aan onderwijs worden besteed. Maar anderzijds mogen ook andere middelen van de Vlaamse Gemeenschap voor onderwijs worden besteed. Over dat alles beslist de Vlaamse Raad, bij de goedkeuring van de begrotingen.

Uit de ervaring van de eerste twee jaren blijkt reeds dat de voor onderwijs toegekende middelen met moeite volstaan om de huidige onderwijsuitgaven te dekken.

Vraag nr. 185
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Navormingsprojecten — Financiële middelen

Het Ministerie van Onderwijs doet jaarlijks financiële bestedingen voor de sector navormingsprojecten voor het hoger onderwijs buiten de universiteit, het secundair onderwijs en het basisonderwijs.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met het totaal van het personeel ;
2. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met de wedden ;
3. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met de onkosten ;
4. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met de vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat, tijdens het schooljaar 1988-1989, de totale uitgaven voor de navorming 285,4 miljoen frank bedroeg waarvan 7.614.212 frank werd toegekend voor reis- en verblijfkosten, 14.565.377 frank voor werkingskosten en 263.220.411 frank voor personeelskosten.

De financiële bestedingen voor vorming zijn begrepen in de reis- en verblijfkosten die in hoofdzaak aan deelnemers van navormingssessies zijn uitbetaald.

De werkingskosten hebben vooral betrekking op erelonen van gastsprekers, aankoop van didactisch materiaal en huur van lokalen.

Aangezien voor het schooljaar 1988-1989 de totale loonlast 128.122 miljoen frank bedroeg vertegenwoordigt de hoger vermelde 285,4 miljoen frank 0,22 ten honderd van de totale loonlasten besteed aan navormingsactiviteiten voor het personeel van het onderwijs en van de psyche-medisch-sociale centra.

Vraag nr. 186
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

PMS-centra - Financiële middelen

Het Ministerie van Onderwijs doet jaarlijks financiële bestedingen voor de sector PMS-CBO in het vrij gesubsidieerd onderwijs en de rijkscentra.

Graag zou ik van de geachte Minister de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 vernemen wat betreft de personeelsuitgaven, de wedden, de onkosten en de vorming in de PMS-CBO-centra voor :

1. de vrije gesubsidieerde sector : hoger onderwijs buiten de universiteit, secundair onderwijs en basisonderwijs.

2. de rij kscentra : hoger onderwijs buiten de universiteit, secundair onderwijs en basisonderwijs.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid voor het schooljaar 1988-1989 de gevraagde gegevens mee.

1. Vrije gesubsidieerde PMS-centra

Weddetoelagen personeelsleden : 1.218,4 miljoen frank.

Werkingsstoelagen (dienstjaar 1989) : 151,7 miljoen : forfaitaire werkingsstoelagen om de kosten te dekken die verbonden zijn aan de werking van het centrum (artikel 51 van genoemd koninklijk besluit van 13 augustus 1962).

2. PMS-centra van het Gemeenschapsonderwijs

Wedden personeelsleden : 622,8 miljoen frank.

Kosten werking PMS-centra van het Gemeenschapsonderwijs : 107,5 miljoen frank.

Kosten vorming PMS-centra van het Gemeenschapsonderwijs : 1,7 miljoen frank.

Het koninklijk besluit van 13 augustus 1962 tot regeling van de PMS-centra bepaalt in artikel 3 dat de centra begeleidingstaken moet verzekeren ten behoeve van leerlingen van het basis, secundair en buitengewoon onderwijs, van het onderwijs met beperkt leerplan, ingericht om te voorzien in de vervulling van de deeltijdse leerplicht en ten behoeve van de leerlingen die een voor de vervulling van de deeltijdse leerplicht erkende vorming volgen.

Het hoger onderwijs buiten de universiteit wordt niet vermeld en verkrijgt zo geen omkadering voor de begeleiding.

**Vraag nr. 188
van 28 mei 1990
van de heer P. BREYNE**

Lokale raden van het Gemeenschapsonderwijs — Samenstelling

Naar verluidt zou de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) de intentie hebben bij de instelling en organisatie van de lokale raden van het Gemeenschapsonderwijs, het stemrecht toegekend aan de vertegenwoordigende ouders, bij echtscheiding alleen te weerhouden voor de ouder die het hoederecht heeft.

De niet-hoedegerechtigde ouder is echter inzake opvoedings- en onderwijsaangelegenheden onbetwistbaar mede-verantwoordelijk voor zijn (haar) kind(eren).

Daarom lijkt het mij aangewezen dat aan beide ouders gelijke bevoegdheden zouden worden toegekend.

Graag vernam ik ter zake het standpunt van de geachte Gemeenschapsminister en eventuele initiatieven om mogelijke discriminaties te verhinderen.

Antwoord

Met het oog op het antwoord op zijn vraag moge ik het geachte lid vooreerst verwijzen naar het antwoord verstrekt op de vraag nummer 131 van 5 april 1990 van de heer Laridon (Vragen en Antwoorden nummer 14 van 28 mei 1990, p. 741).

Artikel 9 § 1 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 stelt, wat betreft de vertegenwoordiging van de ouders dat, voor de aanwijzing van die leden „eenieder die naar Belgisch recht de ouderlijke macht of voogdij uitoefent” per schoolraad één stem heeft.

Luidens artikel 303 van het burgerlijk wetboek (BW) behouden de ouders onverschillig aan wie de kinderen worden toevertrouwd, het recht om op het onderhoud en de opvoeding van hun kinderen toe te zien en zijn ze verplicht daartoe bij te dragen naar evenredigheid van hun middelen. Het ouderlijk gezag omvat de bij de wet verleende rechten en bevoegdheden die aan de ouders worden toegekend om voor de persoon en de goederen van hun minderjarige kinderen te zorgen.

Het ouderlijk gezag blijft voortbestaan ook na de scheiding. Het toekennen van het hoederecht aan de ene of de andere echtgenoot doet daar geen afbreuk aan. De reden hiervoor is dat het ouderlijk gezag berust op de afstamming en niet op het huwelijk van de ouders. Artikel 372 BW bepaalt dat een kind onder het gezag van zijn ouders blijft tot aan zijn meerderjarigheid of ontvoogding. De ouder aan wie de hoede wordt toevertrouwd heeft het volledig recht van initiatief, met andere woorden kan beslissingen treffen aangaande de persoon en de goederen van de kinderen zonder daarvoor de andere echtgenoot te moeten raadplegen (artikel 373-374-376 B W).

Hoe ruimer men de bevoegdheden van de ouder die de hoede bezit ziet, hoe beperkter natuurlijk de bevoegdheden zijn van de ouder die deze niet bezit. Het toekennen van het hoederecht aan de ene echtgenoot, heeft weliswaar niet de ontzetting uit of de afschaffing van het ouderlijk gezag van de andere echtgenoot tot gevolg. Het is geen sanctie, maar alleen de herinrichting van het ouderlijk gezag als gevolg van het ophouden van het gemeenschappelijk leven.

Wat de echtgenoot, die de hoede niet bekomt, als attribuut van het ouderlijk gezag behoudt, is een recht van toezicht, dat zeer concreet kan worden omschreven en beperkt blijft tot een recht van voorziening, gelijkaardig aan datgene dat beide echtgenoten tijdens het huwelijk bezitten. Het is een recht van verhaal tegen de beslissingen van de andere echtgenoot, voor zover zij strijdig zijn met het belang van het kind.

De jeugdrechtbank is bevoegd om uitspraak te doen over dit verhaal. Zij houdt zo mogelijk rekening met wat voorheen de gedragswijze van de ouders was in gelijkaardige omstandigheden.

In functie van hetgeen hierboven werd gesteld en met het oog op de concrete toepassing van de artikelen 9 en 19 van het bijzonder decreet lijkt mij de interpretatie, in toepassing van de beginselen neergelegd in de artikelen 373 en volgende van het BW, dat alleen de ouder die de materiële bewaring over het kind heeft

gerechtigd is om het ouderlijk gezag uit te oefenen en zoals die blijkbaar door de ARGO wordt voorgehouden, correct.

Vraag nr. 191
van 30 mei 1990
van de heer A. LARIDON

Directeurs(trices) in het buitengewoon onderwijs — Lesopdrachten

Mag ik de geachte Minister vragen of in het buitengewoon onderwijs directieleden kunnen worden verplicht een gedeeltelijke onderwijsopdracht te vervullen ?

Hoe luidt de reglementering in het buitengewoon lager onderwijs (BLO), in de medisch-pedagogische instellingen van de staat (MPIS) en in het buitengewoon secundair onderwijs (BUSO) ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de directeurs van scholen voor buitengewoon onderwijs naargelang het aantal leerlingen kunnen worden belast met een onderwijsopdracht. Deze regeling geldt evenwel niet voor de directeurs van de medisch-pedagogische instituten van de Vlaamse Gemeenschap.

In het koninklijk besluit nummer 65 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs worden de regels tot het bepalen van het aantal uren onderwijsopdracht omschreven in de artikelen 10, 11 en 25.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 43
van 18 december 1989
van de heer W. LUYTEN

Internationale bevoegdheden — Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve

De geachte Minister gelieve mij een overzicht te geven van de internationale bevoegdheden die hij bezit in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve.

Concreet wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft hij deze bevoegdheid uitgeoefend ?
2. Welke reizen naar het buitenland heeft hij daartoe ondernomen ? Heeft hij te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?

3. Hoe gebeurt de coördinatie van deze bevoegdheden :
 - met de collega's van de Vlaamse Executieve,
 - met het nationale niveau,
 - en met de Executieven van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitse Gemeenschap in deze Staat ?

4. De Minister gelieve in zijn antwoord, dat betrekking heeft op de periode sinds wanneer hij deze functie waarneemt, onderscheid te willen maken tussen bilaterale en multilaterale activiteiten.

N.B. Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt op zijn vraag.

Vraag nr. 94
van 25 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken

Het zou mij genoeg doen te mogen vernemen hoeveel ambtenaren van de administratie van de geachte Minister per niveau :

- gedetacheerd zijn bij een ministerieel kabinet ;
- verlof kregen voor internationale opdrachten ;
- verlof zonder wedde, disponibiliteit wegens persoonlijke aangelegenheden of loopbaanonderbreking verkregen ;
- om andere redenen hun functie niet uitoefenen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt op deze parlementaire vraag.

Vraag nr. 138
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Taalgebruik in bestuurszaken — Restrictieve interpretatie

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoorden op mijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en nummer 13 van 23 november 1989, doch kan onmogelijk akkoord gaan met de inhoud. Bovendien ben ik

van mening dat het dossier de gehele Vlaamse Regering aanbelangt.

Ziehier mijn commentaar.

Het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State in verband met de identiteitskaarten is mij bekend evenals de bepalingen van de Grondwet in verband met het taalgebruik van de in België gesproken talen, alsmede de taalwet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Daartegenover staat evenwel dat de taalwet in bestuurszaken :

1. een wet van openbare orde is, dit wil zeggen dat ze door de overheden, hoven en rechtbanken, alsmede de Raad van State ambtshalve moet worden ingeroepen en toegepast, zelfs al werden de bepalingen van de taalwet door een klager of belanghebbende niet ingeroepen ;
2. een wet van restrictieve interpretatie is, dit wil zeggen dat geen andere talen mogen worden gebruikt door de overheid dan deze die in de taalwet voorzien zijn.

Welnu, de plaatselijke diensten mogen slechts gebruik maken van de drie nationale talen en ook van vreemde talen wanneer het gaat om toeristische centra, als dusdanig erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en wanneer de gemeenteraden van die toeristische centra beslissen om meerdere talen ten behoeve van de toeristen te gebruiken, voor zover het berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Dit is overigens de vaste rechtspraak van de Raad van State (Afdeling Administratie) die in menigvuldige arresten werd vastgelegd. Wanneer men nu het gebruik van een of van meerdere vreemde talen uitbreidt tot andere gebieden of domeinen, dan huldigt men een extensieve interpretatie van de taalwet en dan overtreedt men het restrictief karakter ervan, zoals het door de Afdeling Administratie van de Raad van State werd vastgelegd in de rechtspraak.

Het is dat wat de burgemeester van Gent doet in zijn tweetalig Nederlands-Turks bord op het speelveld achter de Geuzenberg, hetzelfde voor wat het postpapier van deze stad betreft (Turkse tekst).

Aldus handelen is de deur openzetten voor verdere misbruiken en voor de afbouw van de taalwet in bestuurszaken. Ik hoop dat de Minister het rechtmatige van mijn klacht inziet en zie het standpunt van de geachte Minister dienaangaande met belangstelling tegemoet.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt op deze parlementaire vraag.

Vraag nr. 139 van 12 maart 1990 van de heer J. VALKENIERS

Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen — Standpunt Vlaamse Executieve

Wij zouden het bijzonder waarderen indien het geachte Regeringslid ons voor de hierna vermelde NV's en VZW's volgende gegevens kan verstrekken :

- de statuten, oprichters, officiële vertegenwoordigers in de raden van bestuur van deze NV's en VZW's ;
- of zij materiële steun van gemeenten of provincies krijgen ;
- wie de eigenaars van het terrein, de parkeerterreinen, de verlichting en de verwarming zijn ;
- of openbare gebouwen worden gebruikt ?

Het betreft :

1. VZW Internationaal Filmgebeuren, Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
2. Cités-Cinés (VZW Filmgebeuren), Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
3. Komitee ter Bevordering van het Kortrijkse Stadhuis, Grote Markt 54, 8500 Kortrijk ;
4. NV Flanders Expo, Maaltekouter 1, 9820 Gent ;
5. NV Music Hall, Rigaplein 7, Brussel.

Al deze instellingen voeren een politiek van algemene tweetaligheid, voornamelijk te Gent.

Graag kreeg ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt op deze parlementaire vraag.

Vraag nr. 183 van 25 april 1990 van de heer A. DE BEUL

Publikatie Taalbeheersing in de praktijk — Gebruik door de overheid

Bij resolutie heeft de toenmalige Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap op 18 april 1978 aanbevolen het gebruik van de publikatie Taalbeheersing in de administratie (ondertussen Taalbeheersing in de praktijk) door het personeel van overheids- en gesubsidieerde instanties te bevorderen.

Mag ik vernemen of door de kabinetsmedewerkers en de diensten die onder de geachte Minister ressorteren gebruik wordt gemaakt van de bedoelde publikatie ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeentehapsminister van Financiën en Begroting, een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt op deze parlementaire vraag.

Vraag nr. 184
van 26 april 1990
van de heer J. LOONES

Domein Prins Karel — Werken

Sinds enkele jaren wordt op verscheidene overheidsniveaus, gewerkt aan de uitbouw van een toeristisch recreatiepark (TRP) in het domein Prins Karel van Vlaanderen in Raversijde-Oostende. Het zou voor een gedeelte worden ingericht als openluchtmuseum, de installaties uit Wereldoorlog I (Batterij Aachen) en Wereldoorlog II (Atlantik-wall) omvattend.

Gehoopt wordt dat het wandelcircuit in het goed bewaard duingebied, zeer spoedig wordt opengesteld. Daarbij kunnen volgende vragen worden gesteld.

1. Welke investeringen en voor welke bedragen, worden er verricht door het Vlaamse Ministerie van Openbare Werken ?
2. Wanneer wordt de aanvang, uitvoering en beëindiging van die werken voorzien ?

Antwoord

Vooreerst wens ik het geachte lid erop te wijzen dat de werken die ten laste te nemen zijn van het Vlaamse Gewest in de eerste plaats betrekking hebben op de instandhouding van de duinen als zeewering. Als beheerder van het domein is het Vlaamse Gewest gehouden de werken uit te voeren die noodzakelijk zijn om enerzijds de bestemming die op de gewestplannen voor dit gebied zijn aangegeven te verzekeren en anderzijds de veiligheid te waarborgen.

Op dit ogenblik overweeg ik om in de eerstvolgende jaren volgende infrastructuurwerken ten laste van mijn begroting uit te voeren.

1. Inrichtingswerken bunkers.

Het betreft een aantal instandhoudingswerken aan de bunkers en werken uit veiligheidsoverwegingen (poorten, ramen), nodig om verval tegen te gaan. De raming bedraagt 3 miljoen frank. Deze werken zullen vermoedelijk nog in 1990 een aanvang kunnen nemen.

2. De aanleg van het wandelcircuit, met inbegrip van de verlichting.

Ik zal deze werken expliciet inschrijven op de begroting 1991. De totale uitgave wordt geraamd op 37 miljoen frank.

Met uitzondering van een bedrag van 6 miljoen frank dat in 1986 en 1987 vastgelegd werd bestemd voor opruimingswerken, werden geen kredieten vastgelegd.

Vraag nr. 188
van 9 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Treintaxibiljet — Gelijksortige invoering in Vlaanderen

Vanaf 1 februari dit jaar bieden de Nederlandse Spoorwegen een treintaxibiljet aan. Voor 5 gulden kan de spoorreiziger zijn voor- of naverplaatsing doen binnen de grenzen van dertig steden. De treintaxi kan andere spoorreizigers meenemen die rond dezelfde tijd een gelijkaardig traject willen afleggen, eveneens tegen de prijs van 5 gulden. De goedkope taxirit maakt het milieuvriendelijke spoor aantrekkelijker. Door verschillende spoorreizigers mee te nemen wordt niet alleen het economisch rendement verhoogd, maar wordt de autovervuiling per persoon beperkt.

De nieuw op te richten Vlaamse Vervoermaatschappij zou ook dergelijke biljetten kunnen aanbieden om de efficiëntie van het openbaar vervoer te verhogen.

1. Bestaan er plannen voor dergelijk aanbod ?
2. Zijn er redenen om dit niet te doen ?
3. Kan hierbij worden samengewerkt met privé-taximaatschappijen ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Een treintaxi-biljet valt buiten de bevoegdheid van stads- en streekvervoer en dient te worden besproken tussen de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) en de diverse taximaatschappijen.

Het ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) sluit de mogelijkheid van samenwerking met privé-taximaatschappijen niet uit.

Gemeenschappelijke plaatsbewijzen NMBS en stads- of streekvervoer bestaan reeds :

- a) TTB-kaart (geldig 5 dagen naar keuze binnen de 17 dagen)
- b) evenementsbiljetten (geldig voor speciale trampres-taties)
- c) algemene abonnementen (geldig in de grote agglomeraties).

Verdere plannen voor uitbreiding zijn nog niet reëel uitgewerkt. Dit dient besproken te worden tussen de VVM en de NMBS en eventueel de Waalse en Brusselse maatschappijen voor openbaar vervoer. Een interministeriële werkgroep Tarieven onderzoekt verschillende voorstellen.

Vraag nr. 195
van 25 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

IJzermonding te Nieuwpoort — Omvorming tot recreatiezone

Betreffende de IJzermonding te Nieuwpoort steken een aantal plannen de kop op. In het bijzonder gaat het over het voormalige militaire domein, dat grenst aan het natuurreservaat van de IJzermonding. Uit de voorgestelde gemeentelijke richtnota en de op til zijnde bijzondere plannen van aanleg (BPA's) (reeds ontwerp-BPA's) blijkt immers dat men dit gebied van militair domein wil omvormen tot watergebonden recreatiegebied met bufferzone. Momenteel is er 7 ha 7 a 63 ca eigendom van het Ministerie van Landsverdediging (Algemene Dienst der Bouwwerken) en 32 ha 17 a 37 ca eigendom van Openbare Werken (Bestuur der Waterwegen). Geruchten doen de ronde dat de totale verkoopprijs 400.000 frank zou bedragen.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. In welk stadium bevinden de plannen zich ? Hiernaast steekt ook Sun Parks terug de kop op. Juiste gegevens ontbreken hier nog over, het zou wel gaan om de uitbreiding van de jachthaven...
2. Welke zijn de inspanningen die vanuit het beleid zullen worden genomen om de, nu volledig door recreatie ingesloten IJzermonding, te behoeden van verdere vernieling ?
3. Wordt er in de plannen een uitbreiding van het schorregebied voorzien ?
4. In welke mate wordt er een buffergebied voorzien ?

N.B. : De vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

- 1, 3 en 4. Door mijn diensten werden ter zake geen plannen opgemaakt. Wel bestaan plannen uit hoofde van de privé-sector.
2. De bestemming van de terreinen langs de IJzermonding is een kwestie van ruimtelijke ordening en behoort derhalve niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 196
van 30 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Plaatsen van geluidsschermen — Antwerpse Ring te Merksem

Volgens de Groenen zijn er teveel autowegen en zijn ze bovendien slecht ingeplant met enorm veel geluidshinder tot gevolg. Op sommige plaatsen zijn al geluidsschermen geplaatst om het probleem te verzachten. Zijn er plannen om dergelijke maatregelen te treffen

te Merksem waar woningen uit de vijftiger en zestiger jaren staan op 20 tot 30 meter van de Antwerpse Ring, aansluiting E 19 Breda en A 12 Bergen op Zoom ? Wat zijn de kosten ? Tegen wanneer is eventueel de uitvoering van de werken gepland ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

De klachten over geluidshinder zijn mij bekend en kaderen in de algemene problematiek van de geluidshinder langs de R1 in de agglomeratie Antwerpen. Hieromtrent is een dossier in opmaak.

Samen met de gegevens van de nog uit te voeren geluidsmetingen en rekening houdend met het aantal getroffen inwoners, de ouderdom van de bebouwing enzovoort zal een prioriteitslijst worden opgemaakt.

Op de begroting 1990 zijn er geen kredieten voorhanden om op de betreffende plaats geluidsschermen te plaatsen.

Vraag nr. 200
van 6 juni 1990
van de heer G. JANZEGERS

Sociale woonwijk van Haacht-Station — Verkeershinder

De inwoners van de sociale woonwijk Haacht-Station (fusiegemeenten Boortmeerbeek en Haacht) zijn niet te spreken over de toenemende overlast (reukhinder, lawaai, verkeersdrukke dag en nacht, . . .) die zij onder vinden van het industrieterrein van Kampenhout-Sas (fusiegemeente Kampenhout). Dit industrieterrein, oorspronkelijk weiden en canadabossen, is aangelegd na de bouw van de woonwijk en grenst aan deze laatste zonder enige bufferzone. Een typische toepassing van het principe dat men de lasten doorschuift naar de burens.

Over deze problematiek stelde ik reeds een aantal schriftelijke vragen. Onder meer vroeg ik aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, of het niet aangewezen was de Grensstraat tussen Kampenhout enerzijds en Boortmeerbeek en Haacht anderzijds (de Oude Baan, Oude Straat of Vingerstraat naargelang de gemeente) te sluiten voor het vrachtvervoer. Deze weg loopt langs de woonwijk en wordt als toegangsweg tot het industrieterrein gebruikt. De oplossing zou er dan in bestaan het industrieterrein via het verhard van een bestaande weg, rechtstreeks te verbinden met de N 21. Immers, uit het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse zou kunnen worden afgeleid dat er in het industriegebied, rechts van de N 21, richting Haacht, een wegeninfrastructuur aanwezig is. Die wegen zijn echter, op één uitzondering na (op initiatief van een bedrijf zelf aangelegd), niet verhard en kunnen dus door het vrachtwagenvervoer niet worden gebruikt.

Uit het antwoord van Gemeenschapsminister L. Walt Niel (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1989-1990, Nr. 11 van 2 april 1990 — Blz. 513, vraag nummer 102 van 20 februari 1990) blijkt dat volgens het

Bestuur der Wegen een rechtstreekse verbinding met de N 21 niet kan worden overwogen wegens de voorziene uitbouw van het verkeersknooppunt N 21 — N 26 en ter wille van de verkeersveiligheid voor alle weggebruikers (geen nieuw conflictpunt scheppen).

Op een massaal bijgewoonde hoorzitting op 4 mei 1990 kwam uiteraard deze verbindingsweg uitgebreid ter sprake. Uit de verklaringen van zowel de heer Verhecke, woordvoerder van het Bedrijvencomité Kampenhout-Sas als van de heer Coppiaert, vertegenwoordiger van Haviland, bleek dat zij voorstanders zijn van de aanleg van een aparte verbindingsweg en dat zij niet gelukkig zijn met de huidige situatie.

Graag vernam ik dan ook of de geachte Minister niet kan ingaan op deze gemeenschappelijke vraag waardoor de sociale woonwijk althans één probleem zou zien opgelost.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

Op het ogenblik van de start van het industrieterrein in de vroege jaren '70 was er slechts één woonwijk. De Oudestraat werd van meet af aan als de toegangsweg naar het industrieterrein beschouwd.

Ter verbetering van het kruispunt van de weg N 21 Brussel-Haacht en de weg N 26 Leuven-Haacht bestaat er een ontwerp om een viaduct in het verlengde van de weg N 21 Brussel-Haacht aan te leggen. De toegangshelling tot deze viaduct komt langsheen het industrieterrein voornamelijk in ophoging te liggen.

Het aansluiten van het industrieterrein op deze toegangshelling is zeker niet opportuun.

Het aansluiten van het industrieterrein verderop tussen de Oudestraat en het einde van de ophoging is niet meer mogelijk gezien de reeds ingeplante vestigingen.

Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven na te gaan of een alternatieve oplossing voor de herinrichting van voornoemd kruispunt mogelijk is.

Ik verwacht eerlang hierover een verslag.

Vraag nr. 203 van 14 juni 1990 van de heer G. JANZEGERS

Kruispunt R 2.7 met de N 29 te Tienen — Verkeersmoeilijkheden

Naar aanleiding van de moeilijkheden op het kruispunt R 27 met de N 29 te Tienen werd er door de directie Verkeerstechnieken van het Bestuur der Wegen in november 1989 een aangepast TV-plan opgemaakt dat een ontruimingspijl Co voorziet en dit aan de hand van de uitgevoerde verkeerstellingen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister wanneer het Bestuur voor Electriciteit en Electromechanica deze aanpassing daadwerkelijk zal uitvoeren ?

Antwoord

Hiermede deel ik het geachte lid mede dat het aangepaste TV-plan van het kruispunt R 27 met de N 29 te Tienen naast bedoelde ontruimingspijl Co een volledige aanpassing van de cyclus en de coördinatie met het kruispunt R 27/N 64 omvat.

Om alle voornoemde aanpassingen te kunnen uitvoeren moet een nieuwe bevelpost worden geplaatst. De bestaande bevelpost daterend van 1973 laat zelfs een kleine wijziging zoals het toevoegen van de ontruimingspijl niet toe.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN
DE VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
ECONOMIE, MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 51 van 29 juni 1990 van mevrouw N. MAES

Scheepsbouwbeleid in Vlaanderen — Stand van zaken

In het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen (nr. C/56) wordt verslag gegeven van de zitting van het Economisch en Sociaal Comité.

Daarin wordt onder meer het volgende vastgesteld.

1. Er is nood aan een gecoördineerd positief sectorieel beleid ten opzichte van het zeevervoer.
2. De exploitatievoorwaarden moeten worden verbeterd door onder meer
 - de inkomstenbelasting op de lonen van de zeevarenden af te schaffen ;
 - de sociale premies voor werknemers en werkgevers aan boord van Europese schepen te verlichten.
3. Scheepsinvesteringen moeten worden aangemoedigd door financiële en fiscale maatregelen te treffen. Dat dergelijke aanpassingen rendabel zijn is waar te nemen in het succes van de Duitse Bondsrepubliek en Denemarken.

In Vlaanderen ontbreekt dergelijk inzicht in de scheepvaartproblematiek.

Enkele voorbeelden :

- om de exploitatiekosten te verminderen moet men zich tot Luxemburg wenden ;
- in de laatste fiscale hervorming werd de gunstige fiscale behandeling van meerwaarden afgeschaft.

Aansluitend op mijn interpellatie van 22 maart 1990 zou ik de geachte Gemeenschapsminister willen vragen :

- welke van deze Europese richtlijnen in het Vlaamse scheepsbouwbeleid zullen worden toegepast ;
- welke initiatieven werden genomen om een eenvoudige en doorzichtige beleidsstructuur op te richten, onder de bevoegdheid van één Minister (met name interministerieel scheepsbouwcomité voor geïnstitutionaliseerd overleg, een scheepsfinancieringsmaatschappij, een scheepsbouwkundig studie- en commercialisatiebureau, een fonds voor sanering van de Vlaamse binnenvloot van de scheepsbouw...) ;
- welke andere beleidsmaatregelen werden genomen teneinde de Vlaamse scheepsbouw en scheepvaart te optimaliseren.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING
EN HUISVESTING

Vraag nr. 186
van 27 juni 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Ex-mijnwerkers KS — Leningen

Krachtens het decreet van 4 april 1990 houdende de wijziging van artikel 57bis van de huisvestingscode kan een rente- en progressieve vermindering worden toegekend met betrekking tot leningen voor de bouw, de aankoop of de verbouwing van een woning, aangegaan na de stopzetting van het beroep van mijnwerker ingevolge de herstructurering of sluiting van de Kempische steenkoolmijnen en mits is voldaan aan de bij het decreet bepaalde voorwaarden.

Ik vernam graag van de geachte Minister of iemand die aan de voorwaarden van dit decreet voldoet een dergelijke mijnwerkerslening kan krijgen, om een reeds bestaande hypothecaire lening — niet-mijnwerkerslening — over te nemen ?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 322
van 15 juni 1990
van de heer J. GEYSELS

Verbrandingsinstallaties in de Kempen — Overleg

Op verschillende plaatsen in Vlaanderen wordt er door verschillende instanties reeds geanticipeerd op het nog niet definitieve Afvalstoffenplan 1991-1995. Zo heeft

de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij van de Kempen (IOK) reeds beslist de verbrandingsoven van Heist-Op-Den-Berg in eigendom te verwerven.

Kan de geachte Minister volgende vragen beantwoorden ?

1. Werd over deze beslissing overleg gepleegd met de diensten van de geachte Minister, in casu van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en/of werd deze beslissing aan deze diensten medegedeeld ? Houdt de Minister rekening met deze beslissing van de IOK ? Zo ja, op welke manier ?
2. Is deze eigendomsverwerving conform met de in de planning opgenomen sluitingsdatum voor deze verbrandingsinstallatie ?
3. Op welke manier wordt het overleg in Vlaanderen en in het bijzonder in de Kempen georganiseerd inzake de organisatie en de vestigingsplaats van verbrandingsovens, gelet op de (grote) meningsverschillen tussen de verschillende officiële instanties.

Vraag nr. 323
van 21 juni 1990
van de heer J. CUYVERS

Stort in Burst — Aanwezigheid van zware metalen

Volgens inlichting zou men in Burst op het in volle expansie zijnde stort hoge dosissen zware metalen hebben gemeten.

Graag verneem ik van de geachte Minister de resultaten van de meest recente meetgegevens waarover de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor Vlaanderen (OVAM) en de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) beschikken. Zijn de resultaten zo alarmerend dat saneringsmaatregelen zich opdringen ? Zo ja, voor welke groep probleemstoffen ? Welke maatregelen heeft de geachte Minister genomen ?

Vraag nr. 324
van 21 juni 1990
van de heer J. CUYVERS

Puin met asse van gebleekte cellulose te Buggenhout — Afvoer

In de Geldhof te Buggenhout produceert men baby-luiers uit gebleekte cellulose. Onlangs legde een brand het bedrijf Ontex in puin. Op het vroegere bedrijfsterrein bevindt er zich nog een grote massa puin. Om het volume te beperken van de af te voeren asse wordt die nog geregeld in brand gestoken. Nadelige gevolgen voor de gezondheid lijken me niet vergezocht (dioxine ?).

Graag verneem ik van de geachte Minister :

1. welke maatregelen hij heeft genomen om die asse van gebleekte cellulose snel te doen afvoeren naar een daarvoor geschikt stort ;
2. waar die asse momenteel wordt naar toe gevoerd.

Vraag nr. 325
van 21 juni 1990
van de heer J. CUYVERS

Firma Wattex te Buggenhout — Waterzuiveringsstation

Tegen 5 december 1989 zou de firma Wattex te Buggenhout moeten hebben kunnen beschikken over een waterzuiveringsstation. Dit zou onder meer de problematiek van de latexverfresten moeten oplossen.

Graag verneem ik van de geachte Minister tegen wanneer het waterzuiveringsstation :

- a) moet gebouwd zijn ;
- b) moet operationeel zijn.

Welke sancties heeft de Minister tegen het bedrijf voor ogen wanneer het bedrijf die deadlines niet zou eerbiedigen ?

Vraag nr. 326
van 21 juni 1990
van de heer J. CUYVERS

Firma Wattex te Buggenhout — Vergunning

Aan de achterzijde van het terrein van de firma Wattex wordt er afval gedeponerd in de buurt van gracht 18. Geruchten doen de ronde dat zonder toelating een vroegere vijver met fabrieksafval zou zijn gedempt. Gelet op de aard van de produktie van het bedrijf moet dit bedreigend zijn voor het milieu.

Graag verneem ik van de geachte Minister antwoord op volgende vragen.

1. Heeft de firma een vergunning om het afval te deponeren ?
2. Heeft de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) stalen genomen van het grondwater aan de achterzijde van het bedrijf ? Zo ja, wanneer en wat zijn de resultaten ?

Vraag nr. 330
van 25 juni 1990
van de heer G. CARDOEN

Kesterheide — Bouw van een reservoir door VMW

Op de top van Heide te Kester bouwt de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) een reservoir .

Deze constructie is werkelijk een vloek te noemen voor het enig en prachtig ongeschonden landschap van de Kesterheide.

Mag ik van de geachte Minister op volgende vragen een antwoord vernemen ?

1. Werd voor de bouw door de diensten van Stedebouw een vergunning verleend zonder dat bijkomende voorwaarden werden opgelegd ?
2. Is de Minister zich terdege bewust van het feit dat de constructie werkelijk een storend element is in een waardevol landschappelijk gebied ?

3. Wat is er desgevallend voorzien om deze ruwbouw af te schermen ?

Vraag nr. 331
van 29 juni 1990
van de heer R. DAEMS

NV INDAVER — Toepassing overheidsopdrachten

De Europese richtlijn van 18 juli 1989, tot wijziging van de richtlijn 71/305/EG betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (89/440/EG) bepaalt dat onder meer vennootschappen waarvan meer dan de helft der aandelen door de publieke sector werden onderschreven, onderworpen zijn aan de wetgeving inzake aanbestedingen voor werken, leveringen en diensten.

Dit is dus bij de NV INDAVER het geval, aangezien het kapitaal van deze vennootschap voor meer dan 50 ten honderd door de publieke sector werd ingebracht (OVAM, GIMV, SCK). Hierover kan geen twijfel bestaan.

Toch werd deze wetgeving door de NV INDAVER na 18 juli 1989 niet toegepast, hoewel dit wettelijk is verplicht. Sterker, deze vennootschap zou binnenkort nog een bijkomende procedure starten voor de bouw van een tweede verbrandingslijn zonder deze wetgeving toe te passen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. waarom de NV INDAVER deze wetgeving inzake openbare aanbestedingen niet toepast ;
2. of het juist is dat de bouw van een tweede ovenlijn wordt voorbereid
3. wie in geval van een strafprocedure voor deze wets-overtreding aansprakelijk kan worden gesteld ?

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 84
van 25 juni 1990
van de heer W. KUIPERS

Bescherming reisaanbod — Nieuwe regelgeving

De Europese Commissie heeft besloten om de verbruikers afdoende te beschermen inzake het reisaanbod. Nadat het Arbitragehof zekere bepalingen van het decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus had vernietigd (arrest nr. 36 van 10 juni 1987, rolnr. 29) werd dit decreet ingetrokken met het decreet van 1 juni 1988.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of een nieuw decreet zal worden ingediend, waarmee zou worden tegemoet gekomen aan de richtlijnen van de Europese Gemeenschap. Eind december 1992 moet immers de Europese wetgeving van toepassing zijn in

de verschillende lidstaten. Gezien het toerisme tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort, zal het de Vlaamse Raad zijn die hiervoor decreten moet stemmen.

Vraag nr. 85
van 25 juni 1990
van de heer J. VALKENIERS

Hoevegebouwen langs de Westrand te Dilbeek — Bestemming

Graag vernam ik van de geachte Minister of er plannen zijn voor het overhevelen van de hoevegebouwen langs de Westrand te Dilbeek naar het Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens (BLOSO).

Zoals de Minister weet is het gemeentebestuur sterk geïnteresseerd in de aankoop van deze gebouwen nadat deze eigendom zijn geworden van BLOSO.

Graag vernam ik van de geachte Minister een stand van zaken.

Vraag nr. 86
van 25 juni 1990
van de heer P. BREYNE

BRT — Religieuze uitzendingen

Ook in een gesecculariseerd en pluralistisch Vlaanderen wordt mijn inziens door een groot deel van de bevolking erkend dat godsdienst en geloof levensaspecten zijn die midden in het maatschappelijk gebeuren staan en hun weerklank moeten vinden in de media, die van dit leven de spiegel moeten zijn.

In de ons omringende landen blijkt dat geen probleem te zijn. De BBC brengt op haar vier nationale radiozenders wekelijks zeven uur godsdienst, met onder meer een vaste rubriek in de dagelijkse morgenmagazines. Dit is ook het geval voor de Duitse nationale informatieradio Deutschlandfunk en de regionale Länderradio's.

In schrille tegenstelling hiermee worden op BRT-radio de religieuze uitzendingen meer en meer in de marginaliteit gedrongen. Op BRT 2 (nu Radio 2) werd het religieuze programma afgevoerd. Op BRT 1 (Radio 1) werd het zondagse KTRC-magazine zonder enige raadpleging of verwittiging van de verantwoordelijken verplaatst naar de zondagavond om 19.30 uur, dus pal op het uur van het TV-journaal en dus op een weinig beluisterd uur.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister welke de argumenten zijn van de raad van beheer van de BRT voor de stelselmatige aftakeling van het religieuze element in de programmatie.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 204
van 27 juni 1990
van de heer R. VAN STEENKISTE

Tweede Wereldoorlog — Aanvulling leerprogramma's

Dit jaar is het 50 jaar geleden dat de Tweede Wereldoorlog werd ontketend en dat de Duitse bezetting van ons land een aanvang nam.

Het is eveneens 50 jaar geleden dat de eerste binnenlandse verzetshaarden tegen deze onderdrukking zich vormden.

Het is niet enkel eigenaardig te noemen dat er weinig verzetsliteratuur die naam waardig bestaat, doch het is eveneens eigenaardig dat in de in het onderwijs gebruikte geschiedenisboeken weinig of geen aandacht wordt besteed aan de geschiedenis en de actie van de weerstand tijdens de Duitse bezetting.

Gezien de toename van het racisme en de groei van bepaalde neo-fascistische organisaties menen wij dat vooral de jongere generaties hierover moeten worden voorgelicht en beschermd.

Met het oog hierop vragen wij aan de geachte Gemeenschapsminister :

1. of hij het niet noodzakelijk acht om de in het onderwijs gebruikte geschiedenisboeken aan te vullen met een objectieve kijk op deze periode uit onze geschiedenis ;
2. of in de schoolprogramma's voor het secundair en ermede gelijkgestelde onderwijs geen vak civisme moet worden ingevoerd ?

Vraag nr. 205
van 27 juni 1990
van de heer A. LARIDON

Uitreiken van getuigschriften basisonderwijs — Bevoegde instanties

Het getuigschrift van basisonderwijs wordt geregeld door de koninklijke besluiten van 15 juni 1984 (circulaire A/5/RS/53/55/JC/MK van 20 juni 1984 en gewijzigd bij circulaire 0/20/CDG/23/HVE/mjdr van 23 mei 1990).

Bedoeld rondschrjven regelt de vorm en de modaliteiten van dit getuigschrift. Het kan worden bekomen via het afleggen van het kantonnaal examen of wordt uitgereikt door de school.

Naar ik verneem wordt door de Centrale Raad van het Katholiek onderwijs eveneens een afzonderlijk getuigschrift afgegeven. Dat is niet voorzien in het koninklijk besluit van 15 juni 1984.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of :

1. dergelijk getuigschrift voldoet aan de wetgeving ;
2. organisaties buiten de kantonnale inspectie en de scholen eveneens een getuigschrift van basisonderwijs mogen uitreiken.

Vraag nr. 206
van 29 juni 1990
van de heer A. LARIDON

**Administratief meesters-, vak- en dienstpersoneel —
Bijzondere prestaties**

Welke regeling bestaat er voor het administratief, meester-, vak- en dienstpersoneel dat toevallig werkelijke prestaties levert op zaterdag en zondag of op weekdagen na 22 uur ?

Graag vernam ik ook van de geachte Minister hoe de compensatie gebeurt.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 202
van 14 juni 1990
van de heer M. DESUTTER

**Voorziene kredieten voor wegen — Verdeling over de
provincies**

In 1988 werden kredieten voorzien van respectievelijk 572 miljoen voor Antwerpen, 625 miljoen voor Brabant, 748 miljoen voor Limburg, 952 miljoen voor Oost-Vlaanderen en 957 miljoen voor West-Vlaanderen.

Er werden echter kredieten vastgelegd in datzelfde jaar voor een bedrag van

- 617 miljoen voor Antwerpen, dit is 45 miljoen meer ;
- 809 miljoen voor Brabant, dit is 184 miljoen meer ;
- 795 miljoen voor Limburg, dit is 47 miljoen meer ;
- 1.054 miljoen voor Oost-Vlaanderen, dit is 102 miljoen meer,

daar waar de Westvlaamse provincie door de mand viel met slechts 724 miljoen vastleggingen, dit is 233 miljoen minder.

Heeft de geachte Minister enige verklaring voor het feit dat alle Vlaamse provincies meer kredieten ontvingen dan voorzien, met uitzondering van de provincie West-Vlaanderen en kan de geachte Minister mij mee-

delen hoe de verdeling was van voorziene en vastgelegde kredieten per provincie voor de wegen in 1989 ?

Vraag nr. 204
van 19 juni 1990
van mevrouw M. VOGELS

Openbaar vervoer — Hinder veroorzaakt door foutparkeerdere

Tijdens de algemene vergadering van 28 mei 1990 besprak de Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer van Antwerpen (MIVA) de werkingsresultaten van 1989. Na het bekend maken van de ontvullende cijfers over daling van het aantal reizigers werd ook ingegaan op de oorzaken van de recruiteringsmoeilijkheden van het stedelijk openbaar vervoer te Antwerpen. Een meer fundamentele oorzaak van de recruiteringsmoeilijkheden van het stedelijk openbaar vervoer — aldus de MIVA — is de sterke toename van het aantal personenauto's en het daarmee gepaard gaande gedrag van de bestuurders. Een citaat uit een politierapport („sommigen parkeren hun auto niet meer, ze laten hem gewoon ergens achter”) is in dit verband betekenisvol. In 1985 leden trams 20.111 minuten opthoud als gevolg van foutief geparkeerde wagens, vorig jaar is dat cijfer opgelopen tot niet minder dan 34.403 minuten of 573,4 uur. MIVA leed inzake het foutief parkeren bovendien een juridische nederlaag. De controleurs van de maatschappij, die overtreders op de bon gooiden, werden na een principieel vonnis teruggefloten door de rechter. Volgens de raad van bestuur is verbalizeren nu de facto onmogelijk geworden, waardoor de deur open staat voor een complete parkeeraanarchie aan de haltes. Als reactie hierop heeft de MIVA de geachte Minister van Verkeer een voorstel gestuurd om de bevoegdheden van de controleurs uit te breiden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

Wat denkt de Minister te ondernemen om het steeds groter wordend probleem van foutparkeerdere als hinder voor een snel openbaar vervoer aan te pakken ?

Zal de Minister ingaan op het voorstel geformuleerd door de MIVA ?

Vraag nr. 205
van 19 juni 1990
van de heer G. ANNEMANS

Plaatselijk en streekvervoer te Brussel — Kostprijs voor Vlaanderen

Het plaatselijk en streekvervoer behoort tot de bevoegdheden van de Gewesten.

Het streekvervoer van de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB) dat op Brussel gericht is, komt uiteindelijk alleen het Gewest Brussel ten goede, vermits het de tewerkstelling en het winkelen te Brussel bevordert.

Het tekort van dit vervoer wordt nochtans integraal gedragen door de Vlaamse Gemeenschap. Hoeveel bedraagt dit tekort in 1989 ? Waarom eist de Vlaamse Gemeenschap dit niet terug van het Brusselse Gewest ?

Vraag nr. 206
van 20 juni 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Sluis te Gentbrugge — Bediening

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. hoeveel schepen doorgang werd verleend aan de sluis op de Schelde te Gentbrugge, de jongste 6 jaar ;
2. hoeveel functies van sluis-bedienaar er op het personeelskader staan ;
3. hoeveel sluisbedienenden of arbeiders er de jongste 6 jaar zijn in dienst geweest.

Vraag nr. 207
van 22 juni 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

E 313 — Versnelde uitvoering van de werking

Volgens de pers (Gazet van Antwerpen, 12 juni 1990) zal de geachte Minister een bijkomend budget van 800 miljoen vragen voor de versnelde renovatie van de autosnelweg tussen Ranst en Kwaadmechelen (E 313). Het hele werk zou drie miljard kosten.

1. Klopt dit bericht ?
2. Wordt er dit jaar geld uitgetrokken voor de E 313 ? Hoeveel ? En waarvoor precies ?
3. Wat zijn voor de volgende jaren de plannen voor de E 313 ?
4. Tegen wanneer is de renovatie af ? Behelst de renovatie ook een verbreding ?
5. Hoe motiveert de Minister zijn keuze om zoveel miljoenen te besteden aan de E 313, terwijl hij geen geld heeft om een comfortabel, fijnmazig, frequent en goedkoop openbaar vervoer uit te werken ?

Vraag nr. 208
van 25 juni 1990
van de heer J. ANSOMS

N 117 — Brasschaatsesteenweg tussen Kalmthout en Brasschaat — Aanleg fietspad

Graag vernam ik van de geachte Minister de stand van zaken van het dossier inzake de aanleg van een fietspad langs de Brasschaatsesteenweg tussen Kalmthout en Brasschaat (N 117). Er zou reeds een drietal jaren geleden zijn onteigend.

Graag vernam ik dan ook hoever de plannen zijn gevorderd en wanneer de werken zullen worden aangevat.

Vraag nr. 209
van 25 juni 1990
van de heer J. ANSOMS

Aanleg fietspad — Stand van zaken voor de omgeving Brasschaat/Brecht/Schilde

Graag vernam ik van de geachte Minister de stand van zaken van de dossiers en het mogelijke tijdstip van aanleg van volgende fietspaden :

1. fietspad langs rijksweg 53, Sint-Lenaarts-Brecht ;
2. fietspad langs N 144, Wuustwezel-Hoogstraten ;
3. fietspad langs N 115, Sint-Job-in't-Goor-Brecht ;
4. fietspad langs N 117, Vak Sint-Job-Brasschaat ;
5. fietspad langs N 121, Brasschaatbaan Schilde.

Vraag nr. 210
van 25 juni 1990
van de heer W. CORTOIS

Werken aan Zenne — Uitvoering

Te Vilvoorde werd door de Staat ruim 1 miljard geïnvesteerd voor het rechtekken en overwelven van de Zenne. Sinds meer dan twee jaar liggen de werken stil omdat het Vlaamse Gewest de nodige kredieten voor de afwerking van de vakken 4 en 5 (overwelling) niet voorziet en voor de fase 5bis (profielverruiming tussen twee rijen damplanken) en omdat evenmin de nodige gelden worden uitgetrokken. In totaal dienen nog voor circa 350 miljoen werken te worden uitgevoerd. Bijkomend probleem is dat de dienst Kolenaafvoerkanalen sinds de regionalisering niet meer over het nodige technisch personeel beschikt om het dossier verder af te werken.

Het gevolg van dit alles is dat investeringen ten bedrage van 1 miljard er nutteloos bijliggen. Dit is geen te verantwoorden beleid. De gedane investeringen hebben geen enkel maatschappelijk nut en rendement en ondertussen heeft de hospitaalzone te Vilvoorde, waarin zich het Stedelijk Ziekenhuis en de Sint-Jozefskliniek, alsmede het Stedelijk Rustoord voor Bejaarden bevinden, te lijden onder een soms ondraaglijke stank van de vervuilde Zenne.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen of hij in het investeringsprogramma 1991 de nodige kredieten zal opnemen om aan deze schandelijke toestand een eind te stellen ?

Vraag nr. 211
van 25 juni 1990
van de heer W. CORTOIS

Verbrandingsoven te Grimbergen — Toegangs wegen

Tot op heden blijft de Gemeenschapsminister van Leefmilieu vasthouden aan zijn totaal onlogische beslissing een mammoetverbrandingsoven te vestigen in de wijk Verbrande Brug te Grimbergen.

De Gemeenschapsminister van Leefmilieu stelt dat de circa 500 zware vrachtwagens die per dag voor de aan-

en afvoer de fabriek moeten aandoen, gebruik kunnen maken van de gewestweg Brusselsesteenweg, die vanaf de Budabrug doorloopt tot aan de Verbrande Brug. Deze weg loopt voor een groot stuk op het grondgebied Vilvoorde, nadien op een gemeenteweg langsheen het Kanaal Brussel-Willebroek op het grondgebied Grimbergen. Om dit enorm zwaar verkeer op te vangen stelt de Gemeenschapsminister van Leefmilieu dat voornoemde gewestweg zal worden verstevigd en gemoderniseerd.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen of hij:

1. akkoord is in te gaan op de vraag van zijn collega van Leefmilieu om deze gewestweg aan te passen voor de verbrandingsoven en derhalve de door de bevolking van de streek fel aangevochten vestiging mede mogelijk te maken ;
2. enig idee heeft van de zware investeringen die de aanpassing van de weg zou vergen, rekening houdend met het feit dat het intense, dagdagelijkse verkeer van zeer zware vrachtwagens extrabeveiliging vergt van de huizen en gebouwen en dat zich daarenboven het probleem kan stellen dat de kanaalboord van het Zeekanaal Brussel-Willebroek op bepaalde plaatsen dient te worden verstevigd, wat eveneens zware kosten met zich mee zou brengen.

**Vraag nr. 212
van 26 juni 1990
van de heer G. MOMMERENCY**

Binnenwateren van Westhoek — Bediening van de sluisen

Het riviertoeurisme op de binnenwateren in de Westhoek zit duidelijk in de lift. Recente realisaties te Nieuwpoort, Veurne en Diksmuide bewijzen dit. Ook in Frans-Vlaanderen is hiervoor ruime aandacht. Nadat de kunstwerken vorig jaar, tijdens de zomerperiode op zondag werden geopend, werd ook nu reeds voor 1990 een gelijkaardige beslissing genomen. Wij vrezen evenwel dat hiervoor onvoldoende personeel zal worden gevonden, gelet op de financiële weerslag (belastingen)-

Wij zouden graag van de geachte Minister vernemen :

- a) of hij voor het seizoen 1990 de zekerheid kan geven dat de kunstwerken op de binnenwateren van de

Westhoek tijdens de weekends zullen worden geopend ;

- b) of er inderdaad moeilijkheden te vrezen zijn wat de vergoeding betreft voor het betrokken personeel van Bruggen en Wegen ;
- c) of er reeds ver gevorderde contacten zijn met Noordfranse instanties om grensoverschrijdend te werken en zo ja, dewelke ;
- d) of er voldoende jaarlijkse kredieten zijn om baggerwerken en verstevigingswerken uit te voeren aan IJzer en Ieperlee en zo ja, welke de bedragen zijn ;
- e) of er plannen bestaan om zowel het Lokanaal als het kanaal Nieuwpoort-Dinkerke te baggeren, zo ja, wanneer en zo neen, wanneer wel.

**Vraag nr. 213
van 27 juni 1990
van de heer F. AERTS**

Openbare wegeniswerken — Overleg met de gemeenten

De geachte Minister van Openbare Werken en Verkeer maakt geregeld gewag van het feit dat ingrepen inzake openbare wegeniswerken op de gewestwegen vooraf in overleg met de gemeentebesturen moeten worden besproken.

Het is mij bekend dat zulks voor een aantal gemeenten in Vlaams Brabant dode letter blijft, in zoverre dat deze gemeentebesturen nooit precies kunnen meedelen aan hun bevolking wat sommige werken inhouden — en veel erger nog — nooit kunnen inspelen op door het departement van de Minister uit te voeren werken.

Ook op het vlak van te nemen verkeersmaatregelen bestaat weinig coördinatie.

Kan de Minister mij meedelen waarom de directie Brabant de door de Minister aangekondigde houding negeert ?

Is dit ook het geval voor de andere provinciale directies en zo neen, waarom kan dat in Brabant niet ?

Ik verneem dat sommige gewestelijke directeurs van dit overleg bijna een automatisme maken, wat alleen maar de goede coördinatie kan verzekeren.

Volgt de Minister deze samenwerking of dient hem hierover verslag uitgebracht ? Zo neen, op welke wijze kan de door hem aangekondigde beleidslijn worden doorgetrokken ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
63	12.07.1990	F.Sarens	<i>Vlaams Woningfonds — Ontleenmachtiging en investeringsplatform</i>	889
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
50	21.06.1990	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Impulsgebieden — Stand van zaken</i>	889
51	0 29.06.1990	N.Maes	<i>Scheepbouwbeleid in Vlaanderen — Stand van zaken</i>	938
52	03.07.1990	A. Laridon	<i>Fishlink — Verontwaardiging van de visserijsector</i>	890
53	04.07.1990	J.Loones	<i>Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie</i>	891
54	06.07.1990	M.Didden	<i>Opdracht tot het opstellen van een ontwerp-ontgrondingsdecreet — Keuze van opdrachthouder</i>	891
55	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC</i>	892
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
179	14.06.1990	M. Vogels	<i>Overdracht natuurgebied aan de gemeente Schoten — Stand van zaken</i>	892
180	14.06.1990	J. Van Eetvelt	<i>Het Sas te Weert-Bornem — Bescherming</i>	893
181	19.06.1990	A. Schellens	<i>Haacht — Sociale woningbouw</i>	893
182	20.06.1998	M. Desutter	<i>Stadsmeubilair — Bouwvergunningsplicht</i>	894
183	20.06.1990	W. Kuijpers	<i>Sint-Kwintenskerk te Leuven — Bescherming</i>	895
184	21.06.1990	G. Janzegers	<i>Wijk Steyenhoflaan te Betekom-Begijnendijk — Hinder veroorzaakt door een industrieel complex</i>	895
185	22.06.1990	G. Beerden	<i>Vlaams Woningfonds — Financiële moeilijkheden</i>	895
186	0 27.06.1990	F. Brepoels	<i>Ex-mijnwerkers KS — Leningen</i>	939
187	28.06.1990	G. Annemans	<i>Vlaams Woningfonds — Ontleenvermogen</i>	896
188	29.06.1990	E. De Groot	<i>Bouwvergunning — Modaliteiten bij onvoorziene bodemstructuur</i>	897
189	03.07.1990	J. Van Looy	<i>Ruimtelijke ordening — Rondvraag bij de gemeenten</i>	898
190	03.07.1990	J. Van Looy	<i>Afwijkingen van gewestplannen met gemeentelijke plannen van aanleg — Wettigheid en opportuniteit</i>	898
191	03.07.1990	J. Van Looy	<i>Minidecreet — Toepassing voor land- en tuinbouwbedrijven</i>	899
193	04.07.1990	H. De Loor	<i>Bouw van een hercompressiestation voor gas te Brake1 — Vergunning</i>	899
194	04.07.1990	J. Loones	<i>Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie</i>	900

195	04.07.1990	E. Van Vaeren-bergh	<i>Planschade — Halle-Vilvoorde-Asse</i>	900
196	06.07.1990	M. Desutter	<i>Berekening van de vloerindex — Rondschrijven aan gemeenten</i>	900
197	09.07.1990	J. Cuyvers	<i>Slachthuis Bavegem — Bouwovertredingen</i>	901
203	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC</i>	901

J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin

60	08.06.1990	J. Valkeniers	<i>Inningstermijn in MPI's — Maatregelen</i>	901
64	04.07.1990	E. Van Vaeren-bergh	<i>Slachtofferhulp — Stand van zaken</i>	902
65	04.07.1990	J. Loones	<i>Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie</i>	903
66	04.07.1990	H. Lauwers	<i>Leerovereenkomst als integratieproject voor gehandicapten — Beëindiging</i>	903

R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

41	04.07.1990	J. Loones	<i>Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie</i>	904
42	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC</i>	904

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

48	30.10.1989	J. Timmermans	<i>VMZ — Meetapparatuur bij bedrijven in het kader van een lozingsvergunning</i>	913
168	23.01.1990	G. Janzegers	<i>Hinderlijke bedrijven — Bufferzone en herlokalisatie</i>	913
208	23.02.1990	C. Lisabeth	<i>Vervuiling Leiebekken — Zuiveringsscenario's</i>	914
210	23.02.1990	C. Lisabeth	<i>Sanering Leiebekken — Aansluiting industrieterreinen</i>	917
212	23.02.1990	C. Lisabeth	<i>Vervuiling Leiebekken — Prioritaire rioleringsdossiers</i>	918
213	23.02.1990	C. Lisabeth	<i>Vervuiling Leiebekken — Stand A WP-3</i>	918
224	06.03.1990	D. Van Der Maelen	<i>Vervuiling Dender en RWZI Geraardsbergen — Stand van zaken</i>	919
250	19.03.1990	J. DeRoo	<i>Sanering van de Leie ten koste van het Schipdonkkanaal — Maatregelen</i>	919
260	29.03.1990	J. Loones	<i>Zuivering afvalwaters Westkust — Programma</i>	920
263	02.04.1990	J. Timmermans	<i>Stortplaats van baggerslib te Aalst-Erembodegem — Toezicht</i>	921
272	□ 12.04.1990	F. Brepoels	<i>Koninklijk besluit betreffende het geluidsvermogensniveau van energieaggregaten — Uitvoering</i>	905
274	17.04.1990	R. Van Hooland	<i>Gebruik grond- en leidingwater — Aandeel bedrijven</i>	922
277	25.04.1990	J. Geysels	<i>Waterwinning te Hoogstraten door PIDPA — Aanwezigheid van nitraten en pesticiden</i>	923
278	25.04.1990	J. Geysels	<i>Lozingen door strafkolonie van Merksplas — Hoeveelheid en vergoedingsstelsel</i>	924

279	25.04.1990	J. Geysels	<i>Grondwaterwinning PIDPA te Wester-10 — Resultaten studie</i>	924
280	25.04.1990	J. Cuyvers	<i>Bodemslib van de Dender — Analyses</i>	924
283	25.04.1990	T. Merckx-Van Goey	<i>GGO's — ARAB-vergunningsplicht</i>	925
289	08.05.1990	Jozef Bosmans	<i>MER-plicht — Interpretatie</i>	925
291	08.05.1990	J. Loones	<i>Gebied Ter Yde-Hannecart-Groenendijk-Monobloc te Oostduinkerke — Bestemming</i>	926
292	08.05.1990	J. Loones	<i>Exploitatievergunningen — Termijnen van uitreiking</i>	926
293	09.05.1990	J. Cuyvers	<i>Beroep tegen exploitatievergunning — Regionale en nationale bevoegdheid</i>	927
298	15.05.1990	A. Van Nevel	<i>Milieuheffing — Gevolgen varkenspest</i>	928
300	16.05.1990	R. Van Hooland	<i>Uitbreiding gemeentelijk drinkwaternet — Subsidiëring</i>	928
313	05.06.1990	A. Laridon	<i>Ziekenhuisafval — Oprichting commissie van experts</i>	928
315	08.06.1990	W. Van Durme	<i>Compost — Aanwezigheid van zware metalen</i>	929
316	08.06.1990	W. Van Durme	<i>Bermbesluit — Toepassing langs spoorweglijn Eeklo-Maldegem</i>	929
317	08.06.1990	J. Valkeniers	<i>Verbrandingsoven te Grimbergen — Bezwaren tegen mogelijk bouw</i>	930
318	08.06.1990	J. Valkeniers	<i>Bedrijf Carcoke — Uitwijking naar andere vestigingsplaatsen</i>	930
320	08.06.1990	H. De Loor	<i>Nieuwe technologie inzake afbreekbare plastic — Promotie</i>	930
321	15.06.1990	J. Cuyvers	<i>Luchtvervuiling — Impact van brandstof van slechte kwaliteit</i>	905
322	0 15.06.1990	J. Geysels	<i>Verbrandingsinstallaties in de Kempen — Overleg</i>	939
323	0 21.06.1990	J. Cuyvers	<i>Stort in Burst — Aanwezigheid van zware metalen</i>	939
324	0 21.06.1990	J. Cuyvers	<i>Puin met asse van gebleekte cellulose te Buggenhout — Afvoer</i>	939
325	0 21.06.1990	J. Cuyvers	<i>Firma Wattex te Buggenhout — Waterzuiveringsstation</i>	940
326	0 21.06.1990	J. Cuyvers	<i>Firma Wattex te Buggenhout — Vergunning</i>	940
327	21.06.1990	G. Janzegers	<i>Wijk Steyenhoflaan te Betekom-Begijnendijk — Hinder veroorzaakt door een industriecomplex</i>	905
328	22.06.1990	E. Gryp	<i>IHE — Analyse van waterstalen uit Vlaanderen</i>	906
329	22.06.1990	A. Laridon	<i>Geluidsnormen — Uitrusting administratie</i>	906
330	0 25.06.1990	G. Cardoen	<i>Kesterheide — Bouw van een reservoir door VMW</i>	940
331	0 29.06.1990	R. Daems	<i>NV INDAVER — Toepassing overheidsopdrachten</i>	940
345	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Verhouding Vlaanderen- Brussel — Financiële middelen VGC</i>	906
346	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Publikaties — Kostprijs</i>	907

P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur

79	08.06.1990	H. Suykerbuyk	<i>Vertaling literaire werken — EEG-subsidies</i>	931
80	20.06.1990	G. Annemans	<i>BRT-Interviews — Taalgebruik</i>	931
82	20.06.1990	G. Annemans	<i>VZW Coloriek — Subsidies</i>	907
83	22.06.1990	W. Seeuws	<i>Lokaal jeugdwerk — Gemeentelijke subsidiëring</i>	907

84	o	25.06.1990	W. Kuijpers	<i>Bescherming reisaanbod — Nieuwe regelgeving</i>	940
85	o	25.06.1990	J. Valkeniers	<i>Hoevegebouwen langs de Westrand te Dilbeek — Bestemming</i>	941
86	0	25.06.1990	P. Breyne	<i>BRT — Religieuze uitzendingen</i>	941
87		04.07.1990	J. Loones	<i>Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie</i>	908
89		12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Verhouding Vlaanderen- Brussel — Financiële middelen VGC</i>	908
90		12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Publikaties — Kostprijs</i>	908
92		13.07.1990	E. Van Vaeren-bergh	<i>Nationaal Orkest en Koor van de Munt — Optreden voor politieke partij</i>	909

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

39		15.06.1990	E. Van Vaeren-bergh	<i>Hulpverleningsorganisaties — Subsidies</i>	909
40		21.06.1990	J. Cuyvers	<i>Vestiging van een nieuwe woonwijk te Buggenhout — Sanering van het bedrijf Wattex</i>	909
41		25.06.1990	W. Kuijpers	<i>Voedings- en geneesmiddelen — Onderscheid</i>	909
42		04.07.1990	J. Loones	<i>Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie</i>	910

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

182		18.05.1990	L. Vanhoren-beek	<i>Onderwijssector — Financieringssysteem</i>	932
185		18.05.1990	L. Vanhoren-beek	<i>Navormingsprojecten — Financiële middelen</i>	932
186		18.05.1990	L. Vanhoren-beek	<i>PMS-centra — Financiële middelen</i>	932
188		28.05.1990	P. Breyne	<i>Lokale raden van het Gemeenschapsonderwijs — Samenstelling</i>	933
191		30.05.1990	A. Laridon	<i>Directeurs(trices) in het buitengewoon onderwijs — Lesopdrachten</i>	934
201		20.06.1990	W. Kuijpers	<i>Alternatieve land- en tuinbouw — Inrichten van cursussen</i>	910
203		22.06.1990	A. Laridon	<i>Visserijonderwijs — Invoering eenheidstype</i>	910
204	0	27.06.1990	R. Van Steenkiste	<i>Tweede Wereldoorlog — Aanvulling leerprogramma's</i>	941
205	0	27.06.1990	A. Laridon	<i>Uitreiken van getuigschriften basisonderwijs — Bevoegde instanties</i>	941
206	0	29.06.1990	A. Laridon	<i>Administratief, meesters-, vak- en dienstponeel — Bijzondere prestaties</i>	942
207		29.06.1990	A. Laridon	<i>Sociale assistenten in het secundair onderwijs — Bevordering</i>	911
209		03.07.1990	A. Laridon	<i>Klacht VHOLT bij het Arbitragehof — Verhoging van het inschrijvingsgeld</i>	911

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

88		21.06.1990	H. Van Dienderen	<i>Gemeentepolitie — Begrip bijzondere prestatie</i>	911
----	--	------------	-------------------------	--	-----

89	26.06.1990	F. Brepoels	<i>Vernielen van provinciale borden te Voeren — Resultaten van het onderzoek</i>	912
90	28.06.1990	M. Desutter	<i>Bijzonder krediet gemeenten — Projecten</i>	912
91	29.06.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Schoolhoofden gemeentescholen — Verplaatsingsvergoeding</i>	912

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

43	18.12.1989	W. Luyten	<i>Internationale bevoegdheden — Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve</i>	934
94	25.01.1990	M. Desutter	<i>Detachering en verlof van ambtenaren — Stand van zaken</i>	934
138	12.03.1990	J. Valkeniers	<i>Taalgebruik in bestuurszaken — Restrictieve interpretatie</i>	934
139	12.03.1990	J. Valkeniers	<i>Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen — Standpunt Vlaamse Executieve</i>	935
183	25.04.1990	A. De Beul	<i>Publikatie Taalbeheersing in de praktijk — Gebruik door de overheid</i>	935
184	26.04.1990	J. Loones	<i>Domein Prins Karel — Werken</i>	936
188	09.05.1990	H. Van Dienderen	<i>Treintaxibiljet — Gelijksortige invoering in Vlaanderen</i>	936
195	25.05.1990	H. Van Dienderen	<i>IJzermonding te Nieuwpoort — Omvorming tot recreatiezone</i>	937
196	30.05.1990	H. Van Dienderen	<i>Plaatsen van geluidsschermen — Antwerpse Ring te Merksem</i>	937
200	06.06.1990	G. Janzegers	<i>Sociale woonwijk van Haacht-Station — Verkeershinder</i>	937
202	0 14.06.1990	M. Desutter	<i>Voorziene kredieten voor wegen — Verdeling over de provincies</i>	942
203	14.06.1990	G. Janzegers	<i>Kruispunt R 27 met de N 29 te Tienen — Verkeersmoeilijkheden</i>	938
204	0 19.06.1990	M. Vogels	<i>Openbaar vervoer — Hinder veroorzaakt door foutparkeerders</i>	942
205	0 19.06.1990	G. Annemans	<i>Plaatselijk en streekvervoer te Brussel — Kostprijs voor Vlaanderen</i>	942
206	0 20.06.1990	R. Van Hooland	<i>Sluis te Gentbrugge — Bediening</i>	943
207	0 22.06.1990	H. Van Dienderen	<i>E. 313 — Versnelde uitvoering van de werking</i>	943
208	0 25.06.1990	J. Ansoms	<i>N 117 — Brasschaatsesteenweg tussen Kalmthout en Brasschaat — Aanleg fietspad</i>	943
209	0 25.06.1990	J. Ansoms	<i>Aanleg fietspad — Stand van zaken voor de omgeving Brasschaat1 Brecht/Schilde</i>	943
210	0 25.06.1990	W. Cortois	<i>Werken aan Zenne — Uitvoering</i>	943
211	0 25.06.1990	W. Cortois	<i>Verbrandingsoven te Grimbergen — Toegangswegen</i>	943
212	0 26.06.1990	G. Mommerency	<i>Binnenwateren van Westhoek — Bediening van de sluisen</i>	944
213	0 27.06.1990	F. Aerts	<i>Owenbare wegeniswerken — Overleg met de gemeenten</i>	944